PSALTIREA PROOROCULUI ŞI ÎMPĂRATULUI DAVID

Se tipăreşte cu binecuvântarea

Preasfinţitului Părinte **GALACTION**

Episcopul Alexandriei şi

Teleormanului

Editura **BUNAVESTIRE**

Bacău

2005

Editura BUNAVESTIRE

Str. Iaşilor, nr. 32, Bacău

Tel: 0234-543705

CUVÂNT ÎNAINTE

Psaltirea, între toate cărțile insuflate de Dumnezeu, este soarele între celelate lumini ale Cerului.

Psaltirea luminează toate cugetele sufletului, toate mişcările mintii, îl încălzeşte si-l veseleşte pe om, îl luminează prin cunoştința adevărului şi prin descoperirea dumnezeieştilor Taine, îl cuprinde cu dragoste către Dumnezeu, cu căldura Duhului Sfânt şi cu umilința lacrimilor. Sfântul Ioan Gură de Aur zice: „Mai bine să înceteze soarele din căldura sa, decât să înceteze citirea Psaltirei".

Psalmii sunt rugăciuni de laudă a lui Dumnezeu şi, în acelaşi timp, rugăciuni de pocăință.

Psalmi se citesc în orice zi a anului, dar mai ales la vreme de necaz şi de supărări şi, întotdeauna, credinciosul simte ajutorul lui Dumnezeu după citirea lor.

Care sunt foloasele ce se

pricinuiesc din citirea Psalmilor? Însuşi le va pricepe fiecare, numai de va citi cu luare aminte, cu trezire şi cu pricepere. Ca soarele îl luminează, ca apa îl curăţeşte, ca focul îl încălzeşte, ca untdelemn cu îndurarea lui Dumnezeu îl unge, poftele trupeşti, urgia şi mânia le potoleşte, înmulţeşte credinţa, nădejdea şi legătura dragostei, spune cele viitoare, aduce aminte de cele trecute. Citirea Psalmilor cu luare aminte şi din inimă împietrită scoate lacrimi. Psaltirea este lucrul îngeresc, cântarea preaiubită lui Dumnezeu, mântuirea omului păcătos, mângâiere a bătrânilor, înfrumuseţare a tinerilor, luminare şi înţelepciune a pruncilor, podoabă preafrumoasă a femeilor cele înţelepte.

Psaltirea este moştenire cerească, tămâie duhovnicească. Pentru aceasta unii au numit-o Biblie mică căci toate sunt tâlcuite de Duhul Sfânt în Psaltire. Alţii au potrivit Psaltirea ca o comoară

mare de obşte, căci toate visteriile înţelepciunii şi ale cunoştinţei de Dumnezeu sunt ascunse într-însa. Din această fără de preţ comoară, iubire cititorule, să-ţi agoniseşti ţie bogăţie veşnică, păstrată în ceruri şi, pe Cel în Treime proslăvit Dumnezeu roagă-L şi Lui împreună de toate să-i mulţumim, Amin.

RÂNDUIALA CITIRII PSALTIRII

DE LA DUMINICA TOMII PÂNĂ LA 22 SEPTEMBRIE SE CITEŞTE AŞA:

În Sâmbăta Săptămânii luminate, la vecernie, catisma 1. Duminică, la utrenie, catismele 2, 3 şi polieleul, în locul catismei 17, pentru că e sărbătoare împărătească. In toate celelalte duminici se citeşte catisma 17, dacă nu e sărbătoare împărătească, sau sfânt cu polieleu.

Duminică la vecernie peste tot anul nu se citeşte catisma, decât numai când se întâmplă să fie luni sărbătoare împărătească, sau sfânt cu polieleu; atunci se pune duminică la vecernie catisma 1-a, slava I-a.

Luni, la utrenie: catismele 4 şi 5, iar la vecernie a 6-a. Marți la utrenie: catismele 7 şi 8, iar la vecernie a 9-a. Miercuri la utrenie: catismele 10 şi 11, iar la vecernie a 12-a. Joi la utrenie: catismele 13 şi 14, iar la vecernie a 15-a. Vineri la utrenie: catismele 19 şi 20, iar la vecernie a 18-a. Sâmbăta la utrenie: catismele 16 şi 17.

DE LA 22 SEPTEMBRIE PÂNĂ LA 20 DECEMBRIE SE CITEŞTE AŞA:

În toate duminicile, la utrenie, în locul catismei 17, se cântă polieleul, iar peste săptămână: luni, marți, miercuri şi joi, la utrenie, se citesc câte trei catisme, iar la vecernie totdeauna se

pune catisma 18. De se va întâmpla vreo zi de sărbătoare împărătească, sau sfânt cu polieleu, sau şi numai cu slavoslovie, atunci la utrenie se citesc două catisme şi a treia la Vecernie. Şi se urmează aşa:

Sâmbătă, la vecernie, catisma 1. Duminică, la utrenie, catismele 2, 3 şi polieleu. Luni, la utrenie, catismele 4, 5 şi 6. Marți, la utrenie, catismele 7, 8 şi 9. Miercuri, catismele 10, 11 şi 12. Joi, catismele 13, 14 şi 15. Vineri, catismele 19 şi 20, iar sâmbătă, catismele 16 şi 17.

Asemenea se urmează şi de la 14 ianuarie până la Duminica Lăsatului sec de Brânză.

DE LA 21 DECEMBRIE PANA LA 14 IANUARIE INCLUSIV (odovania Praznicului Botezului Domnului)

Catismele se citesc ca în intervalul

de la Duminica Tomii până la 21 septembrie (*vezi mai sus*).

DE LA 15 IANUARIE PÂNĂ ÎN SÂMBĂTA DINAINTEA DUMINICII FIULUI RISIPITOR

Catismele se citesc ca în răstimpul dintre 22 septembrie - 20 decembrie. În duminicile din acest râstimp se citesc la utrenie, catisme-le 2 şi 3, iar în loc de catisma 17 se cântă polieleul ,,Robii Domnului...".

ÎN CELE DOUĂ SĂPTĂMÂNI DINTRE DUMINICA FIULUI RISIPITOR ŞI DUMINICA LĂSATULUI SEC DE BRÂNZĂ

Catismele se citesc iarăşi ca în răstimpul dintre Duminica Tomii şi 21 septembrie, cu deosebirea că în cele două duminici din această perioadă (Duminica Fiului risipitor şi Duminica înfricoşatei judecăţi), după Catismele 2

şi 3 şi polieleul obişnuit (Robii Domnului...), se adaugă şi polieleul ,,La râul BabilonuluL.", după care urmează ,,Binecuvântârile învierii" (Soborul îngeresc...), ectcnie mica, ipacoi al glasului de rând. antifoanele şi celelalte.

ÎN SĂPTĂMÂNILE 1, 2, 3, 4 şi 6 ALE SFÂNTULUI ŞI MARELUI POST SE URMEAZĂ AŞA:

Sâmbătă seara, catisma 1, iar duminică dimineaţa: catismele 2, 3 şi 17.

Luni la utrenie: catismele 4, 5 şi 6. La ceasul întâi nu se pune catismă. La ceasul al treilea, catisma 7. La ceasul al şaselea, catisma 8. La ceasul al nouălea, catisma 9. La vecernie, catisma 18.

Marţi la utrenie: catismele 10, 11 şi 12. La ceasul întâi, catisma 13. La ceasul al treilea, catisma 14. La ceasul

al şaselea, catisma 15. La ceasul al nouălea, catisma 16. La vecernie, catisma 18. Miercuri, la utrenie, Catismele 19, 20 şi 1 la ceasul întâi catisma 2. La ceasul al treilea, catisma 2. La ceasul al şaselea, catisma 3. La ceasul al nouălea, catisma 4. La vecernie, catisma 18.

Joi, la utrenie, catismele: 6, 7 şi 8. La ceasul întâi, catisma 9. La ceasul al treilea, catisma 10. La ceasul al şaselea, catisma 11. La ceasul al nouălea, catisma 12. La vecernie, catisma 18.

Vineri, la utrenie, catismele 13, 14 şi 15. La ceasul întâi catisma nu se pune. La ceasul al treilea, catisma 19. La ceasul al şaselea, catisma 20. La ceasul al nouălea, catisma nu se pune. La vecernie, catisma 18.

Sâmbătă, la utrenie, catismele 16 şi 17.

ÎN SĂPTĂMÂNA A CINCEA A SFÂNTULUI ŞI MARELUI POST SE URMEAZĂ AŞA:

Sâmbătă seara, catisma 1. Duminică dimineața: catismele 2, 3 şi 17.

Luni dimineața: catismele 4, 5 şi 6. La ceasul întâi nu se pune catismă. La ceasul al treilea, catisma 7. La ceasul al şaselea catisma 8. La ceasul al nouălea catisma 9. La Vecernie catisma 10.

Marți, la utrenie: catismele 11, 12 şi 13. La ceasul întâi: catisma 14. La ceasul al treilea, catisma 15. La ceasul al şaselea, catisma 16. La ceasul al nouălea, catisma 18. La vecernie, catisma 7.

Miercuri, la utrenie: catismele 20, I şi 2. La ceasul întâi, catisma 3. La ceasul al treilea, catisma 4. La ceasul al şaselea, catisma 5. La ceasul al nouălea, catisma 6. La vecernie catisma 7.

Joi, la utrenie: catisma 8. La ceasul întâi nu se pune catisma. La ceasul al treilea, catisma 9. La ceasul al şaselea, catisma 10. La ceasul al nouălea, catisma 11. La vecernie catisma 12.

Vineri, la utrenie: catismele 13, 14 şi 15. La ceasul întâi nu se pune catismă. La ceasul al treilea, catisma 19. La ceasul al şaselea, catisma 20. La ceasul al nouălea, nu se pune catisma. La vecernie catisma 18.

Sâmbătă la utrenie: catismele 16 şi 17.

Iar de se va întâmpla să cadă Praznicul Buneivestiri în Joia săptămânii a 5-a a Postului Mare, atunci Canonul cel Mare al Sfântului Andrei Criteanul se mută mai înainte, şi anume marţi în aceeaşi săptămână (vezi Triod, ediţia 1970, pag. 783, la Capetele lui Marco), adică slujba Canonului cel Marc se săvârşeşte ca Denie luni seara spre marţi, iar citirea catismelor se face aşa:

Sâmbăta seara la vecernie:

catisma I.

Duminică la utrenie: catismele 2, 3 şi 17 La vecernie, nu se citeşte catisma.

Luni la utrenie: catismele 4, 5 şi 6. La Ceasul întâi, catisma 7. La Ceasul al treilea, catisma 8. La Ceasul al şaselea, catisma 9. La Ceasul al nouălea, catisma 10. La vecernie, catisma 11.

Marţi la utrenie: catisma 12. (Se citeşte o singură catisma. A se vedea la Triod utrenia de joi din săptămâna a 5-a, care se mută însă marţi). La Ceasul întâi, nu se citeşte catisma. La Ceasul al treilea, catisma 13. La Ceasul al şaselea, catisma 14. La ceasul al nouălea, catisma 15. La vecernie, catisma 16.

Miercuri la utrenie: catismele 19, 20 şi 1. La Ceasul întâi, catisma 2. La Ceasul al treilea, catisma 3. La Ceasul al şaselea, catisma 4. La Ceasul al nouălea, catisma 5. La vecernie se cântă «Fericit bărbatul...», a doua zi fiind Praznicul Buneivestiri.

Joi la utrenie: catismele 6, 7 si 8. La Ceasul întâi, catisma 9. La Ceasul al treilea, catisma 10. La Ceasul al şaselea, catisma 11. La Ceasul al nouălea, catisma 12. La vecernie, nu se citeşte catisma (Vecernia fiind unită cu Liturghia Sfântului Ioan Hrisostom).

Vineri la utrenie: catismele 13, 14 şi 15. La ceasul întâi, nu se citeşte catisma. La Ceasul al treilea, catisma 19. La Ceasul al şaselea, catisma 20. La Ceasul al nouălea, nu este catisma. La vecernie, catisma 18.

Sâmbătă la utrenie: catismele 16 si 17.

ÎN SĂPTĂMÂNA PATIMILOR SE URMEAZĂ AŞA:

În Sâmbăta lui Lazăr, seara, se pune catisma 1.

În Duminica Floriilor, la utrenie catismele 2, 3 şi Polieleul.

Luni, la utrenie: catismele 4, 5 şi 6. La ceasul întâi nu se pune catisma. La ceasul al treilea, catisma 7. La ceasul al şaselea, catisma 8. La ceasul al nouălea, nu se pune catisma. La vecernie, catisma 18.

Marţi, la utrenie catismele: 9, 10 şi 11. La ceasul întâi nu se pune catismă. La ceasul al treilea, catisma 12. La ceasul al şaselea, catisma 13. La ceasul al nouălea, nu se pune catismă. La vecernie: catisma 18.

Miercuri, la utrenie: catismele 14, 15 şi 16. La ceasul intâi nu se pune catismă. La ceasul al treilea, catisma 19. La ceasul al şaselea, catisma 20. La ceasul al nouălea, nu se pune catisma. La vecernie: catisma 18, fără metanii.

De aici înainte până la Sâmbăta Tomii nu se mai citeşte Psaltirea, decât numai la utrenia în Sâmbăta cea Mare, (Denia din seara Vinerii Patimilor) când se citeşte catisma 17 în trei stări, după cum se arată la Triod.

CUM SE CITEŞTE PSALTIREA DEOSEBI (DE FIECARE CREDINCIOS)

De eşti preot, începi aşa:
Binecuvântat este Dumnezeul nostru .
Iar de nu eşti preot, zi:
Pentru rugăciunile sfinţilor părinţilor noştri, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Apoi se zic rugăciunile începătoare

Împărate ceresc . . ., Sfinte Dumnezeule . . . *(de trei ori)* Prea Sfântă Treime . . . Tatăl nostru . . .

Apoi următoarele tropare, glasul 6:

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi!

Slavă . . .

Cinstita prăznuire a proorocului Tău, Doamne, Cer arată Biserica Ta; că

îngerii cu oamenii împreună se veselesc. Pentru rugăciunile lui, Hristoase Dumnezeule, în pace îndreptează viaţa noastră!

Şi acum ...

Multe sunt mulţimile păcatelor mele, Născătoare de Dumnezeu; dar către Tine năzuiesc, Curată, căutând mântuire: cercetează neputinciosul meu suflet şi te roagă Fiului Tău şi Dumnezeului nostru, ca să-mi dea iertare de răutăţile ce am făcut, ceea ce eşti una binecuvântată!

După aceea: Doamne miluieşte (de 40 de ori) şi fă închinăciuni câte poţi. Apoi rosteşte rugăciunea aceasta către Sf. Treime:

Întru tot Sfântă Treime, Dumnezeule şi Făcătorule a toată lumea, ajută-mi şi îndreptează inima mea, să încep cu înţelepciune şi să sfârşesc cu fapte bune aceşti Psalmi insuflaţi de Dumnezeu, pe care Duhul Sfânt i-a rostit prin gura lui David şi pe care şi eu, nevrednicul, voiesc să-i

rostesc acum. Dar, cunoscându-mi nepriceperea şi căzând înaintea Ta, mă rog Ţie şi cer ajutor de la Tine: îndreptează mintea mea, Dumnezeule, şi-mi întăreşte inima, să nu mă îngreunez de graiurile gurii, ci să mă veselesc de înțelegerea cuvintelor şi să mă gândesc la lucrarea faptelor bune, ca luminându-mă cu faptele cele bune, să mă învrednicesc la judecată de şederea De-a dreapta Ta, împreună cu toți aleşii Tăi. Deci, binecuvintează-mă, Stăpâne, ca din inimă să rostesc cu limba mea aşa:Şi să începi a citi Psaltirea încet şi cu multă luare aminte, fără să te grăbeşti şi cugetând mereu, ca să înțelegi şi cu mintea cele ce citeşti.

PSALTIREA PROOROCULUI ŞI ÎMPĂRATULUI DAVID

CATISMA ÎNTÂI

PSALMUL 1

Un psalm al lui David, nescris deasupra la evrei

Fericit bărbatul, care n-a umblat în sfatul necredincioşilor şi în calea păcătoşilor nu a stat, şi pe scaunul hulitorilor n-a şezut.

2.Ci în legea Domnului e voia lui, şi la legea Lui va cugeta ziua şi noaptea.

3.Şi va fi ca un pom răsădit lângă izvoarele apelor, care rodul său va da la vremea sa; şi frunza lui nu va cădea, şi toate câte va face, vor spori.

4.Nu sînt aşa necredincioşii, nu sunt aşa! Ci ca praful, ce-l spulberă vintul de pe fața pământului.

5.De aceea nu se vor ridica

necredincioşii la judecată, nici păcătoşii în sfatul drepţilor.

6.Că ştie Domnul calea drepţilor, iar calea necredincioşilor va pieri.

PSALMUL 2

Un psalm al lui David, nescris deasupra la evrei

Pentru ce s-au întărâtat neamurile, şi popoarele au cugetat deşertăciuni?

2.Ridicatu-s-au împăraţii pământului, şi căpeteniile s-au adunat împreună, împotriva Domnului şi a Unsului Său, zicînd:

3.„Să rupem legăturile lor şi să lepădăm de la noi jugul lor”.

4.Cel ce locuieşte în ceruri va râde de dînşii şi Domnul îi va batjocori pe ei!

5.Atunci va grăi către ei, întru urgia Lui, şi întru mânia Lui îi va tulbura pe ei;

6.Iar Eu sunt pus împărat de El peste Sion, muntele cel sfânt al Lui, vestind porunca Domnului.

7.Domnul a zis către Mine: „Fiul

meu eşti Tu, Eu astăzi Te-am născut!

8.Cere de la Mine şi-Ţi voi da neamurile moştenirea Ta, Şi stăpânirea Ta, marginile pământului.

9.Paşte-vei pe ele cu toiag de fier, ca pe vasul olarului le vei zdrobi!”

10.Şi acum împăraţi, înţelegeţi! Învăţaţi-vă toţi, care judecaţi pământul!

11.Slujiţi Domnului cu frică şi vă bucuraţi de El cu cutremur.

12.Luaţi învăţătură, ca nu cumva să se mânie Domnul, şi să pieriţi din calea cea dreaptă, când se va aprinde degrab mânia Lui! Fericiţi toţi cei ce nădăjduiesc în El.

PSALMUL 3

Un psalm al lui David, când a fugit din faţa lui Avesalom, fiul său

1.Doamne, cât s-au înmulţit cei ce mă necăjesc! Mulţi se scoală asupra mea;

2.Mulţi zic sufletului meu: „Nu este mântuire lui, întru Dumnezeul lui!”

3.Iar Tu, Doamne, sprijinitorul meu eşti, slava mea şi Cel ce înalţi capul meu.

4.Cu glasul meu către Domnul am strigat, şi m-a auzit din muntele cel sfânt al Lui.

5.Eu m-am culcat şi am adormit; sculatu-m-am, că Domnul mă va sprijini.

6.Nu mă voi teme de mii de popoare, care împrejur mă împresoară.

7.Scoală, Doamne, mântuieşte-mă, Dumnezeul meu, că tu ai bătut pe toţi cei ce mă vrăjmăşesc în deşert; dinţii păcătoşilor ai zdrobit.

8.A Domnului este mântuirea, şi peste poporul Tău, bine cuvântarea Ta.

Slavă ...

PSALMUL 4

Un psalm al lui David; mai marelui cântăreţilor, pentru instrumente cu coarde

1.Când Te-am chemat, m-ai auzit Dumnezeul dreptăţii mele! Întru necaz m-ai desfătat! Milostiveşte-Te spre mine şi ascultă rugăciunea mea!

2.Fiii oamenilor, până când grei la inimă? Pentru ce iubiţi deşertăciunea şi căutaţi minciuna?

3. Să ştiţi că minunat a făcut Domnul pe cel cuvios al Său;Domnul mă va auzi când voi striga către Dânsul.

4.Mâniaţi-vă, dar nu greşiţi; de cele ce ziceţi în inimile voastre, întru aşternu-turile voastre, vă căiţi.

5.Jertfiţi jertfa dreptăţii, şi nădăjduiţi în Domnul.

6.Mulţi zic: „Cine ne va arăta nouă cele bune”? Dar însemnatu-s-a peste noi lumina feţii Tale, Doamne!

7.Dat-ai veselie în inima mea, mai mare decât veselia pentru rodul lor de grâu, de vin şi de untdelemn ce s-a înmulţit.

8.Cu pace, aşa mă voi culca şi voi adormi, că Tu, Doamne, îndeosebi întru nădejde m-ai aşezat.

PSALMUL 5

Un psalm al lui David; mai-marelui cântăreţilor, pentru instrumente de suflat

Graiurile mele ascultă-le,Doamne! Înţelege strigarea mea!

2.Ia aminte la glasul rugăciunii mele, Împăratul meu şi Dumnezeul meu. Căci către Tine mă voi ruga, Doamne!

3.Dimineaţa vei auzi glasul meu; dimineaţa voi sta înaintea Ta şi mă vei vedea.

4.Că Tu eşti Dumnezeu, Care nu voieşti fărădelegea, nici nu va locui

lângă Tine cel ce vicleneşte.

5.Nu vor sta călcătorii de lege în preajma ochilor Tăi. Urât-ai pe toţi cei ce lucrează fără de lege.

6.Pierde-vei pe toţi cei ce grăiesc minciuna; pe ucigaş şi pe viclean îl urăşte Domnul.

7.Iar eu, întru mulţimea milei Tale, voi intra în casa Ta, închina-mă-voi spre Sfântă Biserica Ta, întru frica Ta.

8.Doamne, povăţuieşte-mă întru dreptatea Ta, din pricina duşmanilor mei! Îndreptează înaintea mea, calea Ta.

9.Că nu este în gura lor adevăr, inima lor este deşartă; groapă deschisă grumazul lor, cu limbile lor viclenesc.

10.Judecă-i pe ei, Dumnezeule, să cadă din sfaturile lor, după mulţimea nelegiuirilor lor, alungă-i pe ei; că Te-au amărât, Doamne.

11.Şi să se veselească toţi cei ce nădăjduiesc întru Tine, în veac se vor bucura şi le vei fi lor sălaş, şi se vor lăuda cu Tine, toţi cei ce iubesc numele

Tău.

12.Că Tu vei binecuvânta pe cel drept, Doamne, căci cu arma buneivoiri ne-ai încununat pe noi.

PSALMUL 6

Un psalm al lui David; mai-marelui cântăreților, pentru instrumente cu coarde

Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu urgia Ta să mă cerți.

2.Miluieşte-mă, Doamne, că neputincios sînt; vindecă-mă, Doamne, că s-au tulburat oasele mele;

3.Şi sufletul meu s-a tulburat foarte, şi Tu, Doamne până când?

4.Întoarce-Te, Doamne; izbăveşte sufletul meu, mântuieşte-mă, pentru mila Ta.

5.Că nu este întru moarte cel ce Te pomeneşte pe Tine. Şi în iad cine Te va lăuda pe Tine?

6.Ostenit-am întru suspinul meu,

spăla-voi în fiece noapte patul meu, cu lacrimile mele aşternutul meu voi uda.

7.Tulburatu-s-a de supărare ochiul meu, îmbătrânit-am între toți vrăjmaşii mei.

8.Depărtați-vă de la mine toți cei ce lucrați fărădelegea, că a auzit Domnul glasul plângerii mele.

9.Auzit-a Domnul cererea mea, Domnul rugăciunea mea a primit.

10. Să se ruşineze şi să se tulbure foarte toți vrăjmaşii mei; să se întoarcă şi să se ruşineze foarte degrab.

Slavă ...

PSALMUL 7

Un psalm al lui David, pe care l-a cântat Domnului, pentru cuvintele lui Husi, fiul lui Iemeni

Doamne, Dumnezeul meu, în Tine am nădăjduit. Mîntuieşte-mă de toți cei ce mă prigonesc, şi mă izbăveşte,

2.Ca nu cumva să răpească sufletul meu ca un leu, nefiind cine să mă

izbăvească, nici cine să mă mîntuiască.

3.Doamne, Dumnezeul meu, de am făcut aceasta, de este nedreptate în mîinile mele;

4.De am răsplătit cu rău celor ce mi-au făcut mie rău, şi de am jefuit pe vrăjmaşii mei fără temei.

5.Să prigonească vrăjmaşul sufletul meu şi să-l prindă, să calce la pământ viața mea şi slava mea în țărână să o aşeze.

6.Scoală-Te, Doamne, întru mânia Ta, înalță-Te până la hotarele vrăjmaşilor mei; scoală-Te Doamne, Dumnezeul meu, cu porunca cu care ai poruncit;

7.Şi adunare de popoare Te va înconjura, şi peste ea la înălțime Te întoarce.

8.Domnul va judeca pe popoare; judecă-mă, Doamne, după dreptatea mea şi după nevinovăția mea.

9.Sfârşească-se răutatea păcătoşilor şi întăreşte pe cel drept, Cel

ce cerci inimile şi rărunchii, Dumnezeule drepte;

10.Ajutorul meu de la Dumnezeu, Cel ce mântuieşte pe cei drepți la inimă.

11.Dumnezeu este judecător drept, tare şi îndelung răbdător; şi nu se mânie în fiecare zi.

12.De nu vă veți întoarce, sabia Sa o va luci, arcul Său l-a încordat şi l-a pregătit;

13.Şi în el a gătit unelte de moarte; săgețile Lui pentru cei ce ard le-a lucrat.

14.Iată a poftit nedreptatea, a zămislit silnicia şi a născut nelegiuirea.

15.Groapă a săpat şi a adâncit-o, şi va cădea în groapa pe care a făcut-o.

16.Să se întoarcă nedreptatea lui pe capul lui şi pe creştetul lui silnicia lui să se pogoare.

17.Lăuda-voi pe Domnul după dreptatea Lui, şi voi cânta numele Domnului Celui Preaînalt.

PSALMUL 8

Un psalm al lui David; mai marelui cântăreților, pentru ghitith

1.Doamne, Dumnezeul nostru, cât de minunat este numele Tău în tot pământul! Că s-a înălțat slava Ta, mai presus de ceruri.

2.Din gura pruncilor şi a celor ce sug, ai săvârşit laudă, pentru vrăjmaşii Tăi, ca să amuţeşti pe vrăjmaş şi pe răzbunător.

3.Când privesc cerurile, lucrul mâinilor Tale, luna şi stelele pe care Tu le-ai întemeiat, îmi zic:

4.Ce este omul că-ți aminteşti de el? Sau fiul omului, că-l cercetezi pe el?

5.Micşoratu-l-ai pe dânsul cu puţin față de îngeri, cu slavă şi cu cinste l-ai încununat pe el.

6.Pusu-l-ai pe dânsul peste lucrul mâinilor Tale, toate le-ai supus sub picioarele lui.

7.Oile şi boii, toate; încă şi

dobitoacele câmpului;

8.Păsările cerului şi peştii mării, cele ce străbat cărările mărilor.

9.Doamne, Dumnezeul nostru, cât de minunat este numele Tău în tot pământul!

Slavă ...

DUPĂ ÎNTÂIA CATISMĂĂ

Sfinte Dumnezeule ... (*de trei ori*)

Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru ...

Troparele, glasul 1:

Întru fărădelegi fiind zămislit, eu, păcătosul, nu cutez a căuta la înălţimea cerului; dar, îndrăznind către iubirea Ta de oameni, strig Ţie: Dumnezeule, milostiv fii mie şi mă mântuieşte!

De vreme ce dreptul abia se mântuieşte, cum mă voi arăta eu, păcătosul, cel ce nu am purtat greutatea şi zăduful zilei? Ci, numără-mă, Dumnezeule, cu cei din ceasul al unsprezecelea şi mă mântuieşte!

Slavă . . .

Brațele părintești grăbește a mi le deschide, că în păcate am cheltuit viața mea! Și căutând, Mântuitorule, la bogăția cea neîmpuținată a îndurărilor Tale, nu trece acum cu vederea inima mea cea sărăcită, căci către Tine, Doamne, strig cu umilință: greșit-am la cer și înaintea Ta!

Și acum . . .

Prea Sfântă Fecioară, nădejdea creștinilor, pe Dumnezeu, pe Care L-ai născut mai presus de minte și de cuvânt, roagă-L neîncetat, împreună cu puterile cele de sus, să ne dea iertare de păcate și îndreptarea vieții, nouă tuturor, celor ce cu credință și cu dragoste Te preamărim pururea.

Doamne miluiește... (*de 40 de ori*)

Apoi, rugăciunea aceasta:

Stăpâne atotputernice și necuprins, Putere începătoare de lumină și nepătrunsă, Părintele Ființei celei ipostatice și Purcezătorul Duhului Tău Celui de o putere, Care pentru

îndurările milostivirii și pentru negrăita bunătate nu ai trecut cu vederea firea omenească cea cuprinsă de întunericul păcatului, ci dumnezeieștile lumini ale sfintelor Tale învățături le-ai strălucit în lume, mai întâi prin lege și prin prooroci, iar mai apoi prin însuși Fiul Tău Cel Unul Născut, Care ai binevoit să ne răsară nouă trupește și la strălucirea luminii Tale să ne povățuiască; fie urechile Tale luând aminte la glasul rugăciunii noastre și ne dăruiește nouă, Doamne, cu inimă deșteaptă și trează să petrecem toată noaptea vieții acesteia, așteptând venirea Fiului Tău și Dumnezeului nostru, Judecătorul tuturor, nu culcați și dormind, ci priveghind și deșteptați spre lucrarea poruncilor Tale să ne aflăm, și întru bucuria Lui împreună să intrăm, unde este glasul cel neîncetat al celor ce prăznuiesc și nespusa dulceață a celor ce privesc frumusețea feței Tale celei negrăite. Că bun și iubitor de oameni

Dumnezeu eşti, şi Ţie slavă înălţăm: Tatălui celui fără de început, împreună şi unuia născut Fiului Tău şi Prea Sfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

CATISMA A DOUA

PSALMUL 9

Un psalm al lui David; mai marelui cântăreţilor, pentru cele ascunse ale Fiului

1.Lăuda-Te-voi, Doamne, din toată inima mea. Spune-voi toate minunile Tale!

2.Veseli-mă-voi şi mă voi bucura de Tine; cânta-voi numele Tău, Prea înalte.

3.Când se vor întoarce vrăjmaşii mei înapoi, slăbi-vor şi vor pieri de la faţa Ta!

4.Că ai făcut judecata mea şi dreptatea mea; şezut-ai pe scaun, Cel

ce judeci dreptatea.

5.Certat-ai neamurile şi au pierit necredincioşii; stins-ai numele lor în veac şi în veacul veacului.

6.Vrăjmaşului i-au lipsit de tot săbiile şi cetăţile i le-ai sfărâmat; pierit-a pomenirea lor în sunet.

7.Iar Domnul rămâne în veac; gătit-a scaunul Lui de judecată;

8.Şi el va judeca lumea, cu dreptate va judeca popoarele.

9.Şi a fost Domnul scăpare săracului, ajutor la vreme potrivită, în necazuri.

10.Să nădăjduiască în Tine cei ce cunosc numele Tău, că n-ai părăsit pe cei ce Te caută pe Tine, Doamne!

11.Cântaţi Domnului, Celui ce locuieşte în Sion, vestiţi între neamuri faptele Lui.

12.Că Cel ce răzbună sângele lor şi-a adus aminte: n-a uitat strigătul săracilor.

13.Miluieşte-mă, Doamne! Vezi smerenia mea, de către vrăjmaşii mei,

Cel ce mă înalţi din porţile morţii;
14.Ca să vestesc toate laudele Tale, în porţile fiicei Sionului; veseli-mă-voi de mântuirea Ta!
15.Căzut-au neamurile în groapa pe care au făcut-o, în cursa aceasta, pe care au ascuns-o, s-a prins piciorul lor.
16.Se cunoaşte Domnul când face judecată! Întru faptele mâinilor lui s-a prins păcătosul.
17.Să se întoarcă păcătoşii în iad; toate neamurile care uită pe Dumnezeu.
18.Că nu până în sfârşit va fi uitat săracul, iar răbdarea săracilor în veac nu va pieri.
19.Scoală-Te, Doamne, să nu se întărească omul; să fie judecate neamurile înaintea Ta!
20.Pune, Doamne, legiuitor peste ele, ca să cunoască neamurile că oameni sunt.
21.Pentru ce, Doamne, stai departe? Pentru ce treci cu vederea la vreme de necaz?

22.Când se mândreşte necredinciosul, se aprinde săracul; se prind în sfaturile pe care le gândesc.
23.Că se laudă păcătosul cu poftele sufletului lui, iar cel ce face strâmbătate, pe sine se binecuvântează.
24.Întărâtat-a cel păcătos pe Domnul, după mulţimea mâniei lui; nu-L va căuta; nu este Dumnezeu înaintea lui.
25.Spurcate sunt căile lui în toată vremea; lepădate sunt judecăţile Tale de la faţa lui, peste toţi vrăjmaşii lui va stăpâni.
26.Că a zis întru inima sa: nu mă voi clătina din neam în neam, rău nu-mi va fi.
27.Gura lui e plină de blestem, de amărăciune şi de vicleşug; sub limba lui osteneală şi durere.
28.Stă la pândă în ascuns cu cei bogaţi ca să ucidă pe cel nevinovat; ochii lui spre cel sărac privesc.

29.Pândeşte din ascunziş, ca leul din culcuşul său; pândeşte ca să apuce pe sărac, pândeşte pe sărac ca să-l tragă la el.

30.În laţul lui îl va smeri; se va pleca şi va cădea asupra lui, când va stăpâni pe cei săraci.

31.Că a zis în inima lui: „Uitat-a Dumnezeu! Întors-a faţa Lui, ca să nu vadă până în sfârşit"!

32.Scoală-Te, Doamne, Dumnezeul meu! Înalţă-se mâna Ta! Nu uita pe săracii Tăi până în sfârşit!

33.Pentru ce a mâniat necredinciosul pe Dumnezeu? Că a zis în inima lui: Domnul nu va cerceta!

34.Vezi, pentru că Tu priveşti la necazuri şi la durere, ca să le iei în mâinile Tale; căci în Tine se încrede săracul, iar orfanului Tu i-ai fost ajutor.

35.Zdrobeşte braţul celui păcătos şi rău, păcatul lui va fi căutat şi nu se va afla.

36.Împărăţi-va Domnul în veac şi în

veacul veacului! Pieriţi neamuri din pământul lui!

37.Dorinţa săracilor a auzit-o Domnul, la râvna inimii lor a luat aminte urechea Ta.

38.Judecă pe sărac şi pe smerit, ca să nu se mai mândrească omul pe pământ.

Slavă ...

PSALMUL 10

Un psalm al lui David; mai marelui cântăreţilor

1.În Domnul am nădăjduit, cum veţi zice sufletului meu: „Mută-te în munţi, ca o pasăre?"

2.Că iată păcătoşii au încordat arcul, gătit-au săgeţi în tolbă, ca să săgeteze în întuneric pe cei drepţi la inimă.

3.Că au surpat ceea ce ai aşezat, dar dreptul ce a făcut?

4.Domnul este în Biserica cea sfântă a Lui, Domnul în cer are scaunul

Său. Ochii Lui spre sărac privesc, genele Lui cercetează pe fiii oamenilor.

5.Domnul cercetează pe cel drept şi pe cel necredincios; iar pe cel ce iubeşte nedreptatea, îl urăşte sufletul Său.

6.Va ploua peste păcătoşi laţuri, foc şi pucioasă; iar suflare de vifor este partea paharului lor.

7.Că drept este Domnul şi dreptatea a iubit, şi faţa Lui spre cel drept priveşte.

PSALMUL 11

Un psalm al lui David; mai marelui cântăreţilor, pentru instrumente cu opt coarde

1.Mântuieşte-mă, Doamne, că a lipsit cel cuvios, că s-a împuţinat adevărul de la fiii oamenilor.

2.Deşertăciuni a grăit fiecare către aproapele său, buze viclene în inimă şi în inimă rele au grăit.

3.Pierde-va Domnul toate buzele cele viclene şi limba cea plină de mândrie.

4.Pe cei ce au zis: „Cu limba noastră ne vom mări, căci buzele noastre la noi sunt; cine ne este Domn?"

5.Pentru necazul săracilor şi suspinul nenorociţilor, acum Mă voi scula, zice Domnul; le voi aduce lor mântuirea şi le voi vorbi pe faţă.

6.Cuvintele Domnului, cuvinte curate, argint lămurit în foc, curăţat de pământ, curăţat de şapte ori.

7.Tu, Doamne, ne vei păzi şi ne vei feri de neamul acesta în veac.

8.Căci atunci când se ridică sus oamenii de nimic, nelegiuiţii mişună pretutindeni.

PSALMUL 12

Un psalm al lui David; mai marelui cântăreţilor

1.Până când, Doamne, mă vei uita

până la sfârşit? Până când vei întoarce fața Ta de la mine?

2.Până când voi pune sfaturi în sufletul meu, durere în inima mea ziua şi noaptea?

3.Până când se va înălța vrăjmaşul meu împotriva mea?

4.Caută, auzi-mă, Doamne, Dumnezeul meu, luminează ochii mei, ca nu cumva să adorm întru moarte;

5.Ca nu cumva să zică vrăjmaşul meu: „Întăritu-m-am asupra lui". Cei ce mă necăjesc se vor bucura de mă voi clătina,

6.Iar eu spre mila Ta am nădăjduit, bucura-se-va inima mea de mântuirea Ta; cânta-voi Domnului, Celui ce mi-a făcut bine şi voi cânta numele Domnului Celui Prea înalt.

PSALMUL 13

Un psalm al lui David; mai marelui cântăreților

1.Zis-a cel nebun întru inima sa:

„Nu este Dumnezeu!" Stricatu-s-au şi urâți s-au făcut întru îndeletnicirile lor. Nu este cel ce face bunătate, nu este până la unul.

2.Domnul din cer a privit peste fiii oamenilor, să vadă de este cel ce înțelege, sau cel ce caută pe Dumnezeu.

3.Toți s-au abătut, împreună netrebnici s-au făcut; nu este cel ce face bunătate, nu este până la unul.

4.Oare nu se vor înțelepți toți cei ce lucrează fărădelegea? Cei ce mănâncă pe poporul meu ca pâinea, pe Domnul nu l-au chemat.

5.Acolo s-au temut de frică, unde nu era frică, că Dumnezeu este cu neamul drepților.

6.Săracului nădăjduieşte în Domnul, şi voi ați râs de nădejdea lui zicând:Cine va da din Sion mântuirea lui Israel?

7.Când va întoarce Domnul pe cei robiți ai poporului Său, bucura-se-va Iacob şi se va veseli Israel.

Slavă . . .

PSALMUL 14

Un psalm al lui David

1.Doamne, cine va locui în lăcaşul Tău; şi cine se va sălăşlui în muntele cel sfânt al Tău?

2.Cel ce umblă fără prihană şi face dreptate, cel ce are adevărul în inima sa.

3.Cel ce n-a viclenit cu limba lui, nici n-a făcut rău împotriva vecinului său şi ocară n-a rostit împotriva aproapelui său.

4.Defăimat să fie înaintea Lui cel ce vicleneşte, iar pe cei ce se tem de Domnul îi slăveşte, cel ce se jură aproapelui său şi nu se leapădă;

5.Argintul său nu l-a dat cu camătă şi daruri împotriva celor nevinovaţi n-a luat. Cel ce face acestea nu se va clătina în veac.

PSALMUL 15

Un psalm al lui David

1.Păzeşte-mă, Doamne, că spre Tine am nădăjduit.

2.Zis-am Domnului: „Domnul meu eşti Tu, că bunătăţile mele nu-Ţi trebuie”şc.

3.Prin sfinţii care sunt pe pământul Lui, minunată a făcut Domnul toată voia întru ei.

4.Înmulţitu-s-au slăbiciunile celor ce aleargă după alţi dumnezei. Nu voi lua parte la adunările lor cu jertfe de sânge, nici nu voi pomeni numele lor pe buzele mele.

5.Domnul este partea moştenirii mele şi a paharului meu. Tu eşti cel care îmi aşezi mie iarăşi moştenirea mea.

6.Sorţii mi-au căzut între cei puternici, că moştenirea mea este puternică.

7.Binecuvânta-voi pe Domnul, Cel ce m-a înţelepţit; la aceasta şi noaptea

mă îndeamnă inima mea.
8.Văzut-am mai înainte pe Domnul înaintea mea pururea, că de-a dreapta mea este ca să nu mă clatin.
9.Pentru aceasta s-a veselit inima mea şi s-a bucurat limba mea, dar încă şi trupul meu va sălăşlui întru nădejde.
10.Că nu vei lăsa sufletul meu în iad, nici nu vei da pe cel cuvios al Tău să vadă stricăciunea.
11.Cunoscute mi-ai făcut căile vieții; umplea-mă-vei de veselie cu fața Ta, (şi la dreapta Ta de frumuseți veşnice mă vei sătura.) frumuseți în dreapta Ta până în sfârșit.

PSALMUL 16

O rugăciune a lui David

1.Auzi, Doamne, dreptatea mea, ia aminte cererea mea, ascultă rugăciunea mea, din buze fără de viclenie.
2.De la fața Ta judecata mea să iasă, ochii mei să vadă cele drepte.
3.Cercetat-ai inima mea, cercetat-

o-ai noaptea; cu foc m-ai lămurit, dar nu s-a aflat întru mine nedreptate.
4.Ca să nu grăiască gura mea lucruri omeneşti, pentru cuvintele buzelor Tale eu am păzit căi aspre.
5.Îndreaptă picioarele mele întru cărările Tale, ca să nu se şovăie paşii mei.
6.Eu am strigat, că m-ai auzit, Dumnezeule, pleacă urechea Ta către mine şi auzi cuvintele mele.
7.Minunate fă milele Tale, Cel ce mântuieşti pe cei ce nădăjduiesc în Tine de cei ce stau împotriva dreptei Tale.
8.Păzeşte-mă, Doamne, ca pe lumina ochilor; cu acoperământul aripilor Tale acopere-mă;
9.De fața necredincioşilor care mă necăjesc pe mine. Vrăjmaşii mei sufletul meu l-au cuprins;
10.Cu grăsime inima lor şi-au încuiat, gura lor a grăit mândrie.
11.Izgonindu-mă acum m-au

* de vrăjmașii mâinii Tale.

înconjurat, ochii lor şi-au aţintit ca să mă plece la pământ.

12.Apucatu-m-au ca un leu gata de pradă, ca un pui de leu ce locuieşte în ascunzişuri.

13.Scoală-Te, Doamne, întâmpină-i pe ei şi împiedică-i: izbăveşte sufletul meu de cel necredincios; cu sabia Ta.*

14.Doamne, desparte-mă de oamenii acestei lumi, ce-şi iau partea în viaţă, căci s-a umplut pântecele lor de bunătăţile Tale; săturatu-s-au fiii lor şi au lăsat rămăşiţele pruncilor.

15.Iar eu întru dreptate mă voi arăta feţii Tale, sătura-mă-voi când se va arăta slava Ta.

Slavă...

DUPĂ A DOUA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule ... (*de trei ori*).
Prea Sfântă Treime ... Tatăl nostru ...
Apoi Troparele, glas 2:

Eu sunt, Doamne, pomul cel neroditor, care nici o roadă de pocăinţă

nu aduc şi mă tem de tăiere şi de focul cel nestins mă înfricoşez. Pentru aceea mă rog Ţie: mai înainte de împrejurarea aceea, întoarce-mă şi mă mântuieşte!

Ca valurile mării s-au ridicat asupra mea fărădelegile mele şi ca o corabie pe luciul mării mă înviforez de mulţimea greşalelor: Tu, Doamne, îndreptează-mă prin pocăinţă la limanul cel lin şi mă mântuieşte!

Slavă...

Miluieşte-mă! a zis David. Şi eu strig către Tine: greşit-am, Mântuitorule; ci, ştergându-mi păcatele prin pocăinţă, miluieşte-mă!

Şi acum...

Mijlocitoarea cea fierbinte a creştinilor, roagă pe Fiul tău, Născătoare de Dumnezeu, să ne izbăvească de toată răutatea şi necazul vrăjmaşului şi să ne dea iertare de cele ce am greşit, pentru îndurările cele milostive, cu rugăciunile tale, Maică Fecioară!

Apoi: Doamne miluieşte... (*de 40 de ori*)

şi rugăciunea acesta:

Stăpâne întru tot puternice, Părintele Domnului nostru Iisus Hristos, al Unuia Născut Fiului Tău, dă-mi trup neîntinat, inimă curată, minte trează, cunoştinţă nerătăcită şi venirea Duhului Sfânt, spre câştigarea şi încredinţarea adevărului celui întru Hristosul Tău, cu Care Ţi se cuvine slava, cinstea şi închinăciunea, împreună cu Duhul Sfânt. Amin.

CATISMA A TREIA

PSALMUL 17

Mai marelui cântăreţilor; un psalm al lui David, sluga Domnului, care a grăit Domnului cuvintele cântării acesteia, în ziua în care l-a izbăvit pe el Domnul din mâna tuturor vrăjmaşilor lui şi din mâna lui Saul. Şi a zis:

1.Iubi-Te-voi, Doamne, vîrtutea mea. Domnul este întărirea mea şi

scăparea mea şi izbăvitorul meu;

2.Dumnezeul meu, ajutorul meu şi voi nădăjiui spre Dânsul;

3.Apărătorul meu şi puterea mântuirii mele, şi sprijinitorul meu.

4.Lăudând voi chema pe Domnul, şi de vrăjmaşii mei mă voi mântui.

5.Cuprinsu-m-au durerile morţii, şi râurile fărădelegii m-au tulburat.

6.Durerile iadului m-au înconjurat, întâmpinatu-m-au laţurile morţii.

7.Şi când mă necăjeau am chemat pe Domnul, şi către Dumnezeul meu am strigat.

8.Auzit-a din Biserica Lui cea sfântă glasul meu şi strigarea mea, înaintea Lui, va intra în urechile Lui.

9.Şi s-a clătinat şi s-a cutremurat pământul şi temeliile munţilor s-au tulburat şi s-au clătinat că s-a mâniat pe ele Dumnezeu.

10.Întru mânia Lui fum s-a ridicat şi pară de foc de la faţa Lui, cărbuni aprinşi de la El.

11.Şi a plecat cerurile şi S-a

pogorât şi negură sub picioarele Lui.
12.Şi S-a suit pe heruvimi şi a zburat; zburat-a pe aripile vântului.
13.Şi şi-a pus întunericul acoperământ, împrejurul Lui cortul Lui, apă întunecoasă în norii văzduhului.
14.De strălucirea feţii Lui norii au fugit, glasul Lui prin grindină şi cărbuni de foc.
15.Şi a tunat din cer Domnul şi Cel Prea înalt a dat glasul Său.
16.Trimis-a săgeţi şi i-a risipit pe ei, şi fulgere a înmulţit şi i-a tulburat pe ei.
17.Şi s-au arătat izvoarele apelor, şi s-au descoperit temeliile lumii.
18.De certarea Ta, Doamne, de suflarea duhului mâniei Tale.
19.Trimis-a din înălţime şi m-a luat, ridicatu-m-a din ape multe.
20.Izbăveşte-mă de vrăjmaşii mei cei tari, şi de cei ce mă urăsc pe mine, că s-au întărit mai mult decât mine.
21.Întâmpinatu-m-au ei în ziua necazului meu, dar Domnul a fost întărirea mea.

22.Şi m-a scos la loc larg, m-a izbăvit, că m-a voit.
23.Şi îmi va răsplăti mie Domnul după dreptatea mea, şi după curăţia mâinilor mele îmi va răsplăti mie.
24.Că am păzit căile Domnului şi n-am fost necredincios Dumnezeului meu.
25.Că toate judecăţile Lui sunt înaintea mea, şi îndreptările Lui nu s-au depărtat de la mine.
26.Şi voi fi fără prihană cu Dânsul, şi mă voi păzi de fărădelegea mea.
27.Şi îmi va răsplăti mie Domnul după dreptatea mea, şi după curăţia mâinilor mele înaintea ochilor Lui.
28.Cu cel cuvios, cuvios vei fi; şi cu omul nevinovat, nevinovat vei fi.
29.Şi cu cel ales, ales vei fi; şi cu cel îndărătnic Te vei îndărătnici.
30.Că Tu pe poporul cel smerit îl vei mântui, şi ochii mândrilor îi vei smeri.
31.Că Tu vei aprinde făclia mea, Doamne; Dumnezeul meu vei lumina întunericul meu.

32.Căci cu Tine mă voi izbăvi de ispită, şi cu Dumnezeul meu voi trece zidul.

33.Dumnezeul meu, fără prihană este calea Lui, cuvintele Domnului în foc lămurite; scut este tuturor celor ce nădăjduiesc în El.

34.Că cine este Dumnezeu afară de Domnul? Şi cine este Dumnezeu afară de Dumnezeul nostru?

35.Dumnezeu, Cel ce mă încinge cu putere, şi a pus fără prihană calea mea.

36.Cel ce face picioarele mele ca ale cerbului şi peste cele înalte mă pune.

37.Cel ce înalţă mâinile la război şi ai pus arc de aramă în braţele mele.

38.Şi mi-ai dat mie scutul mântuirii mele şi dreapta Ta m-a sprijinit.

39.Şi certarea Ta m-a îndreptat până în sfârşit, şi certarea Ta însăşi mă va învăţa.

40.Lărgit-ai paşii mei sub mine, şi n-

au slăbit picioarele mele.

41.Urmări-voi pe vrăjmaşii mei şi-i voi prinde pe dânşii şi nu mă voi întoarce până ce se vor sfârşi.

42.Zdrobi-i-voi pe ei şi nu vor putea să stea, cădea-vor sub picioarele mele.

43.Şi m-ai încins cu putere spre război şi ai împiedicat pe toţi cei ce se sculau împotriva mea.

44.Şi pe vrăjmaşii mei i-ai făcut să fugă, iar pe cei ce mă urăsc pe mine i-ai nimicit.

45.Strigat-au către Domnul, şi nu era cel ce mântuieşte; şi nu i-a auzit pe ei.

46.Şi-i voi sfărâma pe ei ca praful în faţa vântului, ca tina uliţelor îi voi zdrobi pe ei.

47.Izbăveşte-mă de răzvrătirile poporului; pusu-m-ai căpetenie neamurilor.

48.Poporul pe care nu l-am cunoscut mi-a slujit mie. Cu auzul urechii m-a auzit.

49.Fiii străini m-au minţit pe mine.

Fiii străini au îmbătrânit şi au şchiopătat din cărările lor.

50.Viu este Domnul şi binecuvântat este Dumnezeul meu, şi să se înalțe Dumnezeul mântuirii mele.

51.Dumnezeule, cel ce mi-ai dat izbândire şi mi-ai supus popoarele; Izbăvitorul meu de vrăjmaşii mei cei furioşi.

52.De la cei ce se ridică împotriva mea, înalță-mă, de omul nedrept izbăveşte-mă.

53.Pentru aceasta Te voi lăuda între neamuri, Doamne; şi numele Tău îl voi cânta.

54.Cel ce măreşti mântuirea împăratului Tău şi faci milă unsului Tău, lui David şi seminției lui până în veac.

Slavă ...

PSALMUL 18

Un psalm al lui David: mai marelui cântăreților

1.Cerurile spun slava lui Dumnezeu, şi facerea mâinilor Lui o vesteşte tăria.

2.Ziua zilei spune cuvânt, şi noaptea nopții vesteşte ştiință.

3.Nu sunt graiuri, nici cuvinte, ale căror glasuri să nu se audă.

4.În tot pământul a ieşit vestirea lor, şi la marginile lumii cuvintele lor.

5.În soare şi-a pus lăcaşul Său; şi el e ca un mire ce iese din cămara sa.

6.Bucura-se-va ca un uriaş, care aleargă drumul lui.

7.De la marginea cerului ieşirea lui, şi oprirea lui până la marginea cerului; şi nu este cine să se ascundă de căldura lui.

8.Legea Domnului e fără prihană, întoarce sufletele; mărturia Domnului e credincioasă, înțelepțeşte pruncii;

9.Judecățile Domnului sunt drepte,

veselesc inima; porunca Domnului e strălucitoare, luminează ochii.

10.Frica de Domnul este curată, rămâne în veacul veacului. Judecățile Domnului sunt adevărate, îndreptățite toate.

11.Dorite-s mai mult decât aurul, şi decât piatra cea de mare preț; şi mai dulci decât mierea şi fagurul.

12.Că robul Tău le păzeşte pe ele, şi răsplătire multă are.

13.Greşalele cine le va pricepe? De cele ascunse ale mele curățeşte-mă;

14.Şi de cele străine fereşte pe robul Tău; de nu mă vor stăpâni, atunci fără prihană voi fi şi mă voi curăți de păcat mare.

15.Şi vor bine plăcea cuvintele gurii mele şi cugetul inimii mele înaintea Ta pururea; Doamne, ajutorul meu şi izbăvitorul meu.

PSALMUL 19

Un psalm al lui David; mai marelui cântăreților

1.Auză-te Domnul în ziua necazului, scutească-te numele Dumnezeului lui Iacob.

2.Trimită ție ajutor din lăcaşul Său cel sfânt, şi din Sion sprijinească-te pe tine.

3.Pomenească toată jertfa ta, arderea de tot a ta bine plăcută să fie.

4 Dea ție Domnul, după inima ta, şi tot sfatul tău să-l plinească.

5.Bucura-ne-vom de mântuirea Ta, şi întru numele Dumnezeului nostru ne vom mări. Plinească Domnul toate cererile tale.

6.Acum am cunoscut că a mântuit Domnul pe Unsul Său, cu puterea dreptei Sale.

7.Auzi-L-va pe Dânsul din cerul cel sfânt al Lui.

8.Unii se lăudău cu căruțele lor, alții cu caii lor, iar noi ne lăudăm cu numele

Domnului Dumnezeului nostru.

9.Aceştia s-au împiedicat şi au căzut, iar noi ne-am sculat şi ne-am îndreptat.

10.Doamne, mântuieşte pe împăratul şi ne auzi pe noi, în orice zi te vom chema.

PSALMUL 20

Un psalm al lui David: mai marelui cântăreților

1.Doamne, întru puterea Ta se va veseli împăratul şi întru mântuirea Ta se va bucura foarte.

2.După pofta inimii lui i-ai dat lui, şi de voia buzelor lui nu l-ai lipsit pe el.

3.Că l-ai întâmpinat pe el cu binecuvântările bunătății, pus-ai pe capul lui cunună de piatră scumpă.

4.Viață a cerut de la Tine şi i-ai dat lui lungime de zile în veacul veacului.

5.Mare este slava lui întru mântuirea Ta, slavă şi mare cuviință vei pune peste el.

6.Că îi vei da lui binecuvântare în veacul veacului, veseli-l-vei pe dânsul întru bucurie cu fața Ta.

7.Că împăratul nădăjduieşte în Domnul şi întru mila Celui Prea înalt nu se va clăti.

8.Află-se mâna Ta peste toți vrăjmaşii Tăi, dreptatea Ta să afle pe toți cei ce te urăsc pe Tine.

9.Pune-i-vei pe ei ca un cuptor de foc în vremea arătării Tale;

10.Domnul întru mânia Sa îi va tulbura pe ei, şi-i va mânca pe ei focul.

11.Rodul lor de pe pământ îl vei pierde şi sămânța lor dintre fiii oamenilor.

12.Că au gândit rele împotriva Ta, au cugetat sfaturi, care nu vor putea să stea.

13.Că îi vei pune pe ei pe fugă şi cu arcul Tău vei ținti capul lor.

14.Înalță-Te, Doamne, întru tăria Ta; cânta-vom şi vom lăuda puterile Tale.

Slavă...

PSALMUL 21

Un psalm al lui David; mai marelui cântăreților, pentru sprijinul cel de dimineață

1.Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, ia aminte la mine, pentru ce m-ai părăsit? Departe sunt de mântuirea mea cuvintele greşalelor mele.

2.Dumnezeul meu, striga-voi ziua şi nu vei auzi, şi noaptea şi nu Te vei gândi la mine.

3.Iar Tu întru cele sfinte locuieşti, lauda lui Israel.

4.În Tine au nădăjduit părinții noştri, nădăjduit-au şi i-ai izbăvit pe dânşii.

5.Către Tine au strigat şi s-au mântuit, în Tine au nădăjduit şi nu s-au ruşinat.

6.Iar eu sunt vierme şi nu om, ocara oamenilor, şi defăimarea poporului.

7.Toți cei ce m-au văzut, m-au batjocorit, grăit-au cu buzele, clătinat-au capul zicând:

8.„Nădăjduit-a spre Domnul, izbăvească-l pe el, mântuiască-l pe el, că-l voieşte pe el".

9.Că Tu eşti Cel ce m-ai scos din pântece, nădejdea mea, de la sânul maicii mele.

10.Spre Tine m-am aruncat de la naştere, din pântecele maicii mele Dumnezeul meu eşti Tu.

11.Nu Te depărta de la mine, că necazul este aproape, şi nu este cine să-mi ajute.

12.Înconjuratu-m-au viței mulți, tauri graşi m-au împresurat.

13.Deschis-au asupra mea gura lor, ca un leu ce răpeşte şi răcneşte.

14.Ca apa m-am vărsat şi s-au risipit toate oasele mele.

15.Făcutu-s-a inima mea ca ceara ce se topeşte în mijlocul pântecelui meu.

16.Uscatu-s-a ca un vas de lut tăria mea, şi limba mea s-a lipit de cerul gurii mele şi în țărâna morții m-ai pogorât.

17.Că m-au înconjurat câini mulți,

adunarea celor vicleni m-a împresurat.
18.Străpuns-au mâinile mele şi picioarele mele.
19.Numărat-au toate oasele mele, iar ei priveau şi se uitau la mine.
20.Împărțit-au hainele mele lor şi pentru cămaşa mea au aruncat sorți.
21.Iar Tu, Doamne, nu depărta ajutorul Tău de la mine, spre sprijinul meu ia aminte.
22.Izbăveşte de sabie sufletul meu şi din ghiara câinelui viața mea.
23.Mântuieşte-mă din gura leului, şi din coarnele taurilor smerenia mea.
24.Spune-voi numele Tău fraților mei, în mijlocul Adunării, Te voi lauda zicând:
25. ,,Cei ce vă temeți de Domnul, lăudați-L pe El, toată seminția lui Iacob slăviți-L pe El!"
26.Să se teamă de Dânsul toată seminția lui Israel.
27.Că n-a defăimat, nici n-a lepădat ruga săracului.
28.Nici n-a întors fața Lui de la mine

şi când am strigat către Dânsul, m-a auzit.
29.De la Tine este lauda mea în adunare mare, rugăciunile mele le voi face înaintea celor ce se tem de El.
30.Mânca-vor săracii şi se vor sătura, şi vor lăuda pe Domnul, cei ce-L caută pe Dânsul; vii vor fi inimile lor în veacul veacului.
31.Îşi vor aduce aminte şi se vor întoarce la Domnul toate marginile pământului.
32.Şi se vor închina înaintea Lui toate semințiile neamurilor.
33.Că a Domnului este împărăția şi El stăpâneşte peste neamuri.
34.Mâncat-au şi s-au închinat toți graşii pământului, înaintea Lui vor cădea toți cei ce se pogoară în pământ.
35.Şi sufletul meu în El viază. Şi seminția mea va sluji Lui.
36.Se va vesti Domnului neamul ce va să vină. Şi vor vesti dreptatea Lui poporului ce se va naşte şi ce a făcut Domnul.

PSALMUL 22

Un psalm al lui David

1.Domnul mă paşte şi nimic nu-mi va lipsi.

2.La loc cu păşune, acolo m-a sălăşluit; la apa odihnei m-a hrănit.

3.Sufletul meu l-a întors, povățuitu-m-a pe cărările dreptății, pentru numele Lui. /căile

4.Că de voi şi umbla în mijlocul umbrei morții, nu mă voi teme de rele; că Tu cu mine eşti.

5.Toiagul Tău şi varga Ta, acestea m-au mângâiat.

6.Gătit-ai masă înaintea mea, împotriva celor ce mă necăjesc; uns-ai cu untdelemn capul meu şi paharul Tău este adăpându-mă ca un puternic.

7.Şi mila Ta mă va urma în toate zilele vieții mele, ca să locuiesc în casa Domnului, întru lungime de zile.

PSALMUL 23

Un psalm al lui David; al uneia din sâmbete

1.Al Domnului este pământul şi plinirea Lui; lumea şi toți cei ce locuiesc întrînsa.

2.Acesta pe mări l-a întemeiat pe el şi pe râuri l-a aşezat ~~în ea~~ pe el.

3.Cine se va sui în muntele Domnului, şi cine va sta în locul cel sfânt al Lui?

4.Cel nevinovat cu mâinile şi curat cu inima, care n-a luat în deşert sufletul său şi nu s-a jurat cu vicleşug aproapelui său.

5.Acesta va lua binecuvântare de la Domnul şi milostenie /milostivire de la Dumnezeu, Mântuitorul său.

6.Acesta este neamul celor ce-l caută pe Domnul, al celor ce caută fața Dumnezeului lui Iacob.

7.Ridicați, căpetenii, porțile voastre şi vă ridicați porțile cele veşnice şi va intra împăratul slavei.

8.Cine este acesta împăratul slavei? Domnul cel tare şi puternic, Domnul cel tare în război.

9.Ridicaţi, căpetenii, porţile voastre şi vă ridicaţi porţile cele veşnice şi va intra împăratul slavei.

10.Cine este acesta împăratul slavei? Domnul puterilor, acesta este împăratul slavei.

Slavă...

DUPĂ A TREIA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule ... (*de trei ori*).
Prea Sfântă Treime ... Tatăl nostru...

Apoi: Troparele, glas 3.

Nevrednic fiind pe pământ, suflete al meu, pocăieşte-te! Ţărâna în mormânt nu laudă şi de greşale nu se izbăveşte. Strigă, dar, către Hristos Dumnezeu: Cunoscă-torule de inimi, greşit-am; ci, mai înainte de a mă osândi, Dumnezeule, milostiveşte-Te spre mine şi mă mântuieşte!

Până când, suflete al meu, petreci

în păcate? Până când tot amâi pocăinţa? Adu-ţi aminte de judecata ce va să fie şi strigă către Hristos Dumnezeu: Cunos-cătorule de inimi, greşit-am! Ci, Tu, Doamne, Cel ce eşti fără de păcate, miluieşte-mă!

Slavă...

La înfricoşata judecată, fără de pârâşi voi fi vădit şi fără de martori voi fi osândit, că se vor deschide cărţile ştiinţei şi lucrurile cele ascunse se vor descoperi. De aceea, mai înainte de a se cerceta cele lucrate de mine, în priveliştea aceea a toata lumea, Dumnezeule, curăţeşte-mă şi mă miluieşte!

Şi acum ...

Stăpână, de Dumnezeu Născătoare, neînţeleasă şi necuprinsă este taina cea înfricoşată ce s-a lucrat întru tine: Că pe cel necuprins zămislindu-L, L-ai născut îmbrăcat în trup, din prea cinstitul tău sânge. Pe Acela, Curată, roagă-L ca pe Fiul tău,

să mântuiască pe toți cei ce-ți cântă Ție!

Doamne miluieşte ... (*de 40 de ori*).

Apoi, rugăciunea aceasta:

Doamne atotțiitorule, Cuvinte al Tatălui Celui fără de început şi însuți Dumnezeu desăvârşit, Iisuse Hristoase, Care pentru îndurările milei Tale celei neasemănate niciodată nu Te desparți de robii Tăi, ci pururea Te odihneşti întru ei: nu mă părăsi pe mine robul Tău, împărate întru tot sfinte, ci-mi dă mie, nevrednicului, bucuria mântuirii Tale şi-mi luminează mintea cu lumina cunoştinței Evangheliei Tale. Sufletul meu îl leagă cu dragostea crucii Tale. Trupul meu cu nepătimirea Ta îl împodobeşte. Gândurile mele le împacă. Picioarele mele le fereşte de alunecare. Nu mă pierde cu fărădelegile mele, Preabunule Doamne, ci mă ispiteşte, Dumnezeule, şi cunoaşte inima mea, caută şi află cărările mele şi de mă aflu pe calea

fărădelegii, abate-mă de la ea şi mă îndreptează pe calea cea veşnică. Că Tu eşti calea şi adevărul şi viața şi Ție slavă îți înălțăm, împreună şi Celui fără de început al Tău Părinte şi Preasfântului şi Bunului şi de viață Făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

CATISMA A PATRA

PSALMUL 24

Un psalm al lui David

1.Către Tine, Doamne, am ridicat sufletul meu, Dumnezeul meu.

2.Spre Tine am nădăjduit, să nu fiu ruşinat în veac, nici să râdă de mine vrăjmaşii mei.

3.Pentru că toți cei ce Te aşteaptă pe Tine nu se vor ruşina; să se ruşineze toți cei ce fac fărădelegi în deşert.

4.Căile Tale, Doamne, arată-mi, şi cărările Tale mă învață.

5.Îndreptează-mă spre adevărul Tău şi mă învaţă, că Tu eşti Dumnezeu, Mântuitorul meu; şi pe Tine Te-am aşteptat toată ziua.

6.Adu-Ţi aminte de îndurările Tale, Doamne, şi de milele Tale, că din veac sunt.

7.Păcatele tinereţelor mele şi ale neştiinţei mele nu le pomeni.

8.După mila Ta pomeneşte-mă Tu, pentru bunătatea Ta, Doamne.

9.Bun şi drept este Domnul, pentru aceasta lege va pune celor ce greşesc în cale.

10.Îndrepta-va pe cei blânzi la judecată, învăţa-va pe cei blânzi căile Sale.

11.Toate căile Domnului sunt milă şi adevăr pentru cei ce caută aşezământul Lui şi mărturiile Lui.

12.Pentru numele Tău, Doamne, curăţeşte păcatul meu că mult este.

13.Cine este omul cel ce se teme de Domnul? Lege va pune lui în calea

pe care a ales-o.

14.Sufletul lui întru bunătăţi se va sălăşlui şi seminţia lui va moşteni pământul.

15.Domnul este întărirea celor ce se tem de Dânsul, aşezământul Lui îl va arăta lor.

16.Ochii mei pururea spre Domnul că El va scoate din laţ picioarele mele.

17.Caută spre mine şi mă miluieşte, că părăsit şi sărac sunt eu.

18.Necazurile inimii mele s-au înmulţit; din nevoile mele scoate-mă.

19.Vezi smerenia mea şi osteneala mea, şi-mi iartă toate păcatele mele.

20.Vezi pe vrăjmaşii mei, că s-au înmulţit şi cu ură nedreaptă m-au urât.

21.Păzeşte sufletul meu şi mă izbăveşte, ca să nu mă ruşinez; că am nădăjduit în Tine.

22.Cei fără răutate şi cei drepţi s-au lipit de mine, că Te-am aşteptat, Doamne.

Izbăveşte Dumnezeule pe Israel din toate necazurile lui.

PSALMUL 25

Un psalm al lui David

1.Judecă-mă, Doamne, că eu întru nerăutate am umblat; şi în Domnul nădăjduind, nu voi slăbi.

2.Cercetează-mă, Doamne, şi mă cearcă; aprinde rărunchii şi inima mea.

3.Că mila Ta este înaintea ochilor mei, şi bine mi-a plăcut adevărul Tău.

4.Nu am şezut în adunarea deşertăciunii, şi cu călcătorii de lege nu voi intra.

5.Urât-am adunarea celor ce viclenesc, şi cu cei necredincioşi nu voi şedea.

6.Spăla-voi întru cele nevinovate mâinile mele şi voi înconjura jertfelnicul Tău, Doamne.

7.Ca să aud glasul laudei Tale şi să spun toate minunile Tale.

8.Doamne, iubit-am bunăcuviinţa casei Tale şi locul lăcaşului slavei Tale.

9.Să nu pierzi cu cei necredincioşi sufletul meu, şi cu vărsătorii de sânge

viaţa mea.

10.Întru ale căror mâini sunt fărădelegi, şi dreapta cărora e plină de daruri.

11.Iar eu întru nerăutatea mea am umblat; izbăveşte-mă, Doamne, şi mă miluieşte.

12.Că piciorul meu a stat întru dreptate, întru adunări Te voi binecuvânta, Doamne.

PSALMUL 26

Un psalm al lui David; mai înainte de ungere

1.Domnul este luminarea mea şi mântuirea; de cine mă voi teme?

2.Domnul este apărătorul vieţii mele; de cine mă voi înfricoşa?

3.Când se vor apropia de mine cei ce îmi fac rău, ca să mănânce trupul meu;

4.Cei ce mă necăjesc şi vrăjmaşii mei, aceia au slăbit şi au căzut.

5.De s-ar rândui împotriva mea

oştire, nu se va înfricoşa inima mea;

6.De s-ar ridica împotriva mea război, eu în El nădăjduiesc.

7.Una am cerut de la Domnul, pe aceasta o voi căuta: ca să locuiesc în casa Domnului în toate zilele vieţii mele.

8.Ca să văd frumuseţea Domnului şi să cercetez Biserica Lui.

9.Că Domnul m-a ascuns în cortul Lui în ziua necazurilor mele; m-a acoperit în locul cel ascuns al cortului Lui.

10.Pe piatră m-a înălţat. Şi acum iată, a înălţat capul meu peste vrăjmaşii mei.

11.Înconjurat-am şi am jertfit în cortul Lui jertfă de laudă. Îl voi lăuda şi voi cânta Domnului.

12.Auzi, Doamne, glasul meu cu care am strigat; miluieşte-mă şi mă ascultă.

13.Ţie a zis inima mea: Pe Domnul voi căuta. Te-a căutat faţa mea; faţa Ta, Doamne, voi căuta.

14.Să nu-Ţi întorci faţa Ta de la mine şi să nu Te abaţi întru mânie de la robul Tău;

15.Ajutorul meu fii, să nu mă lepezi pe mine şi să nu mă laşi, Dumnezeule, Mântuitorul meu.

16.Că tatăl meu şi mama mea m-au părăsit, dar Domnul m-a luat.

17.Lege pune-mi mie, Doamne, în calea Ta şi mă îndreptează pe cărarea dreaptă, din pricina vrăjmaşilor mei.

18.Nu mă da pe mine pe mâna celor ce mă necăjesc, că s-au ridicat împotriva mea martori nedrepţi şi nedreptatea a minţit sieşi.

19.Cred că voi vedea bunătăţile Domnului, în pământul celor vii.

20.Aşteaptă pe Domnul, îmbărbătează-te şi să se întărească inima ta şi aşteaptă pe Domnul.

Slavă...

PSALMUL 27
Un psalm al lui David

1.Către Tine, Doamne, am strigat, Dumnezeul meu, ia aminte! Că de nu mă vei auzi, mă voi asemăna cu cei care se pogoară în groapă.
2.Ascultă glasul rugăciunii mele când mă rog către Tine, când ridic mâinile mele către Biserica Ta cea sfântă.
3.Să nu tragi cu cei păcătoşi sufletul meu, şi cu cei ce lucrează nedreptate să nu mă pierzi.
4.Cu cei ce grăiesc pace către aproapele lor, dar cele rele sunt în inimile lor.
5.Dă-le lor după faptele lor şi după vicleşugul gândurilor lor.
6.După lucrul mâinilor lor, dă-le lor; răsplăteşte-i după faptele lor.
7.Că n-au înțeles lucrurile Domnului şi faptele mâinilor Lui; îi vei dărâma, şi nu-i vei zidi.

8.Binecuvântat este Domnul că a auzit glasul rugăciunii mele.
9.Domnul este ajutorul meu şi apărătorul meu, în El a nădăjduit inima mea şi mi-a ajutat.
10.Şi a înflorit trupul meu şi de bună voia mea îl voi lăuda pe El.
11.Domnul este întărirea poporului Său, şi apărător mântuirilor unsului Său.
12.Mântuieşte poporul Tău şi binecuvintează moştenirea Ta, paşte-i pe ei şi-i ridică până în veac.

PSALMUL 28
Un psalm al lui David: la scoaterea Cortului

1.Aduceți Domnului, fii ai lui Dumnezeu, aduceți Domnului mieii oilor, aduceți Domnului slavă şi cinste;
2.Aduceți Domnului slavă numelui Său; închinați-vă Domnului în curtea cea sfântă a Lui.

3.Glasul Domnului peste ape; Dumnezeul slavei a tunat; Domnul peste ape multe.
4.Glasul Domnului întru tărie, glasul Domnului întru mare cuviinţă;
5.Glasul Domnului cel ce sfărâmă cedrii şi va zdrobi Domnul cedrii Libanului.
6.Şi-i va fărâmiţa pe ei ca pe viţelul Libanului, iar cel iubit ca puiul de rinocer.
7.Glasul Domnului, cel ce varsă para focului.
8.Glasul Domnului, cel ce cutremură pustiul şi va cutremura Domnul pustiul Cadişului.
9.Glasul Domnului cel ce îndoaie cedrii şi va descoperi dumbrăvile şi în Biserica Lui, fiecare va spune: Slavă!
10.Domnul va împăraţi peste potop şi va şedea Domnul împărat în veac.
11.Domnul tărie poporului său va da, Domnul va binecuvânta pe poporul Său cu pace.

PSALMUL 29

Un psalm al lui David; mai marelui cântăreţilor, pentru sfinţirea casei

1.Înălţa-Te-voi, Doamne, că m-ai ridicat şi n-ai veselit pe vrăjmaşii mei împotriva mea.
2.Doamne, Dumnezeul meu, strigat-am către Tine şi m-ai vindecat.
3.Doamne, scos-ai din iad sufletul meu, mântuitu-m-ai de cei ce se pogoară în groapă.
4.Cântaţi Domnului cei cuvioşi ai Lui şi lăudaţi pomenirea sfinţeniei Lui.
5.Că iuţime este întru mânia Lui şi viaţă întru voia Lui; seara se va sălăşlui plângerea, iar dimineaţa bucuria.
6.Iar eu am zis întru îndestularea mea: „Nu mă voi clătina în veac!"
7.Doamne, întru voia Ta, dat-ai frumuseţii mele putere; dar când ţi-ai întors faţa Ta, eu m-am tulburat.
8.Către Tine, Doamne, voi striga şi către Dumnezeul meu mă voi ruga.
9.Ce folos ai de sângele meu de mă

pogor în stricăciune? Oare, Te va lăuda pe Tine țărâna, sau va vesti adevărul Tău?

10.Auzit-a Domnul şi m-a miluit; Domnul a fost ajutorul meu!

11.Schimbat-ai plângerea mea întru bucurie, rupt-ai sacul meu şi m-ai încins cu veselie.

12.Ca slava mea să-ți cânte Ție şi să nu mă mâhnesc; Doamne, Dumnezeul meu, în veac Te voi lăuda!

Slavă ...

PSALMUL 30

Un psalm al lui David; mai marelui cântăreților, pentru uimire

1.Spre Tine, Doamne, am nădăjduit, ca să nu mă ruşinez în veac. Întru îndreptarea Ta izbăveşte-mă şi mă scoate.

2.Pleacă spre mine urechea Ta, grăbeşte de mă scoate. Fii mie Dumnezeu apărător şi casă de scăpare ca să mă mântuieşti.

3.Că puterea mea şi scăparea mea eşti Tu şi pentru numele Tău mă vei povățui şi mă vei hrăni.

4.Scoate-mă-vei din cursa aceasta pe care mi-au ascuns-o mie, că Tu eşti apărătorul meu.

5.În mâinile Tale îmi voi da duhul meu; izbăvitu-m-ai Doamne, Dumnezeul adevărului.

6.Urât-ai pe cei ce păzesc deşertăciuni în zadar, iar eu spre Domnul am nădăjduit.

7.Bucura-mă-voi şi mă voi veseli de mila Ta, că ai căutat spre smerenia mea, mântuit-ai din nevoi sufletul meu.

8.Şi nu m-ai lăsat în mâinile vrăjmaşului; pus-ai în loc desfătat picioarele mele.

9.Miluieşte-mă, Doamne, că mă necăjesc; tulburatu-s-a de mânie ochiul meu, sufletul meu şi inima mea.

10.Că s-a stins întru durere viața mea şi anii mei în suspinuri; slăbit-a întru sărăcie tăria mea şi oasele mele s-au tulburat.

11.La toți vrăjmașii mei m-am făcut de ocară și vecinilor mei foarte și frică cunoscuților mei. Cei ce mă vedeau afară, fugeau de mine.

12.Uitat am fost ca un mort din inima lor, ajuns-am ca un vas stricat,

13.Că am auzit ocara multora din cei ce locuiesc împrejur, când se adunau ei împreună împotriva mea; ca să ia sufletul meu s-au sfătuit.

14.Iar eu către Tine am nădăjduit. Doamne, zis-am: Tu ești Dumnezeul meu!

15.În mâinile Tale, soarta mea, izbăvește-mă din mâna vrăjmașilor mei și de cei ce mă prigonesc.

16.Arată fața Ta peste robul Tău, mântuiește-mă cu mila Ta!

17.Doamne, să nu mă rușinez, că Te-am chemat pe Tine; să se rușineze necredincioșii și să se pogoare în iad.

18.Mute să fie buzele cele viclene, care grăiesc împotriva dreptului fărădelege, cu mândrie și cu defăimare.

19.Cât este de mare mulțimea bunătății Tale, Doamne: pe care ai gătit-o celor ce se tem de Tine; pe care ai făcut-o celor ce nădăjduiesc în Tine, înaintea fiilor oamenilor.

20.Ascunde-i-vei pe dânșii cu acoperământul feței Tale de tulburarea oamenilor.

21.Acoperi-i-vei pe ei în cortul Tău de împotrivirea limbilor.

22.Binecuvântat este Domnul, că minunată a fost mila Sa, în Cetate întărită.

23.Iar eu am zis întru uimirea mea: Lepădat sunt de la fața ochilor Tăi.

24.Pentru aceasta ai auzit glasul rugăciunii mele când am strigat către Tine.

25.Iubiți pe Domnul toți cuvioșii Lui; că adevărul caută Domnul și răsplătește celor ce se mândresc, cu prisosință.

26.Îmbărbătați-vă și să se întărească inima voastră, toți cei ce

nădăjduiți în Domnul.

PSALMUL 31

Un psalm al lui David; pentru pricepere

1.Fericiți cărora s-au iertat fărădelegile şi cărora s-au acoperit păcatele.

2.Fericit bărbatul, căruia nu-i va socoti Domnul păcatul, nici nu este în gura lui vicleşug.

3.Că am tăcut, îmbătrânit-au oasele mele, când strigam toată ziua.

4.Că ziua şi noaptea s-a îngreunat peste mine mâna Ta, şi am căzut în suferință când ghimpele Tău mă împungea.

5.Păcatul meu l-am cunoscut şi fărădelegea mea n-am ascuns-o, împotriva mea.

6.Zis-am: „Mărturisi-voi fărădelegea mea Domnului"; şi Tu ai iertat nelegiuirea păcatului meu.

7.Pentru aceasta se va ruga către

Tine tot cuviosul la vreme potrivită, iar potop de ape multe de el nu se va apropia.

8.Tu eşti scăparea mea din necazul ce mă cuprinde, bucuria mea; izbăveşte-mă de cei ce m -au înconjurat.

9.Înțelepți-te-voi şi te voi îndrepta pe calea aceasta, pe care vei merge; aținti-voi spre Tine ochii mei.

10.Nu fi ca un cal şi ca un catâr, la care nu este pricepere; cu zăbală şi cu frâu fălcile lor voi strânge, ca să nu se apropie de Tine.

11.Multe sunt bătăile păcătosului; iar pe cel ce nădăjduieşte în Domnul, mila îl va înconjura.

12.Veseliți-vă în Domnul şi vă bucurați, drepților, şi vă lăudați toți cei drepți la inimă.

Slavă...

DUPĂ A PATRA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule ... (*de trei ori*).
Prea Sfântă Treime ... Tatăl nostru ...
Apoi: Troparele, glas 4

Smeritul meu suflet, cel ce şi-a cheltuit toată viața întru păcate, cercetează-l şi, ca pe femeia cea păcătoasă, mă primeşte şi pe mine şi mă mântuieşte!

Înotând pe luciul acestei vieți, îmi aduc aminte de adâncul răutăților mele celor multe şi neavând gândul ocârmuitor, ca Petru strig către Tine: Mântuieşte-mă, Hristoase Dumnezeule, mântuieşte-mă ca un iubitor de oameni!

Slavă ...

Degrab să intrăm în cămara lui Hristos, ca să auzim toți fericitul glas al Dumnezeului nostru: „Veniți cei ce iubiți slava cea cerească!" şi ne va face părtaşi cu fecioarele cele înțelepte, de ne vom lumina candelele noastre prin

credință.

Şi acum ...

Suflete, pocăieşte-te mai înainte de ieşirea ta, că Judecătorul este nemitarnic şi înfricoşat celor ce păcătuiesc. Strigă dar către Domnul, cu inimă umilită: greşit-am Ție cu ştiință şi cu neştiință, îndurate. Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, milostiveşte-Te şi mă miluieşte!

Apoi: Doamne miluieşte... (*de 40 de ori*).*Şi rugăciunea aceasta:*

Ție, Doamne, Celui singur bun şi nepomenitor de rău, îmi mărturisesc păcatele mele. La Tine cad eu nevrednicul, strigând: greşit-am, Doamne, greşit-am şi nu sunt vrednic să caut la înălțimea cerului, din pricina mulțimii nedreptăților mele! Ci Tu, Doamne al meu, dăruieşte-mi lacrimi de pocăință, Cel ce eşti singur bun şi milostiv, ca întru ele să mă rog Ție, ca să mă curățeşti mai înainte de sfârşit de tot felul de păcate. Că prin înfricoşate şi groaznice locuri voi să trec,

despărțindu-mă de trup, şi mulțime de diavoli înfricoşați şi fără omenie mă vor întâmpina şi nimeni nu va călători împreună cu mine, ca să-mi ajute, sau să mă scoată. Pentru aceasta, cad la bunătatea Ta, ca să nu fiu dat celor ce-mi fac strâmbătate, nici să se laude asupra mea vrăjmaşii mei, Bunule Doamne! Nici să zică: iată, ne-ai venit în mâinile noastre şi ne-ai fost dat nouă! Nu, Doamne, nu-Ți uita îndurările Tale, nici nu-mi răsplăti după fărădelegile mele şi nici fața Ta nu ți-o întoarce de la mine! Ci pedepseşte-mă, Tu, Doamne, însă cu milă şi îndurare; iar vrăjmaşul să nu se bucure de mine, ci stinge înfricoşarea ce mi-o insuflă şi toată lucrarea lui o fă deşartă, şi-mi dă nedefăimată calea cea către Tine, Bunule Doamne! Căci de am şi greşit, dar la alt doctor nu am năzuit, nici nu mi-am întins mâinile către vreun Dumnezeu străin. Deci, nu lepăda rugăciunea mea, ci mă ascultă, pentru

bunătatea Ta şi întăreşte inima mea întru frica Ta! Facă-se darul Tău peste mine, Doamne, ca un foc, care să ardă gândurile mele cele necurate. Că Tu eşti, Doamne, lumina cea mai presus de toată lumina, bucuria cea mai presus de toată bucuria, odihna cea mai presus de toată odihna, viața cea adevărată şi mântuirea care dăinuieşte în vecii vecilor. Amin.

CATISMA A CINCEA

PSALMUL 32

Un psalm al lui David, nescris deasupra la evrei

1.Bucurați-vă, drepților; celor drepți li se cuvine laudă.

2.Lăudați pe Domnul în alăută, în psaltire cu zece strune cântați-I Lui.

3.Cântați-I Lui cântare nouă, cântați-I frumos, cu strigăt de bucurie.

4.Că drept este cuvântul Domnului, şi toate lucrurile Lui întru credință.

5.Iubeşte milostenia şi judecata Domnul; de mila Domnului plin este pământul.

6.Cu cuvântul Domnului cerurile s-au întărit, şi cu duhul gurii Lui toată puterea lor.

7.Adunat-a ca într-un burduf apele mării, pus-a în vistierii adâncurile.

8.Să se teamă de Domnul tot pământul, şi de El să se cutremure toţi locuitorii lumii.

9.Că El a zis şi s-au făcut, El a poruncit şi s-au zidit.

10.Domnul risipeşte sfaturile neamurilor, leapădă gândurile popoarelor, şi defaimă sfaturile căpeteniilor.

11.Iar sfatul Domnului rămâne în veac, gândurile inimii Lui, din neam în neam.

12.Fericit este neamul căruia Domnul este Dumnezeul lui, poporul pe care L-a ales de moştenire Luişi.

13.Din cer a privit Domnul, văzut-a pe toţi fiii oamenilor.

14.Din lăcaşul Său, cel gata, privit-a spre toţi cei ce locuiesc pământul.

15.Cel ce a zidit îndeosebi inimile lor, cel ce pricepe toate lucrurile lor.

16.Nu se mântuieşte împăratul cu oştire multă, şi uriaşul nu se va mântui cu mulţimea tăriei lui.

17.Mincinos este calul spre scăpare, şi cu mulţimea puterii lui nu te va izbăvi.

18.Iată ochii Domnului spre cei ce se tem de Dânsul, spre cei ce nădăjduiesc în mila Lui. Ca să izbăvească de moarte sufletele lor, şi să-i hrănească pe ei în foamete.

19.Şi sufletul nostru aşteaptă pe Domnul, că ajutorul şi apărătorul nostru este.

20.Că în El se va veseli inima noastră, şi în numele cel sfânt al Lui am nădăjduit.

21.Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădăjduit şi noi întru Tine.

PSALMUL 33

Un psalm al lui David,
când şi-a schimbat faţa sa înaintea lui Abimelec şi i-a dat drumul şi s-a dus

1.Bine voi cuvânta pe Domnul în toată vremea, pururea lauda Lui în gura mea.

2.În Domnul se va lăuda sufletul meu; să audă cei blânzi şi să se veselească.

3.Slăviţi pe Domnul împreună cu mine, şi să înălţăm numele Lui împreună.

4.Căutat-am pe Domnul şi m-a auzit, şi din toate necazurile mele m-a izbăvit.

5.Apropiaţi-vă de El şi vă luminaţi; şi feţele voastre să nu se ruşineze.

6.Săracul acesta a strigat şi Domnul l-a auzit pe el, şi din toate necazurile lui l-a mântuit.

7.Străjui-va îngerul Domnului împrejurul celor ce se tem de El, şi-i va izbăvi pe ei.

8.Gustaţi şi vedeţi că bun este Domnul; fericit bărbatul care nădăjduieşte în El.

9.Temeţi-vă de Domnul toţi sfinţii Lui, că n-au lipsă cei ce se tem de El.

10.Bogaţii au sărăcit şi au flămânzit, iar cei ce-l caută pe Domnul, nu se vor lipsi de tot binele.

11.Veniţi fiilor, ascultaţi-mă pe mine, frica Domnului vă voi învăţa pe voi;

12.Cine este omul cel ce voieşte viaţa, care iubeşte să vadă zile bune? Opreşte-ţi limba de la rău şi buzele tale să nu grăiască vicleşug.

13.Fereşte-te de rău şi fă bine, caută pacea şi o urmează, pe ea.

14.Ochii Domnului spre cei drepţi şi urechile Lui spre rugăciunea lor!

15.Iar faţa Domnului spre cei ce fac rele, ca să piară de pe pământ pomenirea lor.

16.Strigat-au drepţii şi Domnul i-a auzit, şi din toate necazurile lor i-a

izbăvit.

17.Aproape este Domnul de cei umiliţi la inimă, şi pe cei smeriţi cu duhul îi va mântui.

18.Multe sunt necazurile drepţilor, şi din toate acelea îi va izbăvi pe ei Domnul.

19.Domnul păzeşte toate oasele lor, nici unul din ele nu se va zdrobi.

20.Moartea păcătoşilor este cumplită, şi cei ce urăsc pe cel drept vor greşi.

21.Mântui-va Domnul sufletele robilor Săi, şi nu vor greşi toţi cei ce nădăjduiesc în El.

Slavă ...

PSALMUL 34

Un psalm al lui David

1.Judecă Doamne pe cei ce-mi fac mie strâmbătate; luptă împotriva celor ce se luptă cu mine.

2.Apucă arma şi pavăza şi scoală-Te întru ajutorul meu.

3.Scoate sabia şi închide calea celor ce mă prigonesc; spune sufletului meu: „Mântuirea ta sunt Eu!"

4.Să fie ruşinaţi şi înfruntaţi cei ce caută sufletul meu; să se întoarcă înapoi şi să se ruşineze cei ce gândesc rău de mine.

5.Să fie ca praful în faţa vântului şi îngerul Domnului să-i necăjească. Să fie calea lor întuneric şi alunecare, şi îngerul Domnului să-i prigonească.

6.Că în zadar au ascuns de mine groapa laţului lor, în deşert au ocărât sufletul meu.

7.Să vină asupra lor laţul pe care nu-l cunosc, şi cursa pe care au ascuns-o să-i prindă pe ei; şi chiar în laţul lor să cadă.

8.Iar sufletul meu să se bucure de Domnul, să se veselească de mântuirea Lui.

9.Toate oasele mele vor zice: Doamne, cine este asemenea Ţie? Cel ce izbăveşte pe cel slab din mâna celor mai tari decât el, şi pe sărac şi pe

sărman de cei ce-l jefuiesc pe el.
10.S-au sculat martori nedrepți și de cele ce nu știam m-au întrebat.
11.Răsplătit-au mie rele pentru bune, și au vlăguit sufletul meu.
12.Iar eu, când mă supărau ei, m-am îmbrăcat cu sac și am smerit cu post sufletul meu și rugăciunea mea în sânul meu se va întoarce.
13.Ca și cu un vecin, ca și cu un frate al nostru așa de bine m-am purtat; ca și cum aș fi jelit și m-aș fi întristat, așa m-am smerit.
14.Dar împotriva mea s-au veselit și s-au adunat; adunatu-s-au împotriva mea cu bătăi și n-am știut; risipiți au fost și nu s-au căit.
15.M-au ispitit, cu batjocură m-au batjocorit, au scrâșnit împotriva mea cu dinții lor.
16.Doamne, când vei vedea? întoarce sufletul meu de la fapta lor cea rea; de la lei, viața mea.
17.Lăuda-Te-voi, Doamne, în adunare mare, întru popor numeros Te

voi lăuda.
18.Să nu se bucure de mine cei ce mă dușmănesc pe nedrept, cei ce mă urăsc în zadar și fac semn cu ochii.
19.Că mie de pace îmi grăiau, și asupra mea vicleșuguri gândeau.
20.Lărgitu-și-au împotriva mea gura lor; zis-au: „Bine, bine văzut-au ochii noștri".
21.Văzut-ai, Doamne, să nu taci; Doamne, nu Te depărta de la mine.
22.Scoală-Te, Doamne, și ia aminte spre judecata mea, Dumnezeul meu și Domnul meu, spre pricina mea.
23.Judecă-mă după dreptatea Ta, Doamne, Dumnezeul meu, și să nu se bucure de mine.
24.Să nu zică întru inimile lor: „Bine, bine, sufletului nostru", nici să zică: „L-am înghițit pe el".
25.Să fie rușinați și înfruntați deodată cei ce se bucură de necazurile mele; să se îmbrace cu rușine și ocară cei ce se laudă împotriva mea.
26.Să se bucure și să se

veselească cei ce voiesc dreptatea mea, şi să spună pururea: „Mărit să fie Domnul, Cel ce voieşte pacea robului Său!"

27.Şi limba mea va grăi dreptatea Ta, în toată ziua, lauda Ta.

PSALMUL 35

Un psalm al lui David, robul Domnului; mai marelui cântăreților

1.Necredința călcătorului de lege spune inimii mele că nu este întrsul frică de Dumnezeu.

2.El singur se amăgeşte în ochii săi, când zice că ar fi urmărit fărădelegea şi ar fi urând-o.

3.Graiurile gurii lui fărădelege şi vicleşug; n-a vrut să priceapă ca să facă bine.

4.Fărădelege a gândit în aşternutul său, în toată calea cea bună n-a stat şi răutatea n-a urât.

5.Doamne, în cer este mila Ta şi adevărul Tău până la nori.

6.Dreptatea Ta ca munții lui Dumnezeu, judecățile Tale adânc mare; oameni şi dobitoace vei mântui, Doamne.

7.Că ai înmulțit mila Ta, Dumnezeule, iar fiii oamenilor în umbra aripilor Tale vor nădăjdui.

8.Sătura-se-vor din grăsimea casei Tale, şi din izvorul desfătării Tale îi vei adăpa pe ei.

9.Că la Tine este izvorul vieții, întru lumina Ta vom vedea lumină.

10.Tinde mila Ta celor ce Te cunosc pe Tine, şi dreptatea Ta dă-o celor drepți la inimă.

11.Să nu vină peste mine picior de mândrie şi mâna păcătoşilor să nu mă clatine.

12.Acolo au căzut toți cei ce lucrează fărădelegea; izgoniți au fost şi nu vor putea să stea.

Slavă ...

PSALMUL 36

Un psalm al lui David

1.Nu râvni la cei ce viclenesc, nici nu urma pe cei ce fac fărădelegea.

2.Căci ca iarba curând se vor usca, şi ca verdeața ierbii degrab se vor trece.

3.Nădăjduieşte în Domnul şi fă bunătate, şi locuieşte pământul şi hrăneşte-te cu bogăția lui.

4.Desfătează-te în Domnul, şi-ți va împlini ție cererile inimii tale.

5.Descopere Domnului calea ta, şi nădăjduieşte în El şi El va împlini.

6.Şi va scoate ca lumina dreptatea ta şi judecata ca lumina de amiază.

7.Supune-te Domnului şi roagă-L pe El; nu râvni după cel ce sporeşte în calea sa, după omul care face nelegiuirea.

8.Părăseşte mânia şi lasă iuțimea; nu căuta să vicleneşti.

9.Că cei ce viclenesc de tot vor pieri; iar cei ce aşteaptă pe Domnul, vor

moşteni pământul.

10.Şi încă puțin şi nu va mai fi păcătosul, şi vei căuta locul lui şi nu-l vei afla.

11.Iar cei blânzi vor moşteni pământul, şi se vor desfăta de mulțimea păcii.

12.Pândi-va păcătosul pe cel drept şi va scrâşni asupra lui, cu dinții săi.

13.Iar Domnul va râde de el, că mai înainte vede, că va veni ziua lui.

14.Sabie au scos păcătoşii, întins-au arcul lor ca să doboare pe sărac şi pe sărman, ca să junghie pe cei drepți la inimă.

15.Sabia lor să intre în inima lor, şi arcurile lor să se frângă.

16.Mai bun este puținul celui drept, decât bogăția multă a păcătoşilor.

17.Că brațele păcătoşilor se vor zdrobi, iar Domnul întăreşte pe cei drepți.

18.Cunoaşte Domnul căile celor fără prihană, şi moştenirea lor în veac va fi.

19.Nu se vor ruşina în vremea cea rea, şi în zilele de foamete se vor sătura.

20.Că păcătoşii vor pieri, iar vrăjmaşii Domnului îndată ce s-au mărit şi s-au înălţat, s-au stins, ca fumul au pierit.

21.Împrumută păcătosul şi nu dă înapoi, iar dreptul se îndură şi dă.

22.Că cei ce-L binecuvântează pe El vor moşteni pământul, iar cei ce-L blestemă pe El, de tot vor pieri.

23.De la Domnul paşii omului se îndreptează şi calea Lui o va voi foarte.

24.Când va cădea, nu se va zdruncina, că Domnul întăreşte mâna Lui.

25.Tânăr am fost şi am îmbătrânit şi n-am văzut pe cel drept părăsit, nici seminţia lui cerând pâine;

26.Toată ziua dreptul miluieşte şi împrumută, şi seminţia lui binecuvântată va fi.

27.Fereşte-te de rău şi fă binele şi

vei locui în veacul veacului.

28.Că Domnul iubeşte judecata şi nu va părăsi pe cei cuvioşi ai Săi; în veac vor fi păziţi. Iar cei fărădelege vor fi izgoniţi şi seminţia necredincioşilor va fi stârpită.

29.Iar drepţii vor moşteni pământul şi vor locui în veacul veacului pe dânsul.

30.Gura dreptului va deprinde înţelepciunea şi limba lui va grăi judecată.

31.Legea Dumnezeului sta în inima lui, şi nu se vor poticni paşii lui.

32.Pândeşte păcătosul pe cel drept, şi caută să-l omoare pe el;

33.Iar Domnul nu-l va lăsa pe el, în mâinile lui, nici nu-l va osândi, când se va judeca cu el.

34.Aşteaptă pe Domnul şi păzeşte calea Lui! Şi te va înălţa pe tine ca să moşteneşti pământul; când vor pieri păcătoşii vei vedea.

35.Văzut-am pe cel necredincios mândrindu-se şi înălţându-se ca cedrii

Libanului.

36. Şi am trecut şi iată nu era, şi l-am căutat pe el şi nu s-a aflat locul lui.

37. Păzeşte nerăutatea şi caută dreptatea, că urmaşi are omul făcător de pace.

38. Iar cei fărădelege vor pieri deodată şi urmaşii necredincioşilor vor fi stârpiţi.

39. Iar mântuirea drepţilor de la Domnul, că apărătorul lor este în vreme de necaz.

40. Şi-i va ajuta pe ei Domnul, şi-i va izbăvi pe ei, şi-i va scoate pe ei din mâna păcătoşilor, şi-i va mântui pe ei, că au nădăjduit în El.

Slavă ...

DUPĂ A CINCEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule ... (*de trei ori*).
Prea Sfântă Treime ... Tatăl nostru ...

Apoi: Troparele, glas 5.

Înfricoşat este scaunul Tău, iar viaţa mea e plină de răutăţi: cine, dar,

mă va izbăvi de nevoia cea de atunci, de nu Te vei milostivi spre mine Tu, Hristoase Dumnezeule, ca un îndurat şi de oameni iubitor?

Slavă...

Grija vieţii m-a scos din rai şi ce voi face eu, deznădăjduitul? De aceea bat la uşa Ta, Doamne, şi strig: Doamne, deschide-mi, şi prin pocăinţă mă mântuieşte!

Şi acum ...

Cum voi numi biserica Ta, Născătoare de Dumnezeu: liman duhovnicesc, raiul hranei celei cereşti, pricina vieţii celei nesfârşite? Că toate bunătăţile le ai. Roagă-te, dar, totdeauna lui Hristos, să se mântuiască sufletele noastre!

Apoi:

Doamne miluieşte...(*de 40 de ori*).

Şi rugăciunea aceasta:

Dumnezeule cel drept şi lăudat! Dumnezeule cel mare şi puternic! Dumnezeule cel mai înainte de veci, care asculţi rugăciunea omului

păcătos: ascultă-mă întru acest ceas şi pe mine, Cel ce ai făgăduit să asculţi pe cei ce Te vor chema întru adevăr. Să nu Te îngreţoşezi de mine, cel ce am buze necurate şi sunt cuprins de păcate. Nădejdea tuturor marginilor pământului şi a celor ce sunt pe mare departe, apucă arma şi pavăza şi Te scoală întru ajutorul meu! Scoate sabia şi stai împotriva celor ce mă prigonesc! Ceartă duhurile cele necurate şi le alungă de la faţa mea, a nepriceputului! Să se depărteze de la gândul meu duhul urâciunii şi al pomenirii de rău, duhul zavistiei şi al vicleniei, duhul îngrozirii şi al lenevirii, duhul mândriei şi al oricărui fel de răutate, să mi se stingă toată aprinderea şi pornirea trupească, care se stârneşte prin lucrarea diavolească: să mi se lumineze sufletul şi trupul şi duhul meu cu lumina cunoştinţei Tale celei dumnezeieşti. Ca prin mulţimea îndurărilor Tale ajungând la unirea

credinţei, întru bărbat desăvârşit şi la măsura vârstei, să slăvesc împreună cu îngerii şi cu toţi sfinţii prea cinstitul şi de mare cuviinţă numele Tău: al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

CATISMA A ŞASEA

PSALMUL 37

Un psalm al lui David pentru pomenirea sâmbetei

1.Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu iuţimea Ta să mă certi.

2.Că săgeţile Tale s-au înfipt în mine, şi ai întărit peste mine mâna Ta.

3.Nu este vindecare în trupul meu de la faţa mâniei Tale; nu este pace în oasele mele de la faţa păcatelor mele.

4.Că fărădelegile mele au covârşit capul meu, ca o sarcină grea apăsat-au peste mine.

5.Împuţitu-s-au şi au putrezit ranele mele, de la faţa nebuniei mele.
6.Chinuitu-m-am şi m-am gârbovit până în sfârşit, toata ziua mâhnindu-mă umblam.
7.Că şalele mele s-au umplut de ocări şi nu este vindecare în trupul meu.
8.Necăjitu-m-am şi m-am smerit foarte; răcnit-am din suspinarea inimii mele.
9.Doamne, înaintea Ta este toată dorirea mea şi suspinul meu de la Tine nu s-a ascuns.
10.Inima mea s-a tulburat, părăsitu-m-a tăria mea şi lumina ochilor mei, şi aceasta nu este cu mine.
11.Prietenii mei şi vecinii mei în preajma mea s-au apropiat şi au şezut; şi cei de aproape ai mei departe au stat.
12.Şi se sileau cei ce căutau sufletul meu, şi cei ce căutau cele rele mie, grăiau deşertăciuni, şi vicleşuguri toată ziua cugetau.

13.Iar eu ca un surd nu auzeam şi ca un mut ce nu-şi deschide gura sa.
14.Şi m-am făcut ca un om ce nu aude, şi nu are în gura lui mustrări.
15.Că spre Tine, Doamne, am nădăjduit; Tu mă vei auzi, Doamne, Dumnezeul meu.
16.Că am zis, ca nu cumva să se bucure de mine vrăjmaşii mei; şi când s-au clătinat picioarele mele, împotriva mea s-au semeţit.
17.Că eu spre bătăi gata sunt, şi durerea mea înaintea mea este pururea,
18.Că fărădelegea mea eu o voi vesti, şi mă voi îngriji pentru păcatul meu;
19.Iar vrăjmaşii mei trăiesc şi s-au mai întărit decât mine, şi s-au înmulţit cei ce mă urăsc pe nedrept.
20.Cei ce îmi răsplătesc rele pentru bune, mă defăimau, că urmam bunătatea.
21.Nu mă lăsa Doamne,

Dumnezeul meu, nu Te depărta de la mine.

22.Ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele.

PSALMUL 38

Întru sfârşit, lui Iditum, o cântare a lui David

1.Zis-am: „Păzi-voi căile mele, ca să nu păcătuiesc eu cu limba mea;

2.Pus-am gurii mele pază, când a stat păcătosul împotriva mea".

3.Amuţit-am şi m-am smerit şi nici de bine n-am grăit şi durerea mea s-a înnoit.

4.Înfierbântatu-s-a inima mea înlăuntrul meu şi în cugetul meu se va aprinde foc.

5.Grăit-am cu limba mea: „Fă-mi cunoscut, Doamne, sfârşitul meu.

6.Şi numărul zilelor mele, care este, ca să ştiu ce-mi lipseşte".

7.Iată, cu palma ai măsurat zilele mele şi statul meu ca nimic înaintea Ta.

8.Dar toate sunt deşertăciuni; tot omul ce viază.

9.Deşi ca o umbră trece omul, dar în zadar se tulbură.

10.Strânge comori şi nu ştie cui le adună pe ele.

11.Şi acum cine este răbdarea mea? Oare nu Domnul? Şi statul meu de la Tine este.

12.De toate fărădelegile mele izbăveşte-mă; ocară celui fără de minte nu mă da.

13.Amuţit-am şi n-am deschis gura mea, că Tu eşti cel ce m-ai făcut pe mine. Depărtează de la mine bătăile Tale.

14.De tăria mâinii Tale, eu m-am sfârşit. Cu mustrări pentru fărădelege ai pedepsit pe om.

15.Şi ai subţiat ca pânza de păianjen sufletul său; dar în deşert se tulbură tot pământeanul.

16.Auzi rugăciunea mea, Doamne şi cererea mea ascult-o; lacrimile mele să nu le treci.

17.Căci străin sunt eu la Tine şi străin ca toţi părinţii mei.

18.Lasă-mă ca să mă odihnesc, mai înainte de a mă duce şi de-a nu mai fi.

PSALMUL 39

Întru sfârşit, un psalm al lui David

1.Aşteptând am aşteptat pe Domnul şi S-a plecat spre mine.

2.Şi a auzit rugăciunea mea. Şi m-a scos din groapa ticăloşiei şi din tina noroiului.

3.Şi a pus pe piatră picioarele mele şi a îndreptat paşii mei.

4.Şi a pus în gura mea cântare nouă, cântare Dumnezeului nostru;

5.Vedea-vor mulţi şi se vor teme şi vor nădăjdui în Domnul.

6.Fericit bărbatul, a cărui nădejde este numele Domnului şi n-a privit la deşertăciuni şi la nebunii mincinoase.

7.Multe ai făcut Tu, Doamne, Dumnezeul meu, minunile Tale: şi nu este cine să se asemene gândurilor

Tale;

8.Vestit-am şi am grăit: înmulţitu-s-au peste număr.

9.Jertfă şi prinos n-ai voit, dar trup mi-ai întocmit;

10.Ardere de tot şi jertfă pentru păcat n-ai cerut. Atunci am zis: „Iată vin!

11.În capul cărţii este scris despre mine. Ca să fac voia Ta, Dumnezeul meu am voit şi legea Ta înlăuntrul inimii mele".

12.Bine am vestit dreptate în adunare mare: iată buzele mele nu le voi opri; Doamne, Tu ai cunoscut.

13.Dreptatea Ta n-am ascuns-o în inima mea, adevărul Tău şi mântuirea Ta am spus.

14.N-am ascuns mila Ta şi adevărul Tău în adunare mare.

15.Iar Tu, Doamne, să nu depărtezi îndurările Tale de la mine, mila Ta şi adevărul Tău pururea să mă sprijinească.

16.Că m-au împresurat rele, cărora

nu este număr; ajunsu-m-au fărădelegile mele şi n-am putut să văd;
17.Înmulţitu-s-au mai mult decât perii capului meu şi inima mea m-a părăsit.
18.Binevoieşte Doamne, ca să mă izbăveşti; Doamne, spre ajutorul meu ia aminte.
19.Să fie ruşinaţi şi înfruntaţi deodată cei ce caută sufletul meu, ca să-l ia pe el.
20.Să se întoarcă înapoi şi să se ruşineze cei ce-mi voiesc mie rele;
21.Să fie ruşinaţi îndată cei ce-mi zic mie: „Bine, bine".
22.Să se bucure şi să se veselească de Tine, toţi cei ce Te caută pe Tine, Doamne, şi să zică pururea, cei ce iubesc mântuirea Ta: „Mărit să fie Domnul!"
23.Iar eu sărac sunt şi sărman; Domnul se va îngriji de mine.
24.Ajutorul meu şi apărătorul meu eşti Tu; Dumnezeul meu nu zăbovi.

Slavă...

PSALMUL 40

Întru sfârşit, un psalm al lui David

1.Fericit cel care caută la sărac şi la sărman; în ziua cea rea îl va izbăvi pe el Domnul.
2.Domnul să-l păzească pe el şi să-l vieze şi să-l fericească pe pământ şi să nu-l dea în mâinile vrăjmaşilor lui.
3.Domnul să-l ajute pe el pe patul durerii lui; în aşternutul boalei lui să-l întărească pe el.
4.Eu am zis: „Doamne, miluieşte-mă; vindecă sufletul meu, că am greşit Ţie".
5.Vrăjmaşii mei m-au grăit de rău zicând: „Când va muri şi va pieri numele lui?"
6.Iar de venea cineva să mă vadă, minciuni grăia; inima lui aduna fărădelege sieşi, ieşea afară şi grăia.
7.Împreună împotriva mea şopteau toţi vrăjmaşii mei; împotriva mea gândeau de mine rele.

8.Cuvânt nelegiuit spuneau împotriva mea, zicând: „Nu zace oare? Nu se va mai scula!"

9.Chiar omul cu care eram în pace, în care am nădăjduit, care a mâncat pâinea mea, a ridicat împotriva mea călcâiul.

10.Iar Tu, Doamne, miluieşte-mă şi mă scoală şi voi răsplăti lor.

11.Întru aceasta am cunoscut că m-ai voit, că nu se va bucura vrăjmaşul meu de mine.

12.Iar pe mine pentru neräutatea mea m-ai sprijinit şi m-ai întărit înaintea Ta, în veac.

13.Binecuvântat este Domnul, Dumnezeul lui Israel din veac şi până în veac. Amin. Amin.

PSALMUL 41

Un psalm al lui David, spre înțelepțire fiilor lui Core

1.În ce chip doreşte cerbul izvoarele apelor, aşa Te doreşte

sufletul meu pe Tine, Dumnezeule.

2.Însetat-a sufletul meu de Dumnezeul cel viu; când voi veni şi mă voi arăta feței lui Dumnezeu?

3.Făcutu-mi-s-au lacrimile mele pâine ziua şi noaptea, când mi se zicea mie în toate zilele: „Unde este Dumnezeul tău?"

4.De acestea mi-am adus aminte cu revărsare de inimă, când treceam cu mulțime mare spre casa lui Dumnezeu.

5.În glas de bucurie şi de laudă şi în sunet de sărbătoare.

6.Pentru ce eşti mâhnit suflete al meu, şi pentru ce mă tulburi?

7.Nădăjduieşte în Dumnezeu, că-L voi lăuda pe El; mântuirea feței mele este Dumnezeul meu.

8.În mine sufletul meu s-a tulburat; pentru aceasta îmi voi aduce aminte de Tine, din pământul Iordanului şi al Ermonului, din muntele cel mic.

9.Adânc pe adânc cheamă în glasul căderilor apelor Tale.

10.Toate talazurile şi valurile Tale

peste mine au trecut.

11.Ziua va porunci Domnul milei Sale, iar noaptea cântare Lui de la Mine.

12.Rugăciunea Dumnezeului vieții mele, spune-voi lui Dumnezeu: „Sprijinitorul meu eşti Tu, pentru ce m-ai uitat?

13.Pentru ce umblu mâhnit când mă necăjeşte vrăjmaşul meu?"

14.Când se sfărâmau oasele mele mă ocărau asupritorii mei.

15.Când îmi ziceau mie în toate zilele: ,,Unde este Dumnezeul Tău?"

16.Pentru ce eşti mâhnit, suflete al meu şi pentru ce mă tulburi?

17. Nădăjduieşte în Dumnezeu, că-L voi lăuda pe El; mântuirea feței mele este Dumnezeul meu.

PSALMUL 42

Un psalm al lui David, nescris deasupra la evrei

1.Judecă-mă, Dumnezeule, şi

apără dreptatea mea de neamul necuvios, de omul nedrept şi viclean, şi izbăveşte-mă.

2.Că Tu eşti, Dumnezeule, întărirea mea; pentru ce m-ai lepădat? Pentru ce umblu mâhnit când mă necăjeşte vrăjmaşul meu?

3.Trimite lumina Ta şi adevărul Tău; acestea m-au povățuit şi m-au condus în muntele cel sfânt al Tău şi la lăcaşurile Tale.

4.Şi voi intra la jertfelnicul lui Dumnezeu, la Dumnezeul Cel ce veseleşte tinerețele mele;

5.Lăuda-Te-voi în alăută, Dumnezeule, Dumnezeul meu.

6.Pentru ce eşti mâhnit, suflete al meu, şi pentru ce mă tulburi?

7.Nădăjduieşte în Dumnezeu că-L voi lăuda pe El; mântuirea feței mele este Dumnezeul meu.

Slavă ...

PSALMUL 43

Întru sfârşit, fiilor lui Core, spre înțelegere

1.Dumnezeule, cu urechile noastre am auzit, părinții noştri ne-au spus nouă.

2.Lucrul pe care l-ai făcut în zilele lor, în zilele cele de demult.

3.Mâna Ta popoare a nimicit, iar pe părinți i-ai sădit; bătut-ai popoare, iar pe ei i-ai înmulțit.

4.Că nu cu sabia lor au moştenit pământul şi brațul lor nu i-a izbăvit pe ei.

5.Ci dreapta Ta şi brațul Tău şi luminarea feței Tale, că bine ai voit întru ei.

6.Tu eşti însuți împăratul meu şi Dumnezeul meu, Cel ce porunceşti mântuirea lui Iacob;

7.Cu Tine pe vrăjmaşii noştri îi vom lovi şi cu numele Tău vom nimici pe cei ce se scoală asupra noastră.

8.Pentru că nu în arcul meu voi

nădăjdui şi sabia mea nu mă va mântui.

9.Că ne-ai izbăvit pe noi de cei ce ne necăjesc pe noi, şi pe cei ce ne urăsc pe noi i-ai ruşinat.

10.Cu Dumnezeu ne vom lăuda toată ziua şi numele Tău îl vom lăuda în veac.

11.Iar acum ne-ai lepădat şi ne-ai ruşinat pe noi şi nu vei ieşi cu oştirile noastre;

12.Întorsu-ne-ai pe noi înapoi de la duşmanii noştri şi cei ce ne urăsc pe noi ne-au jefuit.

13.Datu-ne-ai pe noi ca oi de mâncare şi întru neamuri ne-ai risipit;

14.Vândut-ai pe poporul Tău fără de preț şi nu l-ai prețuit când l-ai vândut.

15.Pusu-ne-ai pe noi ocară vecinilor noştri, batjocură şi râs celor dimprejurul nostru;

16.Pusu-ne-ai pe noi pildă între neamuri, clătinare de cap între popoare.

17.Toată ziua înfruntarea mea înaintea mea este şi ruşinea obrazului

meu m-a acoperit;
18.De către glasul celui ce ocărăşte şi cleveteşte, de către faţa vrăjmaşului şi prigonitorului.
19.Acestea toate au venit peste noi şi nu Te-am uitat şi n-am călcat legământul Tău.
20.Şi nu s-a dat înapoi inima noastră; iar paşii noştri nu s-au abătut de la calea Ta.
21.Că ne-ai smerit pe noi în loc de durere şi ne-a acoperit pe noi umbra morţii.
22.De am fi uitat numele Dumnezeului nostru şi am fi întins mâinile noastre spre Dumnezeu străin,
23.Oare Dumnezeu n-ar fi cercetat acestea? Că El ştie ascunzişurile inimii.
24.Că pentru Tine suntem ucişi toată ziua, socotiţi am fost ca nişte oi de junghiere.
25.Deşteaptă-Te, pentru ce dormi, Doamne? Scoală-Te şi nu ne lepăda până în sfârşit.

26.Pentru ce întorci faţa Ta? Uiţi de sărăcia noastră şi de necazul nostru?
27.Că s-a plecat în ţărână sufletul nostru, lipitu-s-a de pământ pântecele nostru.
28.Scoală-Te, Doamne, ajută-ne nouă şi ne izbăveşte pe noi, pentru numele Tău.

PSALMUL 44

Un psalm al lui David, pentru cei ce se vor schimba. Fiilor lui Core, spre înţelegere, cântare pentru cel iubit.

1.Cuvânt bun răspuns-a inima mea; grăi-voi cântarea mea Împăratului.
2.Limba mea este trestie de scriitor ce scrie iscusit.
3.Împodobit eşti cu frumuseţea mai mult decât fiii oamenilor; revărsatu-s-a har pe buzele Tale. Pentru aceasta Te-a binecuvântat pe Tine Dumnezeu, în veac.
4.Încinge-Te cu sabia Ta peste

coapsa Ta, Puternice.

5.Cu frumusețea Ta și cu strălucirea Ta. Încordează-ți arcul, propăşeşte şi împărăţeşte,

6.Pentru adevăr, blândețe şi dreptate, şi Te va povățui minunat dreapta Ta.

7.Săgețile Tale ascuțite sunt, Puternice, în inima duşmanilor împăratului; popoarele sub Tine vor cădea.

8.Scaunul Tău, Dumnezeule, în veacul veacului, toiag de dreptate toiagul împărăției Tale.

9.Iubit-ai dreptatea şi ai urât fărădelegea; pentru aceasta Te-a uns pe Tine Dumnezeule, Dumnezeul Tău, cu untdelemnul bucuriei, mai mult decât pe părtaşii Tăi.

10.Smirna şi aloea care îmbălsămează veşmintele Tale; din palate de fildeş cântări de alăută Te veselesc; fiice de împărați întru cinstea Ta;

11.Stătut-a împărăteasa de-a dreapta Ta, îmbrăcată în haină aurită şi prea înfrumusețată.

12.Ascultă fiică şi vezi şi pleacă urechea Ta şi uită poporul tău şi casa părintelui tău.

13.Că a dorit Împăratul frumusețea ta, că El este Domnul tău.

14.Şi se vor închina Lui fiicele Tirului cu daruri, feței Tale se vor ruga (aleşii) poporului. bogații

15.Toată slava fiicei Împăratului este înlăuntru, îmbrăcată cu țesături de aur şi prea înfrumusețată.

16.Aduce-se-vor Împăratului fecioare în urma ei, prietenele ei se vor aduce Ție.

17.Aduce-se-vor întru veselie şi bucurie.

18.Aduce-se-vor în palatul Împăratului.

19.În locul părinților tăi s-au născut ție fii; pune-i-vei pe ei căpetenii peste tot pământul.

20.Pomeni-vor numele Tău în tot

neamul;
21.Pentru aceasta popoarele Te vor lăuda în veac şi în veacul veacului.

PSALMUL 45

Un psalm al lui David, fiilor lui Core, pentru cele ascunse

1.Dumnezeu este scăparea şi puterea noastră, ajutor întru necazurile ce ne împresoară.
2.Pentru aceasta nu ne vom teme când se va cutremura pământul şi se vor muta munţii în inima mărilor.
3.Venit-au şi s-au tulburat apele lor, cutremuratu-s-au munţii de tăria Lui.
4.Apele râurilor veselesc cetatea lui Dumnezeu; Cel Prea înalt a sfinţit lăcaşul Lui.
5.Dumnezeu e în mijlocul cetăţii, nu se va clătina; o va ajuta Dumnezeu dis-de-dimineaţă.
6.Tulburatu-s-au neamurile, plecatu-s-au împărăţiile; dat-a Cel Prea înalt glasul Lui, cutremuratu-s-a

pământul.
7.Domnul puterilor cu noi, sprijinitorul nostru, Dumnezeul lui Iacob.
8.Veniţi şi vedeţi lucrurile lui Dumnezeu, minunile pe care le-a pus Domnul pe pământ.
9.Pune-va capăt războaielor până la marginile pământului, arcul va sfărâma şi va frânge arma, iar pavezele în foc le va arde.
10.Opriţi-vă şi cunoaşteţi că Eu sunt Dumnezeu, înălţa-Mă-voi pe pământ.
11.Domnul puterilor este cu noi, sprijinitorul nostru, Dumnezeul lui Iacob.

Slavă ...

DUPĂ A ŞASEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule ... (*de trei ori*). Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru ...
Apoi: Troparele, glas 3
Cântare Îţi aduc Ţie, Doamne, şi

greşalele mele toate le mărturisesc înaintea Ta. Şi Tu, întorcându-Te, miluieşte-mă!

Slavă...

Mântuieşte-mă Dumnezeul meu, cum ai mântuit oarecând pe vameşul şi lacrimile păcătoasei nu le-ai trecut cu vederea; primeşte şi suspinele mele, Mântuitorul meu şi mă mântuieşte!

Şi acum ...

Cu rugăciune mă apropii acum sub acoperământul tău, Preanevinovată! Scoate-mă, Născătoare de Dumnezeu, din tulburarea patimilor, ca ceea ce ai născut pe Pricinuitorul nepătimirii!

Doamne miluieşte...(*de 40 de ori*).

Apoi rugăciunea aceasta:

Mulţumim Ţie, Doamne, Dumnezeul nostru, pentru toate facerile Tale de bine, pe care ni le-ai arătat nouă, nevrednicilor, din vârsta cea dintâi, până întru aceasta de acum, pentru care le ştim şi pentru care nu le ştim, pentru cele arătate şi pentru cele

nearătate, ce ni s-au făcut nouă, cu lucrul şi cu cuvântul. Cel ce ne-ai iubit până întru atât, încât şi pe însuşi Fiul Tău, Cel unul născut L-ai dat pentru noi, învredniceşte-ne ca şi noi să ne facem vrednici de dragostea Ta! Dă-ne înțelepciune prin cuvântul Tău şi prin frica Ta insuflă-ne tărie, cu puterea cea de la Tine! Şi orice am greşit, cu voie sau fără de voie, iartă-ne şi nu ni le socoti! Păzeşte sufletul nostru sfânt şi-l pune înaintea divanului Tău, având ştiință curată şi sfârşit vrednic de iubirea de oameni a Ta. Adu-Ţi aminte, Doamne, de toți cei ce cheamă întru adevăr numele Tău, de toți cei ce ne voiesc binele şi de cei ce ne voiesc răul, că toți suntem oameni şi deşertăciune e tot omul.

Şi ne rugăm Ţie, Doamne, dăruieşte-ne marea milă a milostivirii Tale.

CATISMA A ŞAPTEA

PSALMUL 46

Mai marelui cântăreților: un psalm pentru fiii lui Core

1.Toate popoarele bateți din palme, strigați lui Dumnezeu cu glas de bucurie.
2.Că Domnul este Prea Înalt, înfricoşător, Împărat mare, peste tot pământul.
3.Supusu-ne-a nouă popoare şi neamuri sub picioarele noastre;
4.Alesu-ne-a nouă moştenirea Sa, frumusețea lui Iacob, pe care a iubit-o.
5.Suitu-s-a Dumnezeu întru strigare, Domnul în glas de trâmbiță.
6.Cântați Dumnezeului nostru, cântați; cântați Împăratului nostru, cântați.
7.Că Împărat a tot pământul este Dumnezeu; cântați cu înțelegere.
8.Împărățit-a Dumnezeu peste neamuri, Dumnezeu şade pe tronul cel

sfânt al Său.
9.Mai marii popoarelor s-au adunat cu poporul Dumnezeului lui Avraam, că ai lui Dumnezeu sunt puternicii pământului; El foarte s-a înălțat.

PSALMUL 47

O cântare de psalm pentru fiii lui Core,
pentru a doua zi a sâmbetei

1.Mare este Domnul şi lăudat foarte în cetatea Dumnezeului nostru, în muntele cel sfânt al Lui;
2.Bine întemeiată spre bucuria întregului pământ. Muntele Sionului, coastele de miază-noapte, cetatea împăratului celui mare.
3.Dumnezeu în palatele ei se cunoaşte, când o apără pe ea,
4.Că iată împărații s-au adunat, strânsu-s-au împreună.
5.Aceştia văzând-o aşa, s-au minunat, s-au tulburat, s-au

cutremurat;

6.Cutremur i-a cuprins pe ei acolo; dureri ca ale celei ce naşte. Cu vânt puternic va sfărâma corăbiile Tarsisului.

7.Precum am auzit, aşa am şi văzut, în cetatea Domnului puterilor, în cetatea Dumnezeului nostru;

8.Dumnezeu a întemeiat-o pe ea în veac. Primit-am, Dumnezeule, mila Ta, în mijlocul bisericii Tale.

9.După numele Tău, Dumnezeule, aşa şi lauda Ta peste marginile pământului; de dreptate plină este dreapta Ta.

10.Să se veselească muntele Sionului, să se bucure fiicele Iudeii pentru judecăţile Tale, Doamne.

11.Înconjuraţi Sionul şi-l cuprindeţi pe dânsul, povestiţi de turnurile lui.

12.Puneţi-vă inimile voastre întru puterea lui şi străbateţi casele lui, ca să povestiţi neamului ce vine.

13.Că acesta este Dumnezeu,

Dumnezeul nostru în veac şi în veacul veacului; El ne va paşte pe noi în veci.

PSALMUL 48

Mai marelui cântăreţilor; un psalm pentru fiii lui Core

1.Auziţi acestea toate neamurile, ascultaţi toţi cei ce locuiţi în lume;

2.Pământenii şi fiii oamenilor, împreună bogatul şi săracul.

3.Gura mea va grăi înţelepciune şi cugetul inimii mele pricepere.

4.Pleca-voi spre pildă urechea mea, tâlcui-voi în sunet de psaltire gândul meu.

5.Pentru ce să mă tem în ziua cea rea când mă va înconjura fărădelegea vrăjmaşilor mei,

6.(Ei) care se încred în puterea lor şi cu mulţimea bogăţiei lor se laudă.

7.Nimeni însă nu poate să scape de la moarte, nici să plătească lui Dumnezeu preţ de răscumpărare.

8.Că răscumpărarea sufletului este

prea scumpă şi niciodată nu se va putea face,

9.Ca să rămână cineva pe todeauna viu şi să nu vadă niciodată moartea.

10.Fiecare vede că înţelepţii mor cum mor şi cei neînţelepţi şi nebunii şi lasă altora bogăţia lor?

11.Mormântul lor va fi casa lor în veac, lăcaşurile lor din neam în neam, deşi numit-au cu numele lor pământurile lor.

12.Şi omul în cinste fiind n-a priceput; alăturatu-s-a dobitoacelor celor fără de minte şi s-a asemănat lor.

13.Această cale a lor le este sminteală lor şi celor ce vor găsi de bune spusele lor.

14.Ca nişte oi în iad sunt puşi, moartea îi va paşte pe ei,

15.Şi-i vor stăpâni pe ei cei drepţi, şi ajutorul ce-l nădăjduiau din slava lor, se va învechi în iad.

16.Dar Dumnezeu va izbăvi sufletul meu din mâna iadului, când mă va apuca.

17.Să nu te temi când se îmbogăţeşte omul, şi când se înmulţeşte slava casei lui.

18.Că la moarte el nu va lua nimic, nici nu se va pogorî cu dânsul slava lui.

19.Chiar dacă sufletul lui se va binecuvânta în viaţa lui şi Te va lăuda când îi vei face bine;

20.Totuşi intra-va până la neamul părinţilor lui şi în veac nu va vedea lumină.

21.Omul în cinste fiind n-a priceput; alătura-tu-s-a dobitoacelor celor fără de minte şi s-a asemănat lor.

Slavă...

PSALMUL 49

Un psalm al lui Asaf

1.Dumnezeul dumnezeilor, Domnul a grăit şi a chemat pământul;

2.De la răsăritul soarelui până la

apus. Din Sion este strălucirea frumuseții Lui.

3.Dumnezeu strălucit va veni; Dumnezeul nostru, şi nu va tăcea;

4.Foc înaintea Lui va arde şi împrejurul lui vifor mare.

5.Chema-va cerul de sus şi pământul, ca să judece pe poporul Său.

6.Adunați-i Lui pe cuvioşii Lui, pe cei ce au făcut legământ cu El pentru jertfe.

7.Şi vor vesti cerurile dreptatea Lui, că Dumnezeu judecător este.

8."Ascultă, poporul meu, şi-ți voi grăi ție, Israile! ... Şi voi mărturisi Ție. Dumnezeu, Dumnezeul Tău sunt Eu.

9.Nu pentru jertfele tale te voi mustra, iar arderile de tot ale tale înaintea Mea sunt pururea.

10.Nu voi primi din casa ta viței, nici din turmele tale țapi.

11.Că ale Mele sunt toate fiarele câmpului, dobitoacele din munți şi boii.

12.Cunoscut-am toate păsările

cerului şi frumusețea țarinii cu Mine este.

13.De voi flămânzi, nu-ți voi spune ție, că a Mea este lumea şi plinirea ei.

14.Oare voi mânca carne de taur, sau sânge de țapi voi bea?

15.Jertfeşte lui Dumnezeu jertfă de laudă şi împlineşte Celui Prea înalt făgăduințele tale.

16.Şi Mă cheamă pe Mine în ziua necazului şi te voi izbăvi şi Mă vei proslăvi".

17.Iar păcătosului i-a zis Dumnezeu: „Pentru ce tu povesteşti dreptățile Mele şi iei legământul Meu în gura ta?

18.Tu ai urât învățătura şi ai lepădat cuvintele Mele înapoia ta.

19.De vedeai furul, alergai cu el şi cu cel desfrânat partea ta puneai.

20.Gura ta a înmulțit răutate şi limba ta a împletit vicleşug.

21.Şezând împotriva fratelui tău cleveteai şi împotriva fiului maicii tale ai pus sminteală.

22.Acestea ai făcut şi am tăcut, ai cugetat fărădelegea, că voi fi asemenea ţie; mustra-te-voi şi voi pune înaintea feţei tale păcatele tale.

23.Înţelegeţi dar acestea cei ce uitaţi pe Dumnezeu, ca nu cumva să vă răpească şi să nu fie Cel ce izbăveşte.

24.Jertfa de laudă Mă va slăvi şi acolo este calea în care voi arăta lui mântuirea Mea."

PSALMUL 50

Mai marelui cântăreţilor; un psalm al lui David, când a venit profetul Natan, ca să-l mustre pentru femeia lui Urie

1.Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta.

2.Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.

3.Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.

4.Că fărădelegea mea eu o cunosc, şi păcatul meu înaintea mea este

pururea.

5.Ţie unuia am greşit, şi rău înaintea Ta am făcut, ca să fii îndreptăţit întru cuvintele Tale şi să biruieşti când vei judeca Tu.

6.Că iată întru fărădelegi m-am zămislit, şi în păcate m-a născut maica mea.

7.Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale, mi-ai arătat mie.

8.Stropi-mă-vei cu isop, şi mă voi curaţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.

9.Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele cele smerite.

10.Întoarce faţa Ta de către păcatele mele, şi toate fărădelegile mele şterge-le.

11.Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele din lăuntru ale mele.

12.Nu mă lepăda de la faţa Ta, şi

Duhul Tău cel Sfânt nu-l lua de la mine.
13.Dă-mi mie bucuria mântuirii
Tale, şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14.Învăţa-voi pe cei fărădelege
căile Tale, şi cei necredincioşi la Tine se
vor întoarce.
15.Izbăveşte-mă de vărsarea de
sânge, Dumnezeule, Dumnezeul
mântuirii mele; bucura-se-va limba
mea de dreptatea Ta,
16.Doamne, buzele mele vei
deschide, şi gura mea va vesti lauda
Ta.
17.Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat;
arderile de tot nu le vei binevoi.
18.Jertfa lui Dumnezeu: duhul
umilit; inima înfrântă şi smerită
Dumnezeu nu o va urgisi.
19.Fă bine, Doamne, întru
bunăvoirea Ta, Sionului, şi să se
zidească zidurile Ierusalimului.
20.Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii,
prinosul şi arderile de tot; atunci vor
pune pe altarul Tău viţei.

Slavă...

PSALMUL 51

Mai marelui cântăreţilor; un psalm al lui David, când a venit Doig Idumeul şi a vestit lui Saul şi i-a zis: venit-a David în casa lui Abimelech.

1.Ce te făleşti întru răutate,
puternice? Fărădelege toată ziua.
Nedreptate a vorbit limba ta; ca un brici
ascuţit a făcut vicleşug.
2.Iubit-ai răutatea mai mult decât
bunătatea, nedreptatea mai mult decât
a grăi dreptatea.
3.Iubit-ai toate cuvintele pierzării,
limba vicleană.
4.Pentru aceasta Dumnezeu te va
doborî până în sfârşit, te va smulge şi te
va muta din lăcaşul tău şi rădăcina ta
din pământul celor vii.
5.Vedea-vor drepţii şi se vor teme;
şi de el vor râde şi vor zice: „Iată omul
care nu şi-a pus pe Dumnezeu ajutorul
lui,
6.Ci a nădăjduit în mulţimea

bogăţiei sale şi s-a întărit întru deşertăciunea sa".

7.Dar eu, ca un măslin roditor în casa lui Dumnezeu, am nădăjduit în mila lui Dumnezeu, în veac şi veacul veacului.

8.Slăvi-Te-voi în veac, că ai făcut aceasta şi voi aştepta numele Tău, că bun este înaintea cuvioşilor Tăi.

PSALMUL 52

Un psalm al lui David; mai marelui cântăreţilor, pentru maelet, un instrument muzical; un psalm al priceperii.

1.Zis-a cel nebun întru inima sa: „Nu este Dumnezeu!"

2.Stricatu-s-au şi urâţi s-au făcut întru fărădelegi. Nu este cel ce face bine;

3.Domnul din cer a privit peste fiii oamenilor, să vadă de este cel ce înţelege, sau cel ce caută pe Dumnezeu.

4.Toţi s-au abătut, împreună netrebnici s-au făcut; nu este cel ce face bine, nu este până la unul.

5.Oare, nu vor cunoaşte, toţi cei ce lucrează fărădelegea? Cei ce mănâncă pe poporul meu cum mănâncă pâinea,

6.Pe Domnul nu l-au chemat. Acolo s-au temut de frică, unde nu era frică,

7.Că Dumnezeu a risipit oasele celor ce plac oamenilor; ruşinatu-s-au, că Dumnezeu i-a urgisit pe ei.

8.Cine va da din Sion mântuirea lui Israel? Când va întoarce Domnul pe cei robiţi ai poporului Său, bucura-se-va Iacob şi se va veseli Israel.

PSALMUL 53

Un psalm al lui David; mai marelui cântăreţilor, pentru instrumente cu coarde: un psalm al priceperii. Când au venit zefeii şi au zis lui Saul: Iată! Oare, nu s-a ascuns David de noi?

1.Dumnezeule, întru numele Tău mântuieşte-mă şi întru puterea Ta mă

judecă.
2.Dumnezeule, auzi rugăciunea mea, ia aminte cuvintele gurii mele.
3.Că străinii s-au ridicat împotriva mea şi cei tari au căutat sufletul meu; şi n-au pus pe Dumnezeu înaintea lor.
4.Că iată, Dumnezeu ajută mie şi Domnul este sprijinitorul sufletului meu.
5.Întoarce-va cele rele vrăjmaşilor mei; cu adevărul Tău îi vei pierde pe ei.
6.De bună voie voi jertfi Ţie, lăuda-voi numele Tău, Doamne, că este bun;
7.Că din tot necazul m-ai izbăvit; şi spre vrăjmaşii mei a privit ochiul meu.

PSALMUL 54

Un psalm al lui David; mai marelui cântăreţilor, pentru instrumente cu coarde: un psalm al priceperii

1.Auzi, Dumnezeule, rugăciunea mea şi nu trece cu vederea ruga mea.
2.Ia aminte spre mine şi mă ascultă, mâhnitu-m-am întru neliniştea mea şi

m-am tulburat. De glasul vrăjmaşului şi de necazul păcătosului.
3.Că a abătut asupra mea fărădelege şi întru mânie m-a vrăjmăşit.
4.Inima mea s-a tulburat întru mine şi frica morţii a căzut peste mine;
5.Teamă şi cutremur au venit asupra mea şi m-a acoperit întunericul.
6.Şi am zis: „Cine-mi va da mie aripi ca de porumbel, ca să zbor şi să mă odihnesc?"
7.Iată m-aş îndepărta fugind şi m-aş sălăşlui în pustie.
8.Aşteptat-am pe Dumnezeu, Cel ce mă mântuieşte de puţinătatea sufletului şi de vifor.
9.Nimiceşte-i, Doamne, şi împarte limbile lor, că am văzut fărădelege şi dezbinare în cetate.
10.Ziua şi noaptea o va înconjura pe ea, peste zidurile ei fărădelege, şi osteneală în mijlocul ei şi nedreptate;
11.Şi n-a lipsit din uliţele ei camătă

şi vicleşug.

12.Că de m-ar fi ocărât vrăjmaşul, aş fi răbdat;

13.Şi dacă cel ce mă urăşte s-ar fi fălit împotriva mea, m-aş fi ascuns de el.

14.Iar tu, omule, asemenea mie, căpetenia mea şi cunoscutul meu,

15.Care împreună cu mine te-ai îndulcit de mâncări, în casa lui Dumnezeu am umblat în acelaşi gând.

16.Să vie moartea peste ei şi să se pogoare în iad de vii,

17.Că vicleşug este în lăcaşurile lor, în mijlocul lor.

18.Iar eu către Dumnezeu am strigat şi Domnul m-a auzit pe mine.

19.Seara şi dimineața şi la amiezi spune-voi, voi vesti şi va auzi glasul meu.

20.Izbăvi-va cu pace sufletul meu de cei ce se apropie de mine, că mulți erau împotriva mea.

21 Auzi-va Dumnezeu şi-i va smeri pe ei, Cel ce este mai înainte de veci.

22.Că nu este în el schimbare şi nu s-a temut de Dumnezeu. Întins-a mâna Lui spre răsplătire;

23.Întinat-au legământul Lui. Risipiți au fost de mânia feței Lui şi s-au apropiat inimile lor;

24.Muiatu-s-au cuvintele lor mai mult decât untdelemnul, dar ele sunt săgeți.

25.Aruncă spre Domnul grija ta şi El te va hrăni; nu va da în veac clătinare dreptului.

26.Iar Tu, Dumnezeule, îi vei pogorî pe ei în groapa stricăciunii.

27.Bărbații vărsători de sânge şi vicleni nu vor ajunge la jumătatea zilelor lor; iar eu voi nădăjdui spre Tine, Doamne.

Slavă...

DUPĂ A ŞAPTEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule ... (*de trei ori*)
Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru ...
Apoi: Troparele, glas 1.

Când va şedea Judecătorul pe scaunul Său şi îngerii vor sta de față; când trâmbița va răsuna şi văpaia va arde, ce vei face, suflete al meu, ducându-te la judecată? Căci atunci răutățile tale vor sta de față şi greşalele tale cele ascunse se vor vădi. Pentru aceasta, mai înainte de sfârşit, strigă către Judecătorul: Dumnezeule, milostiveşte-Te spre mine şi mă miluieşte!

Slavă ...

Toți să priveghem şi să întâmpinăm pe Hristos cu mulțime de untdelemn şi cu candele aprinse, ca să ne învrednicim a fi înlăuntrul cămării Mirelui. Că cel ce va rămâne afară, în deşert va striga către Dumnezeu: miluieşte-mă!

Şi acum ...

În patul a multe păcate zăcând, mă dezbrac de nădejdea mântuirii mele. Că somnul lenevirii mele pricinuieşte chinuri sufletului meu. Dar Tu,

Dumnezeule, Cel ce Te-ai născut din Fecioară, ridică-mă spre cântarea Ta, ca să Te slăvesc pe Tine.

Doamne miluieşte...(*de 40 de ori*)

Apoi, Rugăciunea aceasta:

Doamne, Dumnezeul meu, ca un bun şi de oameni iubitor, multe mile ai făcut cu mine, pe care nu mă aşteptam să le văd. Cu ce, oare, voi răsplăti bunătățile Tale, Doamne, Doamne al meu? Mulțumesc numelui Tău celui mult lăudat, mulțumesc milostivirii Tale celei negrăite ce o ai spre mine, mulțumesc îndelungii Tale răbdări celei neasemănate, şi te rog sprijineşte-mă şi de acum înainte şi mă ajută! Fereşte-mă, Stăpâne al tuturor, ca să nu mai greşesc înaintea Ta! Că Tu cunoşti alunecarea cea lesnicioasă a firii mele. Tu ştii nepriceperea mea, Tu cunoşti cele făptuite de mine, cele întru cunoştință şi întru necunoştință, cele de voie şi cele fără de voie, cele din noapte şi cele din zi, cele cu mintea şi

cu gândul. De aceea, ca un Dumnezeu bun şi de oameni iubitor, ştergele, Prea Bunule Doamne, cu rouă milei Tale şi ne mântuieşte, pentru Sfânt numele Tău, cu judecăţile care ştii! Pentru că Tu eşti lumina şi adevărul şi viaţa şi Ţie slavă înălţăm: Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

CATISMA A OPTA

PSALMUL 55

Un psalm al lui David; mai marelui cântăreţilor, pentru poporul ce se depărtase de la cele sfinte. Când l-au prins pe el cei de alt neam în Gat.

1.Miluieşte-mă, Doamne, că m-a necăjit omul, toată ziua războindu-se m-a necăjit.

2.Călcatu-m-au vrăjmaşii mei toată ziua, că mulţi sunt cei ce se luptă cu mine, din înălţime.

3.Ziua când mă voi teme, voi nădăjdui în Tine.

4.În Dumnezeu voi lăuda toate cuvintele mele toată ziua; în Dumnezeu am nădăjduit, nu mă voi teme; ce-mi va face mie omul?

5.Toată ziua cuvintele mele au urât, împotriva mea toate gândurile lor sunt spre rău.

6.Locui-vor lângă mine şi se vor ascunde; ei vor păzi călcâiul meu, ca şi cum ar căuta sufletul meu.

7.Pentru nimic nu-i vei mântui pe ei; în mânie popoare vei sfărâma, Dumnezeule.

8.Viaţa mea am spus-o Ţie; pune lacrimile mele înaintea Ta, după făgăduinţa Ta.

9.Întoarce-se-vor vrăjmaşii mei înapoi, în orice zi Te voi chema. Iată, am cunoscut că Dumnezeul meu eşti Tu.

10.În Dumnezeu voi lăuda graiul, în Dumnezeu voi lăuda cuvântul;

11.În Dumnezeu am nădăjduit, nu mă voi teme, ce-mi va face mie omul?

12.În mine sunt, Dumnezeule, făgăduinţele pe care le voi aduce laudei Tale.
13.Că ai izbăvit sufletul meu de la moarte, picioarele mele de alunecare, ca bine să plac înaintea lui Dumnezeu, în lumina celor vii.

PSALMUL 56

Un psalm al lui David; mai marelui cântăreţilor. Să nu strici! Când a fugit de la faţa lui Saul în peşteră.

1.Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă, că spre Tine a nădăjduit sufletul meu.
2.Şi în umbra aripilor Tale voi nădăjdui, până ce va trece fărădelegea.
3.Striga-voi către Dumnezeul cel prea înalt, Dumnezeul care mi-a făcut bine.
4.Trimis-a din cer şi m-a mântuit, dat-a spre ocară pe cei ce mă necăjesc pe mine.

5.Trimis-a Dumnezeu mila Sa şi adevărul Său. Şi a izbăvit sufletul meu din mijlocul puilor de lei. Adormit-am tulburat.
6.Fiii oamenilor: dinţii lor sunt arme şi săgeţi şi limba lor sabie ascuţită.
7.Înalţă-Te peste ceruri, Dumnezeule, şi peste tot pământul slava Ta!
8.Curse au gătit sub picioarele mele şi au împilat sufletul meu;
9.Săpat-au înaintea mea groapă şi au căzut în ea.
10.Gata este inima mea, Dumnezeule, gata este inima mea! Cânta-voi şi Te voi lăuda întru slava mea.
11.Deşteaptă-te slava mea! Deşteaptă-te psaltire şi alăută! Deştepta-mă-voi dimineaţa.
12.Lăuda-Te-voi între popoare, Doamne, cânta-voi Ţie între neamuri;
13.Că s-a mărit până la cer mila Ta şi până la nori adevărul Tău.
14.Înalţă-Te peste ceruri,

Dumnezeule, şi peste tot pământul slava Ta!

PSALMUL 57

Un psalm al lui David: mai marelui cântăreţilor. Să nu strici!

1.De grăiţi într-adevăr dreptate, drept judecaţi, fii ai oamenilor.

2.Pentru că în inimă fărădelege lucraţi pe pământ, nedreptate mâinile voastre împletesc.

3.Înstrăinatu-s-au păcătoşii de la naştere, rătăcit-au din pântece, grăit-au minciuni.

4.Mânia lor după asemănarea şarpelui, ca a unei vipere surde, care-şi astupă urechile ei.

5.Care nu va auzi glasul descântătorilor; al vrăjitorului care vrăjeşte cu iscusinţă.

6.Dumnezeu va zdrobi dinţii lor în gura lor; măselele leilor le-a sfărâmat Domnul.

7.De nimica se vor face, ca apa

care trece; întinde-va arcul Său până ce vor slăbi.

8.Ca ceara ce se topeşte vor fi nimiciţi; a căzut foc peste ei şi n-au văzut soarele.

9.Înainte ca spinii voştri se vor aprinde, ca pe nişte vii întru mânie îi va înghiţi pe ei.

10.Veseli-se-va dreptul când va vedea răzbunarea împotriva necredincioşilor, mîinile lui le va spăla în sângele păcătosului.

11.Şi va zice omul: „Oare este răsplată pentru cel drept? Oare este Dumnezeu Care îi judecă pe ei în viaţă?"

Slavă . . .

PSALMUL 58

Un psalm al lui David; mai marelui cântăreţilor. Când a trimis Saul şi-a păzit casa lui, ca să-l omoare pe el.

1.Scoate-mă de la vrăjmaşii mei,

Dumnezeule, şi de cei ce se scoală împotriva mea, mântuieşte-mă.

2.Izbăveşte-mă de cei ce lucrează fărădelegea şi de bărbaţii vărsărilor de sânge mă mântuieşte.

3.Că iată au vânat sufletul meu, stătut-au împotriva mea cei tari.

4.Nici fărădelegea şi nici păcatul meu nu sunt pricină, Doamne. Fără de nelegiuire am alergat şi m-am îndreptat spre Tine;

5.Scoală-Te, întru întâmpinarea mea şi vezi. Şi Tu, Doamne, Dumnezeul puterilor, Dumnezeul lui Israel,

6.Ia aminte să cercetezi toate neamurile; să nu Te milostiveşti de toţi cei ce lucrează fărădelegea.

7.Întoarce-se-vor spre seară şi vor flămânzi ca un câine şi vor înconjura cetatea.

8.Iată, vor striga cu gura lor şi sabie în buzele lor, că cine i-a auzit?

9.Şi Tu, Doamne, vei râde de ei, vei

face de nimic toate neamurile.

10.Puterea mea în Tine o voi păzi, că Tu, Dumnezeule, sprijinitorul meu eşti. Dumnezeul meu, mila Ta mă va întâmpina;

11. Dumnezeu îmi va arăta înfrângerea duşmanilor mei.

12.Să nu-i omori pe dânşii, ca nu cumva să uite legea Ta;

13.Risipeşte-i pe ei cu puterea Ta şi doboară-i pe ei, apărătorul meu, Doamne.

14.Păcatul gurii lor: cuvântul buzelor lor, să se prindă întru mândria lor şi de blestemul şi minciuna lor se va duce vestea.

15.Nimiceşte-i, întru mânia Ta, nimiceşte-i, ca să nu mai fie!

16.Şi vor cunoaşte că Dumnezeu stăpâneşte pe Iacob şi marginile pământului.

17.Întoarce-se-vor spre seară şi vor flămânzi ca un câine şi vor înconjura cetatea.

18.Ei se vor risipi să mănânce; iar

de nu se vor sătura, vor murmura.

19.Iar eu voi lăuda puterea Ta şi mă voi bucura dimineaţa de mila Ta.

20.Ca Te-ai făcut sprijinitorul meu şi scăparea mea în ziua necazului meu.

21.Ajutorul meu eşti, Ţie-Ţi voi cânta, că Tu, Dumnezeule, sprijinitorul meu eşti, Dumnezeul meu, mila mea.

PSALMUL 59

Un psalm al lui David; mai marelui cântăreţilor. Pentru cei ce se vor schimba, spre învăţătură. Când a ars Mesopotamia Siriei şi Sova Siriei şi s-a întors Iacob şi a bătut pe Edom în Valea Sării, douăsprezece mii.

1.Dumnezeule, lepădatu-ne-ai pe noi şi ne-ai doborât; mâniatu-Te-ai şi Te-ai milostivit spre noi.

2.Cutremurat-ai pământul şi l-ai tulburat pe el; vindecă sfărâmările lui, că s-a cutremurat.

3.Arătat-ai poporului Tău asprime, adăpatu-ne-ai pe noi cu vinul umilinţei.

4.Dat-ai celor ce se tem de Tine semn ca să fugă de la faţa arcului;

5.Ca să se izbăvească cei iubiţi ai Tăi. Mântuieşte-mă cu dreapta Ta şi mă auzi.

6.Dumnezeu a grăit în locul cel sfânt al Său: Bucura-mă-voi şi voi împărţi Sihemul şi valea Succoth o voi măsura.

7.Al meu este Galaadul şi al meu este Manase, şi Efraim, tăria capului meu,

8.Iuda împăratul meu; Moab vasul nădejdii mele.

9.Spre Idumeea voi întinde încălţămintea mea; mie cei de alt neam mi s-au supus.

10.Cine mă va duce la cetatea întărită? Cine mă va povăţui până la Idumeea?

11.Oare nu Tu, Dumnezeule, Cel ce ne-ai lepădat pe noi? Oare nu vei ieşi, Dumnezeule, cu oştirile noastre?

12.Dă-ne nouă ajutor, ca să ne scoţi din necaz, că deşartă este mântuirea

de la om.

13.Cu Dumnezeu vom birui şi El va nimici pe cei ce ne necăjesc pe noi.

PSALMUL 60

Un psalm al lui David: mai marelui cântăreţilor. Pentru instrumente cu coarde.

1.Auzi, Dumnezeule, cererea mea; ia aminte la rugăciunea mea.

2.De la marginile pământului către Tine am strigat; când s-a mâhnit inima mea, pe piatră m-ai înălţat.

3.Povăţuitu-m-ai, că ai fost nădejdea mea, turn de tărie în faţa vrăjmaşului.

4.Locui-voi în lăcaşul Tău în veci; acoperi-mă-voi cu acoperământul aripilor Tale;

5.Că Tu, Dumnezeule, ai auzit rugăciunile mele; dat-ai moştenire celor ce se tem de numele Tău.

6.Zile la zilele împăratului adaugă, anii lui din neam în neam.

7.Rămâne-va în veac înaintea lui Dumnezeu; mila şi adevărul va păzi.

8.Aşa voi cânta numelui Tău în veacul veacului, ca să implinesc făgăduinţele mele zi de zi.

Slavă . . .

PSALMUL 61

Un psalm al lui David; mai marelui cântăreţilor. Pentru Iditum.

1.Oare nu lui Dumnezeu se va supune sufletul meu? Că de la El este mântuirea mea;

2.Pentru că El este Dumnezeul meu, Mântuitorul meu şi Sprijinitorul meu; nu mă voi clătina mai mult.

3.Până când vă ridicaţi asupra omului? Căutaţi toţi a-l doborî, socotindu-l ca un zid povârnit şi ca un gard surpat.

4.S-au sfătuit să doboare cinstea mea, alergat-au cu minciună; cu gura lor mă binecuvântau şi cu inima lor mă blestemau.

5.Dar lui Dumnezeu supune-te, suflete al meu, că de la El vine răbdarea mea;

6.Că El este Dumnezeul meu şi Mântuitorul meu, Sprijinitorul meu; nu mă voi strămuta.

7.În Dumnezeu este mântuirea mea şi slava mea; Dumnezeu este ajutorul meu şi nădejdea mea este în Dumnezeu.

8.Nădăjduiţi în El toată adunarea poporului; revărsaţi înaintea Lui inimile voastre, că Dumnezeu este ajutorul nostru.

9.Dar deşertăciune sunt fiii oamenilor, mincinoşi sunt fiii oamenilor; în balanţă, toţi împreună sunt deşertăciune.

10.Nu nădăjduiţi spre nedreptate şi spre jefuire nu poftiţi; bogăţia de ar curge nu vă lipiţi inima de ea.

11.Odată a grăit Dumnezeu, aceste două lucruri am auzit: că puterea este a lui Dumnezeu şi a Ta, Doamne, este mila. Că Tu vei răsplăti fiecăruia după

faptele lui.

PSALMUL 62

Un psalm al lui David, când a fost în pustiul Iudeii.

1.Dumnezeule, Dumnezeul meu, pe Tine Te caut dis-de-dimineaţă.

2.Însetat-a de Tine sufletul meu. Suspinat-a după Tine trupul meu.

3.În pământ pustiu şi neumblat şi fără de apă. Aşa în locul cel sfânt m-am arătat Ţie, ca să văd puterea Ta şi slava Ta.

4.Că mai bună este mila Ta decât viaţa; buzele mele Te vor lăuda.

5.Aşa Te voi binecuvânta în viaţa mea, şi în numele Tău voi ridica mâinile mele.

6.Ca de seu şi de grăsime să se sature sufletul meu, şi cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea.

7.De mi-am adus aminte de Tine în aşternutul meu, în dimineţi am cugetat la Tine, că ai fost ajutorul meu.

8.Şi întru acoperământul aripilor Tale mă voi bucura. Lipitu-s-a sufletul meu, de Tine şi pe mine m-a sprijinit dreapta Ta.

9.Iar ei în deşert au căutat sufletul meu, intra-vor în cele mai de jos ale pământului; da-se-vor în mâinile săbiei; părți vulpilor vor fi.

10.Iar împăratul se va veseli de Dumnezeu; lăuda-se-va tot cel ce se jură întru El, că s-a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

PSALMUL 63

Un psalm al lui David: mai marelui cântăreților.

1.Auzi, Dumnezeule, glasul meu când mă rog Ție; de la frica vrăjmaşului scoate sufletul meu.

2.Acopere-mă de adunarea celor ce viclenesc, de mulțimea celor ce lucrează fărădelege;

3.Care şi-au ascuțit ca sabia limbile

lor; întins-au arcul lor, lucru amar, ca să săgeteze din ascunzişuri pe cel nevinovat.

4.Fără de veste îl vor săgeta pe el şi nu se vor teme. întăritu-s-au în gânduri rele.

5.Grăit-au ca să ascundă curse; spus-au: „Cine ne va vedea pe noi?"

6.Iscodit-au fărădelegi şi au pierit când le iscodeau.

7.Ca să pătrundă înlăuntrul omului şi în adâncimea inimii lui. Şi se va înălța Dumnezeu.

8.Săgeată de prunci s-au făcut ranele lor. Şi au slăbit asupra lor limbile lor.

9.Tulburatu-s-au toți cei ce i-au văzut pe ei; şi s-a temut tot omul.

10.Şi au vestit lucrurile lui Dumnezeu şi faptele Lui le-au înțeles.

11.Veseli-se-va cel drept de Domnul şi va nădăjdui în El şi se vor lăuda toți cei drepți la inimă.

Slavă ...

DUPĂ A OPTA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule ... (*de trei ori*)
Prea Sfântă Treime ... Tatăl nostru ...
Apoi: Troparele, glas 1.

Furtuna deznădăjduirii mă viscoleşte pe mine, cel ce am alunecat spre adâncul păcatului. Dar apucă înainte, Hristoase, ca un Cârmuitor puternic a toată lumea şi mă îndreptează la limanul cel lin al nepătimirii, pentru milostivirea Ta, Mântuitorule, şi mă mântuieşte!

Slavă...

Suflete, acestea de aici sunt vremelnice, iar cele de dincolo veşnice. Văd divanul şi pe Judecătorul şezând pe scaun şi mă cutremur de hotărâre. Deci, suflete, întoarce-te, că neiertătoare este judecata.

Şi acum...

Nădejdea celor deznădăjduiţi, ajutorul celor neajutoraţi, sprijinul celor ce nădăjduiesc în Tine, Prea Sfântă

Stăpână, de Dumnezeu Născătoare, trimite-ne nouă ajutorul tău!

Doamne miluieşte...(*de 40 de ori*).

Şi rugăciunea aceasta:

Doamne, îndurate şi milostive, ascultă rugăciunea mea şi ia aminte la glasul cererii mele: Fă cu mine semn spre bine, povăţuieşte-mă pe calea Ta, ca să umblu întru adevărul Tău! Veseleşte inima mea ca să se teamă de numele Tău cel sfânt; că mare eşti şi faci minuni. Tu singur eşti Dumnezeu şi nu este asemenea Ţie, între dumnezei, Doamne: puternic întru milă şi bun întru tărie, spre a ajuta şi a mângâia şi a mântui pe toţi cei ce nădăjduiesc întru numele Tău: al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

CATISMA A NOUA

PSALMUL 64

Un psalm al lui David; mai marelui cântăreţilor. Cântarea lui Ieremia şi a lui Iezechil din timpul şederii în pământ străin, când avea să iasă din Babilon.

1.Ţie Ţi se cuvine cântare, Dumnezeule, în Sion şi Ţie Ţi se va împlini făgăduinţa în Ierusalim.

2.Auzi rugăciunea mea, către Tine tot trupul va veni.

3.Cuvintele celor fărădelege ne-au biruit pe noi şi nelegiuirile noastre Tu le vei curăţi.

4.Fericit este cel pe care l-ai ales şi l-ai primit; locui-va în curţile Tale.

5.Umple-ne-vom de bunătăţile casei Tale; sfântă este Biserica Ta, minunată întru dreptate.

6.Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului şi a celor de pe

mare departe.

7.Cel ce găteşti munţii cu tăria Ta, încins fiind cu putere; Cel ce tulburi adâncul mării şi vuietul valurilor ei.

8.Tulbura-se-vor neamurile. Şi se vor spăimânta cei ce locuiesc marginile, de semnele Lui; ieşirile dimineţii şi ale serii le vei veseli.

9.Cercetat-ai pământul şi l-ai adăpat pe el, bogăţiile lui le-ai înmulţit;

10.Râul lui Dumnezeu s-a umplut de apă; gătit-ai hrana lor, că aşa este gătirea Ta.

11.Adapă brazdele lui, înmulţeşte roadele lui şi se vor bucura de picături de ploaie, răsărind.

12.Vei binecuvânta cununa anului bunătăţii Tale şi câmpiile Tale se vor umple de roade grase.

13.Îngrăşa-se-vor păşunile pustiei şi cu bucurie dealurile se vor încinge.

14.Îmbrăcatu-s-au păşunile cu oi şi văile vor înmulţi grâul; vor striga şi vor cânta.

PSALMUL 65

Un psalm al lui David; mai marelui cântăreților. O cântare a învierii.

1.Strigați lui Dumnezeu tot pământul. Cântați numele Lui; dați slavă laudei Lui.

2.Ziceți lui Dumnezeu: Cât sunt de înfricoşătoare lucrurile Tale! Pentru mulțimea puterii Tale, Te vor linguşi vrăjmaşii Tăi.

3.Tot pământul să se închine Ție, şi să cânte Ție, să cânte numelui Tău.

4.Veniți şi vedeți lucrurile lui Dumnezeu; înfricoşat în sfaturi mai mult decât fiii oamenilor.

5.Cel ce preface marea în uscat, prin râu vor trece cu piciorul. Acolo ne vom veseli de Dânsul,

6.De Cel ce stăpâneşte cu puterea Sa veacul. Ochii Lui spre neamuri privesc; cei ce se răzvrătesc, să nu se înalțe întru sine.

7.Binecuvântați neamuri pe Dumnezeul nostru şi faceți să se audă glasul laudei Lui.

8.Care a dat sufletului meu viață şi n-a lăsat să se clatine picioarele mele.

9.Că ne-ai cercetat pe noi, Dumnezeule, cu foc ne-ai lămurit pe noi, precum se lămureşte argintul.

10.Băgatu-ne-ai pe noi în cursă; pus-ai necazuri pe umărul nostru;

11.Ridicat-ai oameni pe capetele noastre, trecut-am prin foc şi apă şi ne-ai scos la odihnă.

12.Intra-voi în casa Ta cu arderi de tot, împlini-voi Ție făgăduințele mele,

13.Pe care le-au rostit buzele mele şi le-a grăit gura mea, întru necazul meu.

14.Arderi de tot grase voi aduce Ție, cu tămâie şi berbeci; Îți voi jertfi boi şi țapi.

15.Veniți de auziți toți cei ce vă temeți de Dumnezeu şi vă voi povesti câte a făcut El sufletului meu.

16.Către Dânsul cu gura mea am strigat şi L-am lăudat cu gura mea.

17.Nedreptate de am avut în inima

mea să nu mă audă Domnul.

18.Pentru aceasta m-a auzit Dumnezeu; luat-a aminte glasul rugăciunii mele.

19.Binecuvântat este Dumnezeu, care n-a depărtat rugăciunea mea şi mila Lui de la mine.

PSALMUL 66

Un psalm al lui David; mai marelui cântăreților. Pentru instrumente cu coarde.

1.Dumnezeule, milostiveşte-Te spre noi şi ne binecuvintează, luminează fața Ta spre noi şi ne miluieşte.

2.Ca să cunoaştem pe pământ calea Ta, în toate neamurile mântuirea Ta.

3.Lăuda-Te-vor pe Tine popoarele, Dumnezeule, lăuda-Te-vor pe Tine popoarele toate.

4.Veselească-se şi să se bucure

neamurile, că vei judeca popoarele cu dreptate şi neamurile pe pământ le vei povățui.

5.Lăuda-Te-vor pe Tine popoarele, Dumnezeule, lăuda-Te-vor pe Tine popoarele toate. Pământul şi-a dat rodul său.

6.Binecuvântează-ne pe noi, Dumnezeule, Dumnezeul nostru. Binecuvântează-ne pe noi, Dumnezeule şi să se teamă de Dânsul toate marginile pământului.

Slavă . . .

PSALMUL 67

Un psalm al lui David; mai marelui cântăreților

I.Să se scoale Dumnezeu, şi să se risipească vrăjmaşii Lui şi să fugă de la fața Lui cei ce-L urăsc pe Dânsul,

2.Precum se stinge fumul, să se stingă; cum se topeşte ceara de fața focului, aşa să piară păcătoşii de la fața

lui Dumnezeu.

3.Şi drepţii să se bucure şi să se veselească înaintea lui Dumnezeu, să se desfăteze întru veselie.

4.Cântaţi lui Dumnezeu, cântaţi numelui Lui, gătiţi calea Celui ce străbate pustia. Domnul este numele lui.

5.Şi vă bucuraţi înaintea Lui. Să se tulbure de faţa Lui, a Părintelui orfanilor şi a Judecătorului văduvelor.

6.Dumnezeu este în locul cel sfânt al Lui. Dumnezeu aşează pe cei singuratici în casă.

7.Scoate cu vitejie pe cei legaţi în obezi, la fel pe cei amărâţi, pe cei ce locuiesc în morminte.

8.Dumnezeule, când mergeai Tu înaintea poporului Tău, când treceai Tu prin pustie.

9.Pământul s-a cutremurat, şi cerurile s-au topit şi Sinaiul s-a clătinat de faţa Dumnezeului lui Israel.

10.Ploaie de bunăvoie vei osebi,

Dumnezeule, moştenirii Tale. Ea a slăbit, dar Tu ai întărit-o.

11.Vietăţile Tale locuiesc în ea; întru bunătatea Ta, Dumnezeule, purtat-ai grijă de cel sărac.

12.Domnul va da cuvântul celor ce vestesc cu putere multă.

13.Împăratul puterilor, poporului iubit va împărţi prăzile.

14.Dacă veţi dormi în mijlocul moştenirilor voastre, aripile voastre argintate vor fi ca ale porumbiţei şi spatele vostru va străluci ca aurul.

15.Când Împăratul cel ceresc va împrăştia pe regi în ţara Sa, ei vor fi albi ca zăpada pe Selmon.

16.Munte al lui Dumnezeu este muntele Vasan, munte de piscuri este muntele Vasan.

17.Pentru ce munţi cu piscuri pizmuiţi muntele în care a binevoit Dumnezeu să locuiască în el, pentru că va locui în el până la sfârşit.

18.Carele lui Dumnezeu sunt mii de mii; mii sunt cei ce se bucură de ele.

Domnul în mijlocul lor, pe Sinai, în lăcaşul Său cel sfânt.

19.Suitu-Te-ai la înălţime, robit-ai mulţime, luat-ai daruri de la oameni, chiar şi cu cei răzvrătiţi, îngăduiţi au fost să locuiască.

20.Domnul Dumnezeu este binecuvântat, binecuvântat este Dumnezeu zi de zi; să sporească între noi, Dumnezeul mântuirii noastre.

21.Dumnezeul nostru este Dumnezeul mântuirii şi ale Domnului Dumnezeu sunt ieşirile morţii.

22.Dar Dumnezeu va sfărâma capetele vrăjmaşilor Săi, creştetul părului celor ce umblă întru greşalele lor.

23.Zis-a Domnul: Din Vasan îi voi întoarce, întoarce-te-voi din adâncurile mării, pe vrăjmaşii tăi.

24.Pentru ca să se afunde piciorul tău în sânge şi limba câinilor în sângele vrăjmaşilor Lui.

25.Văzutu-s-au umbletele Tale, Dumnezeule, umbletele Dumnezeului

meu, ale Împăratului celui din locul cel sfânt.

26.Înainte mergeau căpeteniile, după ei cei ce cântă din strune, în mijloc fecioarele, bătând din timpane.

27.În adunări binecuvântaţi pe Dumnezeu, pe Domnul din izvoarele lui Israel.

28.Acolo Veniamin cel mai tânăr, în uimire, căpeteniile Iudei, povăţuitorii lor, căpeteniile Zabulonului, căpeteniile Neftalimului.

29.Porunceşte, Dumnezeule, puterii Tale; întăreşte Dumnezeule această lucrare pe care ai făcut-o nouă.

30.De la biserica Ta, din Ierusalim, îţi vor aduce împăraţii daruri.

31.Ceartă fiarele din trestii, ceartă taurii adunaţi împotriva junincilor popoarelor, ca să nu fie depărtaţi cei care au fost încercaţi ca argintul.

32.Risipeşte neamurile cele ce voiesc războaie. Veni-vor soli din Egipt; Etiopia va întinde mai înainte la

Dumnezeu, mâna ei.zicând:
33.Împărățiile pământului cântați lui Dumnezeu, cântați Domnului.
34.Cântați Dumnezeului Celui ce S-a suit peste cerul cerului, spre răsărit; iată va da glasul Său, glas de putere.
35.Dați slavă lui Dumnezeu! Peste Israel măreția Lui şi puterea Lui în nori.
36.Minunat este Dumnezeu întru sfinții Lui, Dumnezeul lui Israel; însuşi va da putere şi întărire poporului Său. Binecuvântat este Dumnezeu.

Slavă...

PSALMUL 68

Un psalm al lui David; mai marelui cântăreților. Pentru cei ce se vor schimba.

1.Mântuieşte-mă, Dumnezeule, că au intrat ape până la sufletul meu.
2.Afundatu-m-am în noroiul adâncului, care n-are fund.
3.Intrat-am în adâncurile mării şi

furtuna m-a potopit.
4.Ostenit-am strigând, amorțit-a gâtlejul meu, slăbit-au ochii mei nădăjduind spre Dumnezeul meu.
5.Înmulțitu-s-au mai mult decât perii capului meu cei ce mă urăsc pe mine în zadar.
6.Întăritu-s-au vrăjmaşii mei, cei ce mă prigonesc pe nedrept; cele ce n-am răpit, pe acelea le-am plătit.
7.Dumnezeule, Tu ai cunoscut nepriceperea mea şi greşalele mele de la Tine nu s-au ascuns.
8.Să nu fie ruşinați, din pricina mea, cei ce Te aşteaptă pe Tine, Doamne, Doamne al puterilor, nici înfruntați pentru mine, cei ce Te caută pe Tine, Dumnezeul lui Israel.
9.Că pentru Tine am suferit ocară, acoperit-a batjocura obrazul meu.
10.Înstrăinat am fost de frații mei şi străin fiilor maicii mele;
11.Că râvna casei Tale m-a mâncat, şi ocările celor ce Te ocărăsc pe Tine au

căzut asupra mea.

12.Şi mi-am smerit cu post sufletul meu şi mi-a fost spre ocară mie.

13.Şi m-am îmbrăcat cu sac şi am ajuns pentru ei de batjocură.

14.Împotriva mea grăiau cei ce şedeau în porţi şi despre mine cântau cei ce beau vin.

15.Iar eu întru rugăciunea mea către Tine, Doamne, am strigat la timp bine plăcut:

16.Dumnezeule, întru mulţimea milei Tale auzi-mă, întru adevărul milei Tale.

17.Mântuieşte-mă din noroi, ca să nu mă afund; izbăveşte-mă de cei ce mă urăsc şi din adâncul apelor.

18.Ca să nu mă înece furtuna apei, nici să mă înghită adâncul, nici să-şi închidă peste mine adâncul, gura lui.

19.Auzi-mă, Doamne, că bună este mila Ta; după mulţimea îndurărilor Tale caută spre mine.

20.Să nu-ţi întorci faţa Ta de la credinciosul Tău, când mă necăjesc.

Degrab mă auzi.

21.Ia aminte la sufletul meu şi-l mântuieşte pe el; din mâinile vrăjmaşilor mei izbăveşte-mă.

22.Că Tu cunoşti ocara mea şi ruşinea mea şi înfruntarea mea;

23.Înaintea Ta sunt toţi cei ce mă necăjesc. Zdrobit a fost sufletul meu de ocări şi necaz.

24.Şi am aşteptat pe cel ce m-ar milui şi nu era; şi pe cei ce m-ar mângâia şi nu i-am aflat.

25.Şi mi-au dat spre mâncarea mea fiere şi în setea mea m-au adăpat cu oţet.

26.Facă-se masa lor înaintea lor cursă, răsplătire şi sminteală;

27.Întunece-se ochii lor, ca să nu vadă şi spinarea lor pururea o gârboveşte.

28.Varsă peste dânşii urgia Ta şi mânia urgiei Tale să-i cuprindă pe ei.

29.Facă-se curtea lor pustie şi în lăcaşurile lor să nu fie locuitori.

30.Că pe care Tu l-ai bătut, ei l-au

prigonit, şi au înmulţit durerea ranelor lui.
31.Adaugă fărădelege la fărădelegea lor, şi să nu intre întru dreptatea Ta.
32.Şterşi să fie din cartea celor vii şi cu cei drepţi să nu se scrie.
33.Sărac şi îndurerat sunt eu; mântuirea Ta, Dumnezeule, să mă sprijinească.
34.Lăuda-voi numele Dumnezeului meu, cu cântare, şi-L voi preamări pe El cu laudă.
35.Şi-l va plăcea lui Dumnezeu mai mult decât viţelul tânăr, căruia îi cresc coarne şi unghii.
36.Să râdă săracii şi să se veselească; cântaţi lui Dumnezeu şi viu va fi sufletul vostru.
37.Că a auzit pe cei săraci Domnul, şi pe cei ferecaţi în obezi ai Săi nu i-a urgisit.
38.Să-L laude pe El cerurile şi pământul, marea şi toate câte se târăsc

într-însa.
39.Că Dumnezeu va mântui Sionul şi se vor zidi cetăţile Iudeii, şi vor locui acolo şi-l vor moşteni pe el.
40.Şi seminţia credincioşilor Lui îl va stăpâni pe el şi cei ce iubesc numele Lui vor locui în el.

PSALMUL 69

Un psalm al lui David; mai marelui cântăreţilor. Spre aducere aminte. Ca să mă mântuiască Domnul.

1.Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte; Doamne, să-mi ajuţi mie grăbeşte-Te!
2.Să se ruşineze şi să se înfrunte cei ce caută sufletul meu;
3.Să se întoarcă înapoi şi să se ruşineze cei ce-mi voiesc mie rele.
4.Întoarcă-se îndată ruşinaţi cei ce-mi grăiesc mie: „Bine, bine!"
5.Să se bucure şi să se veselească de Tine toţi cei ce Te caută pe Tine, Dumnezeule, şi să zică pururea cei ce

iubesc mântuirea Ta: „Slăvit să fie Domnul!"

6.Iar eu sărac sunt şi sărman, Dumnezeule, ajută-mă!

7.Ajutorul meu şi Izbăvitorul meu eşti Tu; Doamne, nu zăbovi!

Slavă . . .

DUPĂ A NOUA CATISMA

Sfinte Dumnezeule ... (*de trei ori*)
Prea Sfântă Treime ... Tatăl nostru ...
Apoi: Troparele, glas 2.

Mă gândesc la ziua cea înfricoşată şi plâng faptele mele cele rele. Cum voi răspunde Împăra-tului celui fără de moarte? Şi cu ce îndrăzneală voi căuta la Judecătorul, eu, păcătosul? Milostive Părinte, Fiule Unule-Născut şi Duhule Sfinte, miluieşte-mă!

Slavă...

În valea plângerii, la locul ce ai rânduit, când vei şedea, Milostive, să faci judecată dreaptă, să nu vădeşti cele ascunse ale mele, nici să mă

ruşinezi înaintea îngerilor, ci cruţă-mă, Doamne, şi mă miluieşte!

Şi acum ...

Prea bună Născătoare de Dumnezeu, ocrotitoarea lumii, nădejdea şi acoperământul cel tare al celor ce aleargă la Tine, roagă stăruitor, împreună cu cei fără de trup, pe Dumnezeul cel iubitor de oameni, pe care L-ai născut, să izbăvească sufletele noastre de toată îngrozirea, ceea ce eşti una binecuvântată.

Doamne miluieşte... (*de 40 de ori*).

Şi rugăciunea aceasta:

Stăpâne, Doamne, Dumnezeul nostru, care singur ştii suferinţa ticălosului meu suflet şi leacul acestuia, tămăduieşte-l cum ştii, după mulţimea milei Tale şi a îndurărilor Tale! Căci din faptele mele nu-i cu putinţă a pune peste el alifie, nici untdelemn, nici legături. Ci Tu, Cel ce ai venit să chemi la pocăinţă, nu pe cei drepţi, ci pe cei păcătoşi, ai milă şi îndurare şi Te milostiveşte spre dânsul; rupe zapisul

faptelor mele celor rele şi urâte şi mă povăţuieşte la calea cea dreaptă, ca umblând întru adevărul Tău, să pot scăpa de săgeţile vicleanului şi aşa să stau fără de osândă înaintea înfricoşătorului Tău divan, slăvind şi lăudând Prea Sfântul Tău nume, în vecii vecilor. Amin.

CATISMA A ZECEA

PSALMUL 70

Un psalm al lui David; fiilor lui Ionadav şi ai celor ce s-au robit mai întâi.

1.Spre Tine, Doamne, am nădăjduit, să nu mă ruşinezi în veac.

2.Întru dreptatea Ta, izbăveşte-mă şi mă scoate, pleacă către mine urechea Ta şi mă mântuieşte.

3.Fii mie Dumnezeu apărător şi loc întărit, ca să mă mântuieşti;

4.Că întărirea şi scăparea mea eşti Tu.

5.Dumnezeul meu, izbăveşte-mă

din mâna păcătosului, din mâna călcătorului de lege şi a celui ce face strâmbătate;

6.Că Tu eşti aşteptarea mea, Doamne; Domnul este nădejdea mea din tinereţele mele.

7.Întru Tine m-am întărit din pântece, din pântecele maicii mele Tu eşti acoperitorul meu; întru Tine este lauda mea pururea.

8.Ca o minune m-am făcut multora, iar Tu eşti ajutorul meu cel tare.

9. Să se umple gura mea de lauda Ta, ca să laud slava Ta, toată ziua mare cuviinţa Ta.

10.Nu mă lepăda la vremea bătrâneţelor; când va lipsi tăria mea, să nu mă laşi pe mine.

11.Că au zis vrăjmaşii mei mie şi cei ce păzesc sufletul meu s-au sfătuit împreună,

12.Zicând: Dumnezeu l-a părăsit pe el, urmăriţi-l şi-l prindeţi pe el, că nu este cel ce izbăveşte.

13.Dumnezeule, nu Te depărta de la mine; Dumnezeul meu, spre ajutorul meu ia aminte.

14.Să se ruşineze şi să piară cei ce defăimează sufletul meu, să se îmbrace cu ruşine şi înfruntare cei ce caută să-mi facă rău.

15.Iar eu pururea voi nădăjdui spre Tine şi voi înmulţi lauda Ta.

16.Gura mea va vesti dreptatea Ta, toată ziua mântuirea Ta, al căror nume nu-l cunosc.

17.Intra-voi întru puterea Domnului; Doamne, aduce-mi-voi aminte numai de dreptatea Ta.

18.Dumnezeule, m-ai învăţat din tinereţele mele, şi până acum voi vesti minunile Tale.

19.Şi până la bătrâneţe şi cărunteţe,

20. Dumnezeule, să nu mă părăseşti;

21.Până voi vesti braţul Tău la tot neamul ce va să vină,

22.Puterea Ta şi dreptatea Ta,

Dumnezeule, până la cele înalte, măreţiile pe care le-ai făcut. Dumnezeule, cine este asemenea Ţie?

23.Cât de multe necazuri şi rele ai iertat mie, dar întorcându-Te mi-ai dat viaţă şi din adâncurile pământului, iarăşi m-ai scos.

24.Înmulţit-ai spre mine mărirea Ta şi întorcându-Te m-ai mângâiat şi din adâncurile pământului iarăşi m-ai scos.

25.Că eu voi lăuda cu instrumente de cântare adevărul Tău, Dumnezeule, cânta-voi Ţie întru alăută, Sfântul lui Israel.

26.Bucura-se-vor buzele mele când voi cânta Ţie şi sufletul meu pe care l-ai mântuit.

27.Încă şi limba mea toată ziua va cugeta dreptatea Ta, când vor fi ruşinaţi şi înfruntaţi cei ce caută să-mi facă rău.

PSALMUL 71
Despre Solomon

1.Dumnezeule, judecata Ta dă-o împăratului şi dreptatea Ta fiului Împăratului.

2.Ca să judece pe poporul Tău cu dreptate şi pe săracii Tăi cu judecată.

3.Să aducă munţii pace poporului Tău şi dealurile dreptate.

4.Judeca-va pe săracii poporului şi va mântui pe fiii săracilor şi va smeri pe clevetitor.

5.Şi se vor teme de Tine cât va fi soarele şi cât va fi luna din neam în neam.

6.Pogorî-se-va ca ploaia pe lână şi ca picăturile ce cad pe pământ.

7.Răsări-va în zilele lui dreptatea şi mulţimea păcii, cât va fi luna.

8.Şi va domni de la mare până la mare şi de la râu până la marginile lumii.

9.Înaintea Lui vor îngenunchia etiopienii şi vrăjmaşii Lui ţărâna vor

linge.

10.Împăraţii Tarsisului şi insulele daruri vor aduce, împăraţii arabilor şi ai Savei prinoase vor aduce.

11.Şi se vor închina Lui toţi împăraţii pământului, toate neamurile vor sluji Lui.

12.Că a izbăvit pe sărac din mâna celui puternic şi pe sărmanul care n-avea ajutor.

13.Va avea milă de sărac şi de sărman şi sufletele săracilor va mântui;

14.De camătă şi de asuprire va izbăvi sufletele lor şi scump va fi numele lor înaintea Lui.

15.Şi va fi viu şi se va da Lui din aurul Arabiei şi se vor ruga Lui pururea; toată ziua îl vor binecuvânta pe El.

16.Fi-va belşug de pâine pe pământ până-n vârful munţilor; înălţa-se-va mai presus decât Libanul rodul Său; şi vor înflori cei din cetate ca iarba pământului.

17.Fi-va numele Lui binecuvântat în veci, cât va fi soarele va rămâne

numele Lui;

18.Şi se vor binecuvânta în El toate seminţiile pământului, toate neamurile îl vor ferici pe El.

19.Binecuvântat este Domnul Dumnezeu, Dumnezeul lui Israel, singurul care face minuni.

20.Şi binecuvântat este numele slavei Lui în veac şi în veacul veacului;

21.Şi se va umple de slava Lui tot pământul. Amin. Amin.

Slavă ...

PSALMUL 72

Un psalm al lui Asaf.

1.Cât de bun este Dumnezeu cu Israel, cu cei drepţi la inimă,

2.Iar mie, puţin a fost de nu mi-au alunecat picioarele, puţin a fost de nu s-au poticnit paşii mei.

3.Că am pizmuit pe cei fără de lege, când vedeam pacea păcătoşilor.

4.Că n-au necazuri până la moartea lor şi tari sunt când lovesc ei.

5.De osteneli omeneşti n-au parte şi cu oamenii nu sunt biciuiţi.

6.Pentru aceea îi stăpâneşte pe ei mândria şi se îmbracă cu nedreptatea şi silnicia.

7.Din răul lor iese nedreptatea lor şi cugetele inimii lor ies la iveală.

8.Gândesc şi vorbesc cu vicleşug, nedreptate grăiesc de sus.

9.Până la cer ridică gura lor şi cu limba lor străbat pământul.

10.Pentru aceasta poporul meu se ia după ei şi găseşte că ei sunt plini de zile bune.

11.Şi zice: „Cum? Ştie aceasta Dumnezeu? Are cunoştinţă Cel Prea înalt?

12.Iată, aceştia sunt păcătoşi şi sunt îndestulaţi. Veşnic sunt bogaţi."

13.Iar eu am zis: „Deci, în deşert am fost drept la inimă şi mi-am spălat întru cele nevinovate mâinile mele.

14.Că am fost lovit toată ziua şi mustrat în fiecare dimineaţă."

15.Dacă aş fi grăit aşa, iată aş fi

călcat legământul neamului fiilor Tăi.
16.Şi mă frământam să pricep aceasta, dar anevoios lucru este înaintea mea.
17.Până ce am intrat în lăcaşul cel sfânt al lui Dumnezeu şi am înțeles sfârşitul celor răi;
18.Într-adevăr pe drumuri viclene i-ai pus pe ei şi i-ai doborât când se înălțau.
19.Cât de iute i-a pustiit pe ei! S-au stins, au pierit din pricina nelegiuirii lor.
20.Ca visul celui ce se deşteaptă, Doamne, în cetatea Ta chipul lor de nimic l-ai făcut.
21.De aceea s-a bucurat inima mea şi rărunchii mei s-au potolit.
22.Că eram fără de minte şi nu ştiam; ca un dobitoc eram înaintea Ta. Dar eu sunt pururea cu Tine.
23.Apucatu-m-ai de mâna mea cea dreaptă. Cu sfatul Tău m-ai povățuit şi cu slavă m-ai primit.
24.Că pe cine am eu în cer afară de Tine? Şi afară de Tine, ce am dorit pe

pământ?
25.Stinsu-s-a inima mea şi trupul meu, Dumnezeul inimii mele şi partea mea, Dumnezeule, în veac.
26.Că iată cei ce se depărtează de Tine vor pieri, nimicit-ai pe tot cel ce se leapădă de Tine.
27.Iar mie a mă lipi de Dumnezeu bine este, a pune întru Domnul nădejdea mea, ca să vestesc toate laudele Tale în porțile fiicei Sionului.

PSALMUL 73

Un psalm al lui Asaf. Al priceperii.

1.Pentru ce m-ai lepădat, Dumnezeule, până în sfârşit? Aprinsu-s-a inima Ta peste oile păşunii Tale.
2.Adu-Ți aminte de poporul, pe care lai câştigat de la început.
3.Izbăvit-ai toiagul moştenirii Tale: muntele Sionului, acesta în care ai locuit.
4.Ridică mâinile Tale împotriva mân-driilor lor, până la sfârşit, că rău a

făcut vrăjmaşul în locul cel sfânt al Tău.
5.Şi s-au fălit cei ce Te urăsc pe Tine în mijlocul locului de prăznuire al Tău, pus-au semnele lor drept semne;
6.Sfărâmat-au intrarea cea de deasu-pra.
7.Ca în codru cu topoarele au tăiat uşile lăcaşului Tău, cu topoare şi ciocane l-au sfărâmat.
8.Ars-au cu foc lăcaşul cel sfânt al Tău, până la pământ; spurcat-au locul numelui Tău.
9.Zis-au în inima lor împreună cu neamul lor: „Veniți să ardem toate locurile de prăznuire ale lui Dumnezeu de pe pământ."
10.Semnele noastre nu le-am văzut; nu mai este profet şi pe noi nu ne va mai cunoaşte.
11.Până când, Dumnezeule, Te va ocări vrăjmaşul, până când va huli potrivnicul numele Tău, până în sfârşit?
12.Pentru ce întorci mâna Ta şi dreapta Ta din sânul Tău, până în

sfârşit?
13.Dar Dumnezeu, împăratul nostru înainte de veac, a făcut mântuire în mijlocul pământului.
14.Tu ai despărțit, cu puterea Ta, marea, Tu ai zdrobit capetele balaurilor din apă.
15.Tu ai sfărâmat capul balaurului; datu-l-ai pe el mâncarea popoarelor pustiului.
16.Tu ai deschis izvoare şi pârae; Tu ai secat râurile Itanului.
17.A Ta este ziua şi a Ta este noaptea. Tu ai întocmit lumina şi soarele.
18.Tu ai făcut toate marginile pământului; vara şi primăvara Tu le-ai zidit pe ele.
19.Adu-ți aminte de aceasta: vrăjmaşul a ocărât pe Domnul şi poporul cel fără de minte a hulit numele Tău.
20.Să nu dai fiarelor sufletul ce Te laudă pe Tine; sufletele săracilor Tăi să

nu le uiți până în sfârşit.
21.Caută spre legământul Tău, că s-au umplut ascunzişurile pământului de casele fărădelegilor.
22.Să nu se întoarcă ruşinat cel umilit, săracul şi sărmanul să laude numele Tău.
23.Scoală-Te, Dumnezeule, apără cauza Ta; adu-ți aminte de ocara de fiecare zi, cu care Te necinsteşte cel fără de minte.
24.Nu uita strigătul vrăjmaşilor Tăi! Răzvrătirea celor ce Te urăsc pe Tine se urcă pururea spre Tine.

Slavă...

PSALMUL 74

Un psalm al lui Asaf; mai marelui cântăreților. Să nu strici!

1.Lăuda-Te-vom pe Tine, Dumnezeule, lăuda-Te-vom şi vom chema numele Tău.
2.Povesti-voi toate minunile Tale. Când va fi vremea, cu dreptate voi

judeca.
3.Cutremuratu-s-a pământul şi toți cei ce locuiesc pe el; eu am întărit stâlpii lui.
4.Zis-am celor fără de lege: „Nu faceți fărădelege!" şi păcătoşilor: „Nu înălțați fruntea!
5.Nu ridicați la înălțime fruntea voastră, să nu grăiți nedreptate împotriva lui Dumnezeu".
6.Că nici de la răsărit, nici de la apus, nici din munții pustii, nu vine ajutorul.
7.Că Dumnezeu este Judecătorul, pe unul îl smereşte şi pe altul îl înalță.
8.Pahar este în mâna Domnului, plin cu vin curat bine mirositor; şi-l închină de la unul la altul, dar drojdia lui nu s-a vărsat; din ea vor bea toți păcătoşii pământului.
9.Iar eu mă voi bucura în veac, cânta-voi Dumnezeului lui Iacob.
10.Şi toate frunțile păcătoşilor voi zdrobi şi se va înălța fruntea dreptului.

PSALMUL 75

Un psalm al lui Asaf; mai marelui cântăreților pentru instrumente cu coarde. Cântare către Asirieni.

1.Cunoscut este în Iudeea Dumnezeu; în Israel mare este numele Lui.

2.Că s-a făcut în Ierusalim locul Lui şi lăcaşul Lui în Sion,

3.Acolo a zdrobit tăria arcelor, arma şi sabia şi războiul.

4.Tu luminezi minunat din munții cei veşnici.

5.Tulburatu-s-au toți cei nepricepuți la inimă, dormit-au somnul lor şi n-au aflat nimic toți cei bogați în mâinile lor.

6.De certarea Ta, Dumnezeule al lui Iacob, au încremenit călăreții pe cai.

7.Tu înfricoşator eşti şi cine va sta împotriva mâniei Tale?

8.Din cer ai făcut să se audă judecată, pământul s-a temut şi s-a liniştit;

9.Când s-a ridicat la judecată

Dumnezeu, ca să mântuiască pe toți blânzii pământului.

10.Că gândul omului Te va lăuda şi amintirea gândului Te va prăznui.

11.Faceți făgăduințe şi le împliniți Domnului, Dumnezeului vostru; toți cei dimprejurul Lui vor aduce daruri,

12.Celui înfricoşător şi Celui ce ia duhurile căpeteniilor Celui înfricoşător împăraților pământului.

PSALMUL 76

Un psalm al lui Asaf; mai marelui cântăreților. Pentru Iditum.

1.Cu glasul meu către Domnul am strigat, cu glasul meu către Dumnezeu, şi a căutat spre mine.

2.În ziua necazului meu pe Dumnezeu am căutat, cu mâinile mele, noaptea înaintea Lui şi n-am slăbit; sufletul n-a vrut să se mângâie.

3.Adusu-mi-am aminte de Dumnezeu şi m-am cutremurat; gândit-am şi a slăbit duhul meu.

4.Ochii mei au luat-o înainte, treji; tulburatu-m-am şi n-am grăit.

5.Gândit-am la zilele cele de demult şi de anii cei veşnici mi-am adus aminte şi cugetam;

6.Noaptea în inima mea gândeam şi se frământa duhul meu zicând:

7.Oare, în veci mă va lepăda Domnul şi nu va mai binevoi în mine?

8.Oare, până în sfârşit mă va lipsi de mila Lui, din neam în neam?

9.Oare, va uita să se milostivească Dumnezeu? Sau va închide în mâinile Lui îndurările Sale?

10.Şi am zis: acum am început să înțeleg; aceasta este schimbarea dreptei Celui Prea înalt.

11.Adusu-mi-am aminte de lucrurile Domnului şi-mi voi aduce aminte de minunile Tale, dintru început.

12.Şi voi cugeta la toate lucrurile Tale şi la faptele Tale mă voi gândi.

13.Dumnezeule, în sfințenie este calea Ta. Cine este Dumnezeu mare ca Dumnezeul nostru? Tu eşti Dumnezeu,

Care faci minuni!

14.Cunoscută ai făcut între popoare puterea Ta. Izbăvit-ai cu brațul Tău poporul Tău, pe fiii lui Iacob şi ai lui Iosif.

15.Văzutu-Te-au apele, Dumnezeule, văzutu-Te-au apele şi s-au spăimântat şi s-au tulburat adâncurile, vuiet mare de ape.

16.Glas au dat norii că săgețile Tale trec.

17.Glasul tunetului Tău în vârtej, luminat-au fulgerele Tale lumea, clătinatu-s-au şi s-a cutremurat pământul,

18.În mare este calea Ta şi cărările Tale în ape multe şi urmele Tale nu se vor cunoaşte.

19.Povățuit-ai ca pe nişte oi pe poporul Tău, cu mâna lui Moise şi a lui Aaron.

Slavă ...

DUPĂ A ZECEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule ... (*de trei ori*)
Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru ...
Apoi: Troparele, glas 6.

De înfricoşata zi a venirii Tale şi de dreapta judecată temându-mă, Doamne, mă spăimântez şi tremur, ca unul ce am mulțime de păcate. Ci, ca un Dumnezeu milostiv, mai înainte de sfârşit întoarce-mă şi mă mântuieşte, Mântuitorul meu, mult îndurate!

Slavă ...

Când se vor pune scaunele la judecată, Doamne, şi oamenii vor sta înaintea divanului Tău, atunci nu va fi mai de cinste împăratul decât ostaşul, nici stăpânul nu va fi mai presus de robul său, că fiecare din faptele lor, sau se va slăvi, sau se va ruşina!

Şi acum...

Preacurată Fecioară, Maica lui Hristos, numai tu singură te-ai învrednicit de mari daruri, căci ai

născut cu trup pe unul din Treime, pe Hristos, Dătătorul de viață, pentru mântuirea sufletelor noastre.

Apoi:

Doamne miluieşte...(*de 40 de ori*).

Şi rugăciunea aceasta:

Doamne, Dumnezeul nostru, cel bogat întru milă şi necuprins întru îndurare, Care singur eşti din fire fără de păcat, şi fără de păcat Te-ai făcut om pentru noi, ascultă în ceasul de acum, această rugăciune umilită a mea. Sărac şi lipsit sunt de fapte bune şi inima mea mi s-a tulburat întru mine, iar Tu, Doamne, Prea Înalte Împărate al cerului şi al pământului, ştii că toate tineretele mele le-am cheltuit în păcate şi umblând după poftele trupului meu, m-am făcut bucurie demonilor şi am urmat în totul diavolului, tăvălindu-mă totdeauna în noroiul poftelor. Ştii că întunecându-mi-se gândul, din copilărie şi până acum, niciodată nu am voit să fac voia Ta cea sfântă, ci robit fiind cu

totul de poftele ce mă cuprind, m-am făcut de râs şi batjocură demonilor, nesocotind nicidecum cu mintea mea, că-i nesuferită urgia mâniei Tale asupra păcătoşilor. Acum, gătită fiind gheena focului şi din această pricină căzând în deznădăjduire, încă n-am venit la simțul pocăinței, ci sunt puțin şi gol de dragostea Ta. Că ce fel de păcat n-am făcut eu? Ce lucru drăcesc n-am lucrat? Ce faptă grozavă şi înverşunată nu am săvârşit cu sârguință şi peste măsură? Mintea mi-am întinat-o cu totul prin cugete trupeşti; trupul mi l-am spurcat prin împreunări de tot felul; duhul cu totul mi l-am pângărit cu învoirea la păcat; toate membrele ticălosului meu trup le-am pus să lucreze şi să slujească păcatului. Cine, dar, nu mă va plânge pe mine, ticălosul? Cine nu mă va jeli pe mine osânditul? Pentru că singur eu, Stăpâne, am întărâtat mânia Ta, eu singur am făcut răutatea înaintea Ta,

întrecând pe toți păcătoşii ce au fost în decursul veacurilor, păcătuind fără asemănare şi de neiertat. Dar de vreme ce eşti milostiv şi mult îndurat, iubitorule de oameni, şi aştepți întoarcerea păcătoşilor, iată şi eu mă arunc înaintea înfricoşătorului şi groaznicului Tău divan şi, ca şi când m-aş atinge de preacuratele Tale picioare, strig din adâncul sufletului către Tine: milostiveşte-Te, Doamne, iartă-mă, Împărate, ajută neputinței mele, fă pogorământ față de nedumerirea mea, ia aminte la rugăciunea mea şi lacrimile mele nu le trece cu vederea! Primeşte-mă pe mine cel ce mă pocăiesc şi rătăcit fiind, întoarce-mă: îmbrățişază-mă când mă întorc şi mă iartă, căci Ție mă rog. Pentru că nu ai pus pocăința pentru cei drepți, nici iertarea pentru cei ce nu au greşit, ci ai pus pocăința asupra mea, păcătosul, pentru cele ce am lucrat spre întărâtarea mâniei Tale. Gol şi descoperit stau înaintea Ta,

cunoscătorule de inimi, Doamne, mărturisindu-mi păcatele mele, pentru că nu pot să caut şi să privesc înălţimea cerului, fiind copleşit de povara păcatelor mele. Ci, luminează-mi ochii inimii mele şi dă-mi umilinţă spre pocăinţă şi zdrobire de inimă spre îndreptare, ca astfel cu bună nădejde şi cu adevărată şi deplină adeverire să păşesc spre lumea cea de acolo, lăudând şi binecuvântând totdeauna Preasfânt numele Tău: al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

CATISMA A UNSPREZECEA

PSALMUL 77

Un psalm al lui Asaf. Al înţelegerii.

1.Luaţi aminte, poporul meu, la legea mea, plecaţi urechile voastre spre graiurile gurii mele.

2.Deschide-voi în pilde gura mea, spune-voi cele ce au fost dintru

început,

3.Câte am auzit şi am cunoscut şi pe care părinţii noştri ni le-au povestit nouă.

4.Nu s-au ascuns de la fiii lor, din neam în neam,

5.Vestind laudele Domnului şi puterile Lui şi minunile pe care le-a făcut.

6.Şi a ridicat mărturie în Iacob şi lege a pus în Israel.

7.Câte a poruncit părinţilor noştri ca să le arate pe ele fiilor lor. Ca să le cunoască neamul ce va să vină;

8.Fiii ce se vor naşte şi se vor ridica şi le vor vesti fiilor lor,

9.Ca să-şi pună în Dumnezeu nădejdea lor şi să nu uite binefacerile lui Dumnezeu şi poruncile Lui să le ţină.

10.Ca să nu fie ca părinţii lor neam îndărătnic şi răzvrătit,

11.Neam care nu şi-a îndreptat inima sa şi nu şi-a încredinţat lui Dumnezeu duhul său.

12.Fiii lui Efraim, arcaşi înarmaţi, întors-au spatele, în zi de război.
13.N-au păzit legământul lui Dumnezeu şi în legea Lui n-au vrut să umble.
14.Şi au uitat facerile Lui de bine şi minunile Lui, pe care le-a arătat lor;
15.Minunile pe care le-a făcut înaintea părinţilor lor, în pământul Egiptului, în câmpia Taneos.
16.Despicat-a marea şi i-a trecut pe ei; stătut-au apele ca un zid.
17.Povăţuitu-i-a pe ei cu nor ziua, şi toată noaptea cu lumină de foc.
18.Despicat-a piatră în pustie şi i-a adăpat pe ei cu bogăţie de apă.
19.Scos-a apă din piatră şi au curs apele ca nişte râuri.
20.Şi încă au greşit înaintea Lui, amărât-au pe Cel Prea Înalt, în loc fără apă.
21.Şi au ispitit pe Dumnezeu în inimile lor, cerând mâncare sufletelor lor.
22.Şi au grăit împotriva lui

Dumnezeu, şi au zis: „Va putea, oare, Dumnezeu să gătească masă în pustie?
23.Pentru că a lovit piatra şi au curs ape şi pâraiele s-au umplut de apă,
24.Oare va putea da şi pâine, sau va putea întinde masă poporului Său?"
25.Pentru aceasta a auzit Domnul şi S-a mâniat, şi foc s-a aprins peste Iacob şi mânie s-a suit peste Israel.
26.Căci n-au crezut în Dumnezeu, nici n-au nădăjduit în mântuirea Lui.
27.Şi a poruncit norilor de deasupra şi uşile cerului le-a deschis,
28.Şi a plouat peste ei mană de mâncare şi pâine cerească le-a dat lor.
29.Pâine îngerească a mâncat omul; bucate le-a trimis lor din destul.
30.Poruncit-a El, din cer, vânt dinspre răsărit şi a adus cu puterea Lui vânt dinspre miazăzi.
31.Şi a plouat peste ei ca pulberea cărnuri şi ca nisipul mării păsări zburătoare.
32.Şi au căzut în mijlocul taberii lor,

împrejurul corturilor lor.
33.Şi au mâncat şi s-au săturat foarte şi pofta lor şi-au împlinit-o.
34.Nimic nu le lipsea din cele ce pofteau şi mâncarea le era încă în gura lor,
35.Când mânia lui Dumnezeu s-a ridicat peste ei şi a ucis pe cei sătui ai lor şi pe cei aleşi ai lui Israel i-a doborât.
36.Cu toate acestea încă au mai păcătuit şi n-au crezut în minunile Lui.
37.Şi s-au stins întru deşertăciune zilele lor şi anii lor degrab.
38.Când îi ucidea pe ei, îl căutau şi se întorceau şi reveneau la Dumnezeu.
39.Şi şi-au adus aminte că Dumnezeu este ajutorul lor şi Dumnezeul Cel Prea Înalt este Izbăvitorul lor.
40.Dar L-au înşelat pe El, cu gura lor, şi cu limba lor L-au minţit.
41.În inima lor n-au fost drepţi cu El, nici n-au crezut în legământul Lui.
42.Iar El este îndurător, va curăţi

păcatele şi nu-i va nimici;
43.Îşi va întoarce de multe ori mânia Lui şi nu va aprinde toată urgia Lui.
44.Şi-a adus aminte că trup sunt ei, suflare ce trece şi nu se mai întoarce.
45.De câte ori L-au amărât în pustie, L-au mâniat în pământ fără de apă?
46.Şi s-au întors şi au ispitit pe Dumnezeu şi pe Sfântul Lui Israel L-au întărâtat.
47.Nu şi-au adus aminte de braţul Lui, de ziua în care i-a izbăvit pe ei din mâna asupritorului.
48.Că a făcut în Egipt semnele Lui şi minunile Lui în câmpia Taneos;
49.Şi a prefăcut în sânge râurile lor şi apele lor, ca să nu bea.
50.Şi a trimis asupra lor tăuni şi i-a mâncat pe ei; şi broaşte, şi i-a prăpădit pe ei.
51.Dat-a stricăciunii rodul lor şi ostenelile lor, lăcustelor.
52.Bătut-a cu grindină via lor şi

duzii lor cu piatră.
53.Dat-a grindinii dobitoacele lor şi averea lor, focului.
54.Trimis-a asupra lor urgia mâniei Lui, mânie, urgie şi necaz trimis-a prin îngeri nimicitori.
55.Făcut-a cale mâniei Lui, n-a cruțat de moarte sufletele lor şi dobitoacele lor morții le-a dat.
56.Lovit-a pe toți cei întâi născuți din Egipt, pârga ostenelilor lor, în lăcaşurile lui Ham.
57.Ridicat-a ca pe nişte oi pe poporul Său şi i-a dus pe ei, ca pe o turmă, în pustie.
58.Povățuitu-i-a pe ei cu nădejde şi nu s-au înfricoşat şi pe vrăjmaşii lor i-a acoperit marea.
59.Dusu-i-a pe ei la hotarul sfințeniei Lui, muntele pe care l-a dobândit dreapta Lui.
60.Izgonit-a dinaintea lor neamuri şi le-a dat lor prin sorți pământul de moştenire;
61.Şi a aşezat în corturile lor

semințiile lui Israel.
62.Dar ei au ispitit şi au amărât pe Dumnezeul Cel Prea Înalt şi poruncile Lui nu le-au păzit.
63.Şi s-au întors şi au călcat legământul ca şi părinții lor, întorsu-s-au ca un arc strâmb.
64.Şi L-au mâniat pe El pe înălțimile lor, şi cu idolii lor L-au întărâtat pe El.
65.Auzit-a Dumnezeu şi S-a mâniat şi a urgisit foarte pe Israel.
66.A lepădat cortul Său din Şilo, lăcaşul Lui, în care a locuit printre oameni.
67.Şi a robit tăria lor şi frumusețea lor a dat-o în mâinile vrăjmaşului.
68.Şi a dat săbiei pe poporul Său şi de moştenirea Lui n-a ținut seama.
69.Pe tinerii lor i-a mistuit focul şi fecioarele lor n-au fost înconjurate cu cinste.
70.Preoții lor de sabie au căzut şi văduvele lor nu vor plânge.
71.Şi s-a deşteptat Domnul ca cel ce doarme, ca un viteaz amețit de vin.

72.Şi a lovit din spate pe vrăjmaşii Săi, ocară veşnică le-a dat lor.
73.Şi a lepădat cortul lui Iosif şi seminția lui Efraim n-a ales-o;
74.Ci a ales seminția lui Iuda, muntele Sion, pe care l-a iubit.
75.Şi a zidit lăcaşul Său cel sfânt, ca înălțimea cerului; pe pământ l-a întemeiat pe el în veac.
76.Şi a ales pe David robul Său şi l-a luat pe el de la turmele oilor.
77.De lângă oile ce nasc l-a luat pe el, ca să pască pe Iacob, poporul Lui şi pe Israel moştenirea Lui.
78.Şi i-a păscut pe dânşii întru nerăutatea inimii Lui şi întru priceperea mâinii Lui i-a povățuit pe ei.

Slavă ...

PSALMUL 78

Un psalm al lui Asaf.

1.Dumnezeule, intrat-au neamurile întru moştenirea Ta, pângărit-au Biserica Ta cea sfântă, făcut-au din

Ierusalim ruină.
2.Pus-au stârvurile robilor Tăi mâncare păsărilor cerului, trupurile celor cuvioşi ai Tăi, fiarelor pământului.
3.Vărsat-au sângele lor ca apa împre-jurul Ierusalimului şi nu era cine să-i îngroape.
4.Făcutu-ne-am ocară vecinilor noş-tri, batjocură şi râs celor dimprejurul nostru.
5.Până când, Doamne, Te vei mânia până în sfârşit? Până când se va aprinde ca focul mânia Ta?
6.Varsă mânia Ta peste neamurile care nu Te cunosc şi peste împărățiile care n-au chemat numele Tău.
7.Că au mâncat pe Iacob şi locul lui l-au pustiit.
8.Să nu pomeneşti fărădelegile noastre cele de demult; degrab să ne întâmpine pe noi îndurările Tale, că am sărăcit foarte.
9.Ajută-ne nouă, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, pentru slava numelui Tău; Doamne, izbăveşte-ne

pe noi şi curăţeşte păcatele noastre pentru numele Tău.

10.Ca nu cumva să zică neamurile: „Unde este Dumnezeul lor?" Să se cunoască între neamuri, înaintea ochilor noştri.

11.Răzbunarea sângelui vărsat, al robilor Tăi; să intre înaintea Ta suspinul celor ferecaţi.

12.După măreţia braţului Tău, păzeşte pe fiii celor omorâţi.

13.Răsplăteşte vecinilor noştri de şapte ori, în sânul lor; ocara lor cu care Te-au ocărât pe Tine, Doamne.

14.Iar noi, poporul Tău şi oile păşunii Tale, mărturisi-ne-vom Ţie, în veac, din neam în neam vom vesti lauda Ta.

PSALMUL 79

Un psalm al lui Asaf; mai marelui cântăreţilor. Pentru cei ce se vor schimba. Psalm pentru asirieni.

1.Cel ce paşti pe Israel, ia aminte!

Cel ce povăţuieşti ca pe o oaie pe Iosif.

2.Cel ce şezi pe Heruvimi, arată-Te înaintea lui Efraim şi Veniamin şi Manase.

3.Deşteaptă puterea Ta şi vino să ne mântuieşti pe noi.

4.Dumnezeule, întoarce-ne pe noi şi arată Faţa Ta şi ne vom mântui!

5.Doamne, Dumnezeul puterilor, până când Te vei mânia, de ruga robilor Tăi?

6.Ne vei hrăni pe noi cu pâine de lacrimi şi ne vei adăpa cu lacrimi, peste măsură?

7.Pusu-ne-ai de ceartă cu vecinii noştri şi vrăjmaşii noştri ne-au batjocorit pe noi.

8.Doamne, Dumnezeul puterilor, întoarce-ne pe noi şi arată faţa Ta, şi ne vom mântui.

9.Via din Egipt ai mutat-o; izgonit-ai neamuri şi ai răsădit-o pe ea.

10.Cale ai făcut înaintea ei şi ai răsădit rădăcinile ei şi s-a umplut pământul.

11.Umbra ei şi mlădiţele ei au acoperit cedrii lui Dumnezeu.

12.Intins-a viţele ei până la mare şi până la râu lăstarele ei.

13.Pentru ce ai dărâmat gardul ei şi o culeg pe ea toţi cei ce trec pe cale?

14.A stricat-o pe ea mistreţul din pădure şi porcul sălbatic a păscut-o pe ea.

15.Dumnezeul puterilor, întoarce-Te dar, caută din cer şi vezi şi cercetează via aceasta;

16.Şi o desăvârşeşte pe ea, pe care a sădit-o dreapta Ta; şi pe Fiul Omului pe care l-ai întărit Ţie.

17.Arsă a fost în foc şi smulsă, dar de certarea feţei Tale vor pieri.

18.Să fie mâna Ta peste bărbatul dreptei Tale şi peste Fiul Omului pe care L-ai întărit Ţie.

19.Şi nu ne vom depărta de Tine; ne vei da viaţă şi numele Tău vom chema.

20.Doamne, Dumnezeul puterilor, întoarce-ne pe noi şi arată faţa Ta şi ne vom mântui.

PSALMUL 80

Un psalm al lui Asaf; mai marelui cântăreţilor. Pentru ghitith

1.Bucuraţi-vă de Dumnezeu, ajutorul nostru; strigaţi Dumnezeului lui Iacob!

2.Cântaţi psalmi şi bateţi din timpane; cântaţi dulce din psaltire şi din alăută.

3.Sunaţi din trâmbiţă, la lună nouă, în ziua cea binevestită a sărbătorii noastre.

4.Că poruncă pentru Israel este şi orânduire a Dumnezeului lui Iacob. Mărturie a pus în Iosif, când a ieşit din pământul Egiptului; şi a auzit limba pe care n-o ştia.

5.Luat-a sarcina de pe umerii lui, că mâinile lui au robit la coşuri.

6.Întru necaz m-ai chemat şi te-am izbăvit, te-am auzit în mijlocul furtunii, şi te-am cercat la apa certării.

7.Ascultă, poporul meu, şi-ţi voi

mărturisi ție, Israele: de mă vei asculta pe Mine,

8.Nu vei avea alt Dumnezeu, nici nu te vei închina la dumnezeu străin.

9.Că eu sunt Domnul Dumnezeul tău, Cel ce te-am scos din pământul Egiptului. Deschide gura şi o voi umplea pe ea.

10.Dar n-a ascultat poporul Meu glasul Meu şi Israel n-a căutat la Mine.

11.Şi i-am lăsat să umble după dorințele inimilor lor, şi au mers după cugetele lor.

12.De M-ar fi ascultat poporul Meu, de ar fi umblat Israel în căile Mele;

13.I-aş fi supus de tot pe vrăjmaşii lor şi aş fi pus mâna Mea pe asupritorii lor.

14.Vrăjmaşii Domnului L-au mințit pe El, dar le va veni timpul lor, în veac.

15.Că Domnul i-a hrănit pe ei din grâul cel mai ales şi cu miere din stâncă i-a săturat pe ei.

PSALMUL 81

Un psalm al lui Asaf.

1.Dumnezeu a stat în adunarea puternicilor şi în mijloc pe puternici va judeca;

2.Până când veți judeca cu nedreptate şi la fețele păcătoşilor veți căuta?

3.Judecați pe orfan şi pe sărac şi faceți dreptate celui smerit, celui sărman.

4.Mântuiți pe cel sărman şi pe cel sărac; din mâna păcătosului, izbăviții.

5.Dar ei n-au cunoscut, nici n-au priceput, în întuneric umblă; strica-se-vor toate rânduielile pământului.

6.Eu am zis: „Puternici sunteți şi toți fii ai Celui Prea Înalt".

7.Dar voi ca nişte oameni muriți şi ca unul din căpetenii cădeți.

8.Scoală-Te, Dumnezeule, judecă pământul, că toate neamurile sunt ale Tale.

PSALMUL 82

Un psalm al lui Asaf

1.Dumnezeule, cine se va asemăna Ție? Să nu taci, nici să te liniştești, Dumnezeule!

2.Că iată, vrăjmaşii Tăi s-au întărâtat şi cei ce Te urăsc au ridicat capul.

3.Împotriva poporului Tău au lucrat cu vicleşug şi s-au sfătuit împotriva sfinților Tăi.

4.Zis-au: „Veniți să-i pierdem pe ei dintre neamuri şi să nu se mai pomenească numele lui Israel.

5.Că s-au sfătuit într-un gând împotriva lui. împotriva Ta legământ au făcut:

6.Lăcaşurile Idumeilor şi Ismailitenii, Moabul şi Agarenii.

7.Gheval şi Amon şi Amalec şi cei de alt neam, cu cei ce locuiesc în Tir.

8.Că şi Asur a venit împreună cu ei, ajutat-au fiilor lui Lot.

9.Fă-le lor ca lui Madian şi lui

Sisara, şi ca lui Iavin, la râul Chişon.

10.Pierit-au în Endor; făcutu-s-au ca gunoiul pe pământ.

11.Pune pe căpeteniile lor ca pe Oriv şi Zev şi Zevel şi Salmana, pe toate căpeteniile lor, care au zis: „Să moştenim noi jertfelnicul lui Dumnezeu".

12.Dumnezeul meu, pune-i pe ei ca o roată, ca trestia în fața vântului;

13.Ca focul care arde pădurea, ca văpaia care arde munții.

14.Aşa alungă-i pe ei, în viforul Tău şi în urgia Ta.

15.Umple fețele lor de ocară, şi vor căuta fața Ta, Doamne.

16.Să se ruşineze şi să se tulbure în veacul veacului şi să fie înfruntați şi să piară.

17.Şi să cunoască că numele Tău este Domnul. Tu singur eşti Cel Prea înalt peste tot pământul.

PSALMUL 83

Maimarelui cântăreților; pentru ghitith, fiilor lui Core

1.Cât de iubite sunt lăcaşurile Tale, Doamne al Puterilor!

2.Doreşte şi se sfârşeşte sufletul meu după curțile Domnului; inima mea şi trupul meu s-au bucurat de Dumnezeul cel viu.

3.Că pasărea şi-a aflat casă şi turtureaua cuib, unde-şi va pune puii săi;

4.Altarele Tale, Doamne al Puterilor, împăratul meu şi Dumnezeul meu;

5.Fericiți sunt cei ce locuiesc în casa Ta; în vecii vecilor Te vor lăuda.

6.Fericit este bărbatul al cărui ajutor este de la Tine, Doamne; suişuri în inima sa a pus.

7.În valea plângerii, în locul care i-a fost pus; că binecuvântare va da Cel ce pune lege.

8.Merge-vor din putere în putere,

arăta-se-va Dumnezeul dumnezeilor în Sion.

9.Doamne, Dumnezeul Puterilor, auzi rugăciunea mea; ascultă, Dumnezeul lui Iacob.

10.Apărătorul nostru, vezi Dumnezeule şi caută spre fața unsului Tău.

11.Că mai bună este o zi în curțile Tale decât mii; ales-am a fi lepădat în Casa lui Dumnezeu, mai vârtos decât a locui în lăcaşurile păcătoşilor.

12.Că mila şi adevărul iubeşte Domnul; Dumnezeu har şi slavă va da. Dumnezeu nu va lipsi de bunătăți pe cei ce umblă întru nerăutate.

13.Doamne al Puterilor, fericit este omul cel ce nădăjduieşte în Tine.

PSALMUL 84

Mai marelui cântăreților; fiilor lui Core

1.Bine ai voit, Doamne, pământului Tău, întors-ai robimea lui Iacob.

2.Iertat-ai fărădelegile poporului

Tău, acoperit-ai toate păcatele lor.
3.Potolit-ai toată mânia Ta; întorsu-Te-ai de către iuțimea mâniei Tale.
4.Întoarce-ne pe noi, Dumnezeul mântuirii noastre, şi-Ți întoarce mânia Ta de la noi.
5.Oare în veci Te vei mânia pe noi? Sau vei întinde mânia Ta din neam în neam?
6.Dumnezeule, Tu întorcându-Te, ne vei via pe noi, şi poporul Tău se va veseli de Tine.
7.Arată-ne nouă, Doamne, mila Ta şi mântuirea Ta, dă-ne-o nouă.
8.Auzi-voi ce va grăi întru mine Domnul Dumnezeu; că va grăi pace peste poporul Său.
9.Şi peste cuvioşii Săi şi peste cei ce îşi întorc inima spre Dânsul.
10.Dar aproape este de cei ce se tem de Dânsul mântuirea Lui, ca să se sălăşluiască slava în pământul nostru.
11.Mila şi adevărul s-au întâmpinat, dreptatea şi pacea s-au sărutat.
12.Adevărul din pământ a răsărit şi

dreptatea din cer a privit.
13.Că Domnul va da bunătate şi pământul nostru îşi va da rodul său;
14.Dreptatea înaintea Lui va merge şi va pune pe cale paşii Săi.

Slavă...

DUPĂ A UNSPREZECEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule ... (*de 3 ori*)
Prea Sfântă Treime ... Tatăl nostru ...

Apoi: Troparele, glas 7.

Având doctoria pocăinței, suflete al meu, apropie-te, lăcrimând cu suspinuri şi strigând către Doctorul sufletelor şi al trupurilor: Scapă-mă, Iubitorule de oameni, de greşalele mele şi mă numără cu păcătoasa, cu tâlharul şi cu cel desfrânat, şi-mi dăruieşte, Dumnezeule, iertare păcatelor mele şi mă mântuieşte!

Slavă...

Pocăința vameşului n-am râvnit-o şi lacrimile păcătoasei nu le-am

câştigat, că din pricina orbirii sunt lipsit de asemenea îndreptare; dar, cu milostivirea Ta, mântuieşte-mă Dumnezeule, ca un Iubitor de oameni!

Şi acum...

Preacurată Fecioară, de Dumnezeu Născă-toare, roagă pe Fiul tău împreună cu puterile cele de sus, ca să ne dăruiască iertare de păcate, mai înainte de sfârşit, şi mare milă!

Doamne miluieşte ...(*de 40 de ori*).

Şi rugăciunea aceasta:

Străluceşte în inimile noastre, Iubitorule de oameni, Doamne, lumina cea nestricăcioasă a cunoştinţei Dumnezeirii Tale şi deschide ochii sufletului nostru spre cunoaşterea evangheliceştilor Tale propovăduiri; pune întru noi şi frica fericitelor Tale porunci, ca astfel călcând cu totul poftele trupeşti, viaţă duhovnicească să petrecem, cugetând şi făcând toate cele ce sunt plăcute Ţie. Că Tu eşti luminarea şi sfinţirea şi mântuirea

sufletelor noastre şi Ţie slavă înălţăm: Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

CATISMA A DOUĂSPREZECEA

PSALMUL 85

Un psalm al lui David; o rugăciune

1.Pleacă, Doamne, urechea Ta şi mă auzi, că sărac şi necăjit sunt eu.

2.Păzeşte sufletul meu, căci cuvios sunt; mântuieşte, Dumnezeul meu, pe robul Tău, pe cel ce nădăjduieşte în Tine.

3.Miluieşte-mă, Doamne, că spre Tine voi striga toată ziua. Veseleşte sufletul robului Tău, că spre Tine, Doamne, am ridicat sufletul meu.

4.Că Tu, Doamne, bun şi blând eşti şi mult milostiv tuturor celor ce Te cheamă pe Tine.

5.Ascultă, Doamne, rugăciunea mea şi ia aminte la glasul cererii mele.

6.În ziua necazului meu am strigat

către Tine, că m-ai auzit.
7.Nu este asemenea Ţie între dumnezei, Doamne, şi nici fapte nu sunt, ca faptele Tale.
8.Veni-vor toate neamurile pe care le-ai făcut şi se vor închina înaintea Ta, Doamne, şi vor slăvi numele Tău.
9.Că mare eşti Tu, Cel ce faci minuni, Tu eşti singurul Dumnezeu.
10.Povăţuieşte-mă, Doamne, pe calea Ta şi voi merge întru adevărul Tău; veselească-se inima mea, ca să se teamă de numele Tău.
11.Lăuda-Te-voi, Doamne, Dumnezeul meu, cu toată inima mea şi voi slăvi numele Tău în veac.
12.Că mare este mila Ta spre mine şi ai izbăvit sufletul meu din iadul cel mai de jos.
13.Dumnezeule, călcătorii de lege s-au sculat asupra mea şi adunarea celor tari au căutat sufletul meu şi nu Te-au pus pe Tine înaintea lor.
14.Dar Tu, Doamne, Dumnezeu îndurat şi milostiv eşti; îndelung

răbdător şi mult milostiv şi adevărat.
15.Caută spre mine şi mă miluieşte, dă tăria Ta slugii Tale şi mântuieşte pe fiul slujnicei Tale.
16.Fă cu mine semn spre bine, ca să vadă cei ce mă urăsc şi să se ruşineze, că Tu, Doamne, m-ai ajutat şi m-ai mângâiat.

PSALMUL 86

O cântare fiilor lui Core

1.Temeliile Sionului pe munţii cei sfinţi. Domnul iubeşte porţile Sionului, mai mult decât toate lăcaşurile lui Iacob.
2.Lucruri slăvite s-au grăit despre tine, cetatea lui Dumnezeu.
3.Aduce-mi-voi aminte de Raav şi de Babilon, între cei ce mă cunosc pe mine; şi iată cei de alt neam şi Tirul şi poporul etiopienilor, aceştia acolo s-au născut.
4.Mamă va zice Sionului omul, şi om s-a născut în el şi însuşi Cel Prea

înalt l-a întemeiat pe dânsul.

5.Domnul va povesti în cartea popoarelor şi a căpeteniilor acestora, ce s-au născut în el.

6.Că în Tine este lăcaşul tuturor celor ce se veselesc.

PSALMUL 87

Un psalm fiilor lui Core; mai marelui cântăreţilor, pentru maelet. Ca să răspundă;
spre pricepere, lui Etam Ezrahitul

1.Doamne, Dumnezeul mântuirii mele, ziua am strigat şi noaptea înaintea Ta.

2.Să ajungă înaintea Ta rugăciunea mea; pleacă urechea Ta spre ruga mea, Doamne.

3.Că s-a umplut de rele sufletul meu şi viaţa mea de iad s-a apropiat.

4.Socotit am fost cu cei ce se pogoară în groapă; ajuns-am ca un om neajutorat, între cei morţi slobod.

5.Ca nişte oameni răniţi ce dorm în

mormânt, de care nu Ţi-ai mai adus aminte şi care au fost lepădaţi de la mâna Ta.

6.Pusu-m-au în groapa cea mai de jos, întru cele întunecate şi în umbra morţii.

7.Asupra mea s-a întărit mânia Ta şi toate valurile Tale le-ai adus peste mine.

8.Depărtat-ai pe cunoscuţii mei de la mine, ajuns-am urâciune lor.

9.Închis am fost şi n-am putut ieşi. Ochii mei au slăbit de suferinţă.

10.Strigat-am către Tine, Doamne, toată ziua, întins-am către Tine mâinile mele.

11.Oare, morţilor vei face minuni? Sau cei morţi se vor scula şi Te vor lăuda pe Tine?

12.Oare, va spune cineva în mormânt mila Ta şi adevărul Tău în locul pierzării?

13.Oare, se vor cunoaşte întru întuneric minunile Tale şi dreptatea Ta

în pământ uitat?

14.Iar eu către Tine, Doamne, am strigat şi dimineața rugăciunea mea Te va întâmpina.

15.Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu şi întorci fața Ta de la mine?

16.Sărac sunt eu şi în osteneli din tinerețele mele; înălțat am fost dar m-am smerit şi m-am mâhnit.

17.Peste mine au trecut mâniile Tale şi înfricoşările Tale m-au tulburat.

18.Înconjuratu-m-au ca apa toată ziua şi m-au cuprins deodată.

19.Depărtat-ai de la mine pe prieten şi pe vecin, iar pe cunoscuții mei de ticăloşia mea.

Slavă ...

PSALMUL 88

Un psalm spre pricepere lui Etam Ezrahitul

1.Milele Tale, Doamne, în veac le voi cânta.

2.Din neam în neam voi vesti adevărul Tău cu gura mea.

3.Că ai zis: „În veac mila se va zidi, în ceruri se va întări adevărul Tău.

4.Făcut-am legământ cu aleşii Mei, juratu-M-am lui David robul Meu.

5.Până în veac voi întări seminția ta şi voi zidi din neam în neam scaunul tău".

6.Lăuda-vor cerurile minunile Tale, Doamne, şi adevărul Tău, în adunarea sfinților.

7.Că cine va fi asemenea Domnului în nori şi cine se va asemăna cu Domnul între fiii lui Dumnezeu?

8.Dumnezeu cel proslăvit în sfatul sfinților, mare şi înfricoşător este peste cei dimprejurul Lui;

9.Doamne, Dumnezeul puterilor, cine este asemenea Ție? Tare eşti, Doamne, şi adevărul Tău împrejurul Tău.

10.Tu stăpâneşti puterea mării şi mişcarea valurilor ei Tu o potoleşti.

11.Tu ai smerit ca pe un rănit pe cel

mândru; cu brațul puterii Tale ai risipit pe vrăjmașii Tăi.

12.Ale Tale sunt cerurile și al Tău este pământul; lumea și plinirea ei Tu le-ai întemeiat.

13.Miazănoapte și miazăzi Tu ai zidit; Taborul și Ermonul în numele Tău se vor bucura. Brațul Tău este cu putere.

14.Să se întărească mâna Ta, să se înalțe dreapta Ta. Dreptatea și judecata sunt temelia scaunului Tău.

15.Mila și adevărul vor merge înaintea feții Tale. Fericit este poporul care cunoaște strigăt de bucurie;

16.Doamne, în lumina feții Tale vor merge. Și în numele Tău se vor bucura toată ziua și întru dreptatea Ta se vor înălța.

17.Că lauda puterii lor Tu ești și întru bună vrerea Ta se va înălța puterea noastră.

18.Că al Domnului este sprijinul și al Sfântului lui Israel, Împăratului

nostru.

19.Atunci ai grăit în vedenii cuvioșilor Tăi și ai zis: Dat-am ajutor celui puternic, înălțat-am pe cel ales din poporul Meu.

20.Aflat-am pe David, robul Meu; cu untdelemnul cel sfânt al Meu l-am uns pe el;

21.Pentru că mâna Mea îl va ajuta și brațul Meu îl va întări,

22.Nici un vrăjmaș nu va izbuti împotriva lui și fiul fărădelegii nu-i va mai face rău.

23.Și voi tăia pe vrăjmașii săi de la fața lui și pe cei ce-l urăsc pe el îi voi înfrânge.

24.Și adevărul Meu și mila Mea cu el vor fi și în numele Meu se va înălța puterea lui.

25.Și voi pune peste mare mâna lui și peste râuri dreapta lui;

26.Acesta mă va chema: Tatăl meu ești Tu, Dumnezeul meu și sprijinitorul mântuirii mele.

27.Și îl voi face pe el întâi născut,

mai înalt decât împărații pământului;
28.În veac îi voi păstra mila Mea şi legământul Meu credincios îi va fi.
29.Şi voi pune în veacul veacului seminția lui şi scaunul lui ca zilele cerului;
30.De vor părăsi fiii lui legea Mea şi după rânduielile Mele nu vor umbla;
31.De vor nesocoti dreptățile mele şi poruncile Mele nu vor păzi;
32.Cerceta-voi cu toiag fărădelegile lor, şi cu bătăi păcatele lor.
33.Iar mila Mea nu o voi depărta de la el, nici nu voi face strâmbătate întru adevărul Meu,
34.Nici nu voi rupe legământul Meu şi cele ce ies din buzele Mele, nu le voi schimba.
35.Odată M-am jurat pe sfințenia Mea: oare voi minți pe David? Seminția lui în veac va rămâne.
36.Şi scaunul lui ca soarele înaintea Mea. Şi ca luna întocmită în veac şi martor credincios în cer.
37.Dar Tu ai lepădat, ai defăimat şi

ai aruncat pe unsul Tău.
38.Stricat-ai legământul robului Tău, botjocorit-ai pe pământ sfințenia lui.
39.Doborât-ai toate gardurile lui, făcut-ai întăriturile lui ruină.
40.Jefuitu-l-au pe el toți cei ce treceau pe cale, ajuns-a ocară vecinilor săi.
41.Inălțat-ai dreapta vrăjmaşilor lui, veselit-ai pe toți duşmanii lui.
42.Luat-ai puterea sabiei lui şi nu l-ai ajutat în vreme de război.
43.Nimicit-ai curățenia lui şi scaunul lui la pământ l-ai doborât.
44.Micşorat-ai zilele vieții lui, umplutu-l-ai de ruşine.
45.Până când, Doamne, Te vei întoarce? Până când se va aprinde ca focul mânia Ta?
46.Adu-ți aminte de mine; oare în deşert ai zidit pe toți fiii oamenilor?
47.Cine este omul ca să trăiască şi să nu vadă moartea şi să-şi izbăvească sufletul său din mâna

iadului?
48.Unde sunt milele Tale cele de demult, Doamne, pe care le-ai jurat lui David, întru adevărul Tău?
49.Adu-ți aminte, Doamne, de ocara robilor Tăi, pe care o port în sânul meu, de la multe neamuri.
50.Adu-ți aminte, Doamne, de ocara cu care m-au ocărât vrăjmaşii Tăi, cu care au ocărât paşii unsului Tău.
51.Binecuvântat este Domnul în veci. Amin. Amin.

Slavă ...

PSALMUL 89

Rugăciunea lui Moise, omul lui Dumnezeu

1.Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam şi în neam.
2.Mai înainte de ce s-au făcut munții şi s-a zidit pământul şi lumea; din veac şi până în veac eşti Tu.
3.Nu întoarce pe om întru smerenie, Tu, Care ai zis: „întoarceți-

vă, fii ai oamenilor".
4.Că o mie de ani înaintea ochilor Tăi sunt ca ziua de ieri, care a trecut, şi ca straja nopții.
5.Nimicnicie vor fi anii lor; dimineața ca iarba va trece.
6.Dimineața va înflori şi va trece, seara va cădea, se va întări şi se va usca.
7.Că ne-am sfârşit de urgia Ta şi de mânia Ta ne-am tulburat.
8.Pus-ai fărădelegile noastre înaintea Ta, greşalele noastre ascunse, la lumina feței Tale.
9.Că toate zilele noastre s-au împuținat şi în mânia Ta ne-am stins.
10.Anii noştri s-au socotit ca pânza unui păianjen, zilele anilor noştri sunt şaptezeci de ani;
11.Iar de vor fi în putere optzeci de ani şi ce este mai mult decât aceştia, osteneală şi durere;
12.Că trece viața noastră şi ne vom duce.
13.Cine cunoaşte puterea urgiei

Tale şi cine socoate mânia Ta, după temerea de Tine?

14.Învață-ne să socotim bine zilele noastre, ca să ne îndreptăm inimile spre înțelepciune.

15.Întoarce-Te, Doamne! Până când vei sta departe? Şi mângâie pe robii Tăi.

16.Umplutu-ne-am dimineața de mila Ta şi ne-am bucurat şi ne-am veselit în toate zilele noastre.

17.Veselitu-ne-am pentru zilele în care ne-ai smerit, pentru anii în care am văzut rele.

18.Şi caută spre robii Tăi şi spre lucrurile Tale şi îndreptează pe fiii lor.

19.Şi să fie lumina Domnului Dumnezeului nostru peste noi şi lucrurile mâinilor noastre le îndreptează.

PSALMUL 90

Un psalm al lui David

1.Cel ce locuieşte în ajutorul Celui

Prea Înalt, întru acoperământul Dumnezeului cerului se va sălăşlui.

2.Va zice Domnului: „Sprijinitorul meu eşti şi scăparea mea; Dumnezeul meu, voi nădăjdui spre Dânsul".

3.Că El te va izbăvi din cursa vânătorilor şi de cuvântul tulburător.

4.Cu spatele te va umbri pe tine şi sub aripile Lui vei nădăjdui; ca o armă te va înconjura adevărul Lui.

5.Nu te vei teme de frica de noapte, de săgeata ce zboară ziua,

6. De lucrul ce umblă în întuneric, de molima ce bântuie întru amiază.

7.Cădea-vor dinspre latura ta o mie şi zece mii de-a dreapta ta, dar de tine nu se vor apropia.

8.Însă cu ochii tăi vei privi şi răsplătirea păcătoşilor vei vedea.

9.Pentru că pe Domnul, nădejdea mea, pe Cel Prea Înalt L-ai pus scăpare ție.

10.Nu vor veni către tine rele şi bătaie nu se va apropia de lăcaşul tău.

11.Că îngerilor Săi va porunci pentru tine ca să te păzească în toate căile tale.

12.Pe mâini te vor ridica ca nu cumva să împiedici de piatră piciorul tău.

13.Peste aspidă şi vasilisc vei păşi şi vei călca peste leu şi peste balaur.

14.Că spre Mine a nădăjduit şi-l voi izbăvi pe el; îl voi acoperi pe el că a cunoscut numele Meu.

15.Striga-va către Mine şi-l voi auzi pe el; cu dânsul sunt în necaz şi-l voi scoate pe el şi-l voi slăvi.

16.Cu lungime de zile îl voi umplea pe el, şi-i voi arăta Lui mântuirea mea.

Slavă...

DUPĂ A DOUĂSPREZECEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... (*de 3 ori*)
Prea Sfântă Treime ... Tatăl nostru ...

Apoi: Troparele, glas 7

Doamne, Cel ce ai primit lacrimile păcătoasei şi ale lui Petru şi pe

vameşul, care dintru adânc a strigat, l-ai îndreptat: şi pe mine, cel ce cu umilinţă cad înaintea Ta, îndură-Te Mântuitorule, şi mă mântuieşte!

Slavă...

Milostiveşte-Te spre mine ca şi spre vameşul, Doamne, şi ca pe păcătoasa mă curăţeşte, Stăpâne, şi ca pe cananeanca mă miluieşte, după mare mila Ta!

Şi acum ...

Maica luminii, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să ne răsară dimineaţa şi mare milă sufletelor noastre.

Doamne miluieşte...(*de 40 de ori*).

Şi rugăciunea aceasta:

Doamne, Dumnezeul meu, Cel ce eşti singur bun şi de oameni iubitor, singur bun şi blând, singur adevărat şi drept, singur îndurat şi milostiv: să vină puterea Ta peste mine netrebnicul robul Tău şi să mă întărească cu bună vestirea dumnezeieştii Tale învăţături!

Aşa. Stăpâne, Iubitorule de bine şi Iubitorule de milostivire, luminează-mi cele din lăuntru ale mele şi toate mădularele, cu voința ta! Curățeşte-mă de toată răutatea şi păcatul! Păzeşte-mă neîntinat şi curat de toată spurcăciunea şi lucrarea diavolească! Dăruieşte-mi după bunătatea Ta: lucrurile Tale să cuget, poruncile Tale să gândesc, în voile Tale să umblu, de frica Ta să mă tem şi cele plăcute Ție să fac, până la suflarea mea cea mai de pe urmă. Ca după mila Ta cea negrăită să-mi păzeşti împreună trupul şi sufletul, mintea şi cugetul meu, biserică nespurcată de orice cursă a potrivnicului. Doamne, Doamne al meu, acoperă-mă cu milostivirea Ta şi nu mă părăsi pe mine, păcătosul, necuratul şi nevrednicul robul Tău! Că Tu, Doamne, eşti sprijinitorul meu şi întru Tine este lauda mea totdeauna şi Ție slavă înălțăm: Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în

vecii vecilor. Amin.

CATISMA A TREISPREZECEA

PSALMUL 91

Un psalm pentru ziua sâmbetei.

1.Bine este a lăuda pe Domnul şi a cânta numele Tău, Prea înalte;
2.A vesti dimineața mila Ta şi adevărul Tău în toată noaptea,
3. În psaltire cu zece strune, cu cântece din alăută.
4.Că m-ai veselit, Doamne, întru făptura Ta şi întru lucrurile mâinilor Tale mă voi bucura.
5.Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, adânci cu totul sunt gândurile Tale!
6.Bărbatul nepriceput nu va cunoaşte şi cel neînțelegător nu va înțelege acestea,
7.Când răsar păcătoşii ca iarba şi se ivesc toți cei ce fac fărădelegea,
8.Ca să piară în veacul veacului. Iar

Tu, Prea înalt eşti în veac, Doamne.
9.Că iată vrăjmaşii Tăi, Doamne, vor pieri şi se vor risipi toţi cei ce lucrează fărădelegea.
10.Şi se va înălţa puterea mea ca a inorogului şi bătrâneţele mele unse din belşug.
11.Şi a privit ochiul meu către vrăjmaşii mei şi pe cei vicleni, ce se ridică împotriva mea, îi va auzi urechea mea.
12.Dreptul ca finicul va înflori şi ca cedrul cel din Liban se va înmulţi.
13.Răsădiţi fiind în casa Domnului, în curţile Dumnezeului nostru vor înflori.
14.Încă întru bătrâneţe unse se vor înmulţi şi bine vieţuind vor fi, ca să vestească:
15.Drept este Domnul Dumnezeul nostru şi nu este nedreptate întru Dânsul.

PSALMUL 92

O cântare de laudă a lui David.
Pentru ziua dinaintea sâmbetei când s-a locuit pământul.

1.Domnul a împărţit întru podoabă S-a îmbrăcat; îmbrăcatu-S-a Domnul întru putere şi S-a încins.
2.Pentru că a întărit lumea care nu se va clătina.
3.Gata este scaunul Tău de atunci, din veac eşti Tu.
4. Ridicat-au râurile, Doamne, ridicat-au râurile glasurile lor,
5.Ridica-vor râurile valurile lor, de glasuri de ape multe.
6.Minunate sunt înălţările mării; minunat este, întru cele înalte, Domnul.
7.Mărturiile Tale s-au adeverit foarte; casei Tale se cuvine sfinţenie, Doamne, întru lungime de zile.

PSALMUL 93

Un psalm al lui David. Pentru ziua a patra a sâmbetei

1.Dumnezeul răzbunărilor, Domnul, Dumnezeul răzbunărilor cu îndrăzneală a grăit.

2.Înalță-Te Cel ce judeci pământul, răsplăteş-te răsplătirea celor mândri.

3.Până când păcătoşii, Doamne, până când păcătoşii se vor făli?

4.Până când vor spune şi vor grăi nedreptate; grăi-vor toți cei ce lucrează fărădelegea?

5.Pe poporul Tău, Doamne, l-au asuprit şi moştenirea Ta au apăsat-o.

6.Pe văduvă şi pe sărac au ucis şi pe orfani i-au omorât.

7.Şi au zis: „Nu va vedea Domnul, nici nu va pricepe Dumnezeul lui Iacob".

8.Înțelegeți, dar, cei neînțelepți din popor, şi cei nebuni, înțelepțiți-vă odată.

9.Cel ce a sădit urechea, oare, nu

aude? Cel ce a zidit ochiul, oare, nu priveşte?

10.Cel ce pedepseşte neamurile, oare nu va certa? Cel ce învață pe om cunoştința,

11.Domnul, cunoaşte gândurile oamenilor, că sunt deşarte.

12.Fericit este omul pe care îl vei certa, Doamne, şi din legea Ta îl vei învăța pe el.

13.Ca să-l linişteşti pe el în zile rele, până ce se va săpa groapă păcătosului.

14.Că nu va lepăda Domnul pe poporul Său şi moştenirea Sa nu o va părăsi.

15.Până ce dreptatea se va întoarce la judecată şi toți cei cu inima curată, care se țin de dânsa.

16.Cine se va ridica cu mine împotriva celor ce viclenesc şi cine va sta împreună cu mine împotriva celor ce lucrează fărădelegea?

17.Că de nu mi-ar fi ajutat mie

Domnul, puțin de nu s-ar fi sălăşluit în iad sufletul meu.
18.Când am zis: „S-a clătinat piciorul meu", mila Ta, Doamne, mi-a ajutat mie.
19.Doamne, când s-au înmulțit durerile mele în inima mea, mângâierile Tale au veselit sufletul meu.
20.Pute-va oare să stea în preajma ta scaunul pierzătorilor şi al celor ce uneltesc nelegiuiri împotriva legii?
21.Ei vor prinde în cursă sufletul dreptului şi sânge nevinovat vor osândi.
22.Dar Domnul mi-a fost mie scăpare şi Dumnezeul meu ajutorul nădejdii mele.
23.Şi le va răsplăti lor Domnul după fărădelegea lor şi după răutatea lor îi va pierde pe ei, Domnul Dumnezeul nostru.

Slavă...

PSALMUL 94

O cântare de laudă a lui David

1.Veniți să ne bucurăm de Domnul şi să strigăm lui Dumnezeu, Mântuitorului nostru.
2.Să întâmpinăm fața Lui întru laudă şi în psalmi să-I strigăm Lui.
3.Că Dumnezeu mare este Domnul şi împărat mare peste tot pământul.
4. Că în mâna Lui sunt marginile pământului şi înălțimile munților ale Lui sunt.
5.Că a Lui este marea şi El a făcut-o pe ea, şi uscatul mâinile Lui l-au zidit.
6.Veniți să ne închinăm şi să cădem înaintea Lui şi să plângem înaintea Domnului, Celui ce ne-a făcut pe noi.
7.Că El este Dumnezeul nostru şi noi poporul păşunii Lui şi oile mâinii Lui.
8.Astăzi de veți auzi glasul Lui, să nu vă învârtoşați inimile voastre,
9.Ca în timpul cercetării, ca în ziua ispitirii în pustie.
10.Unde M-au ispitit părinții voştri,

M-au ispitit şi au văzut lucrurile Mele.
11.Patruzeci de ani am urât neamul acesta şi am zis: „Pururea rătăcesc cu inima".
12.Şi ei n-au cunoscut căile Mele, că M-am jurat întru mânia Mea: „Nu vor intra întru odihna Mea".

PSALMUL 95

O cântare a lui David, când s-a zidit casa, după robie

1.Cântați Domnului cântare nouă, cântați Domnului tot pământul.
2.Cântați Domnului, binecuvântați numele Lui, binevestiți din zi în zi mântuirea Lui.
3.Vestiți între neamuri slava Lui, între toate popoarele minunile Lui;
4.Că mare este Domnul şi lăudat foarte, înfricoşat este mai presus decât toți dumnezeii.
5.Că toți dumnezeii neamurilor sunt idoli; iar Domnul cerurile a făcut.
6.Laudă şi frumusețe este înaintea

Lui, sfințenie şi măreție în lăcaşul cel sfânt al Lui.
7.Aduceți Domnului, semințiile popoarelor, aduceți Domnului slavă şi cinste; aduceți Domnului slavă numelui Lui.
8.Aduceți jertfe şi intrați în curțile Lui. Închinați-vă Domnului în curtea cea sfântă a Lui.
9.Să tremure de fața Lui tot pământul. Spuneți între neamuri că Domnul a împărățit;
10.Pentru că a întărit lumea care nu se va clăti; judeca-va popoare întru dreptate.
11.Să se veselească cerurile şi să se bucure pământul, clătească-se marea şi toate cele ce sunt întru ea; să se bucure câmpiile şi toate cele ce sunt pe ele.
12.Atunci se vor bucura toți copacii pădurii, de fața Domnului, că vine, vine să judece pământul.
13.Judeca-va lumea întru dreptate şi popoarele întru adevărul Său.

PSALMUL 96

Un psalm al lui David,
când s-a întărit domnia lui

1.Domnul împărăţeşte! Să se bucure pământul, să se veselească insule multe.

2.Nor şi negură împrejurul Lui, dreptatea şi judecata este temelia neamului Lui.

3.Foc înaintea Lui va merge şi va arde împrejur pe vrăjmaşii Lui.

4.Luminat-au fulgerele Lui lumea; văzut-a şi s-a cutremurat pământul.

5.Munţii ca ceara s-au topit de faţa Domnului, de faţa Domnului a tot pământul.

6.Vestit-au cerurile dreptatea Lui şi au văzut toate popoarele slava Lui.

7.Să se ruşineze toţi cei ce se închină chipurilor cioplite şi se laudă cu idolii lor.

8.Închinaţi-vă Lui toţi îngerii Lui; auzit-a şi s-a veselit Sionul.

9.Şi s-au bucurat fiicele Iudeii,

pentru judecăţile Tale, Doamne.

10.Că Tu eşti Domnul cel Prea înalt peste tot pământul, înălţatu-Te-ai foarte, mai presus decât toţi dumnezeii.

11.Cei ce iubiţi pe Domnul, urâţi răul; Domnul păzeşte sufletele cuvioşilor Lui, din mâna păcătosului îi va izbăvi pe ei.

12. Lumină a răsărit dreptului, şi celor drepţi cu inima, veselie.

13.Veseliţi-vă, drepţilor, în Domnul şi lăudaţi pomenirea sfinţeniei Lui.

Slavă ...

PSALMUL 97

Un psalm al lui David

1.Cântaţi Domnului cântare nouă, că lucruri minunate a făcut Domnul.

2.Mântuitu-l-a pe el dreapta Lui şi braţul cel sfânt al Lui.

3.Cunoscută a făcut Domnul mântuirea Sa; înaintea neamurilor a descoperit dreptatea Sa.

4.Pomenit-a mila Sa lui Iacob şi

adevărul Său casei lui Israel;
5.Văzut-au toate marginile pământului mântuirea Dumnezeului nostru.
6.Strigați lui Dumnezeu tot pământul; cântați și vă bucurați și cântați.
7.Cântați Domnului cu alăută, cu alăută și în sunet de psaltire;
8.Cu trâmbițe și în sunet de corn, strigați înaintea Împăratului și Domnului.
9.Să se clătească marea și plinirea ei, lumea și cei ce locuiesc în ea.
10.Râurile vor bate din palme, deodată, munții se vor bucura de fața Domnului, că vine, vine să judece pământul.
11.Judeca-va lumea cu dreptate și popoarele cu nepărtinire.

PSALMUL 98
Un psalm al lui David

1.Domnul împărătește: să tremure

popoarele; șade pe Heruvimi: să se cutremure pământul.
2.Domnul în Sion este mare și înalt peste toate popoarele.
3.Să se laude numele Tău cel mare, că înfricoșat și sfânt este. Și cinstea împăratului iubește dreptatea.
4.Tu ai întemeiat dreptatea; judecată și dreptate în Iacob, Tu ai făcut.
5.Înălțați pe Domnul Dumnezeul nostru și vă închinați așternutului picioarelor Lui, că Sfânt este!
6.Moise și Aaron, între preoții Lui și Samuel, între cei ce cheamă numele Lui.
7.Chemat-au pe Domnul și El i-a auzit pe ei, în stâlp de nor grăia către ei;
8.Căci păzeau mărturiile Lui și poruncile pe care le-a dat lor.
9.Doamne, Dumnezeul nostru, Tu i-ai auzit pe ei; Dumnezeule, Tu Te-ai milostivit de ei și ai răsplătit toate faptele lor.
10.Înălțați pe Domnul Dumnezeul

nostru şi vă închinați în muntele cel Sfânt al Lui, că Sfânt este Domnul, Dumnezeul nostru!

PSALMUL 99

Un psalm al lui David; spre laudă

1.Strigați Domnului tot pământul, slujiți Domnului cu veselie, intrați înaintea Lui cu bucurie.

2.Cunoaşteți că Domnul, El este Dumnezeul nostru; El ne-a făcut pe noi şi nu noi.

3.Iar noi, poporul Lui şi oile păşunii Lui. Intrați pe porțile Lui cu laudă şi în curțile Lui cu cântări lăudați-L pe El.

4.Cântați numele Lui! Că bun este Domnul; în veac este mila Lui şi din neam în neam adevărul Lui.

PSALMUL 100

Un psalm al lui David

1.Mila şi judecata Ta voi cânta Ție, Doamne.

2.Cânta-voi şi voi merge, cu pricepere, în cale fără prihană. Când vei veni la mine?

3. Umblat-am întru nerăutatea inimii mele, în casa mea.

4. N-am pus înaintea ochilor mei lucru nelegiuit; pe călcătorii de lege, i-am urât.

5.Nu s-a lipit de mine inima îndărătnică; pe cel rău, care se depărta de mine, nu l-am cunoscut.

6.Pe cel ce clevetea în ascuns pe vecinul său, pe acela l-am izgonit.

7.Cu cel mândru cu ochiul şi nesățios cu inima, cu acela n-am mâncat.

8.Ochii mei sunt peste credincioşii pământului, ca să şadă ei împreună cu mine. Cel ce umbla pe cale fără prihană, acela îmi slujea.

9.Nu va locui în casa mea cel mândru; cel ce grăieşte nedreptăți nu va sta înaintea ochilor mei.

10.În dimineți voi judeca pe toți păcătoşii pământului; ca să nimicesc

din cetatea Domnului pe toți cei ce lucrează fărădelegea.

Slavă...

DUPĂ A TREISPREZECEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule ... (*de trei ori*)
Prea Sfântă Treime ... Tatăl nostru ...

Apoi: Troparele, glas 4

Cu ochi milostiv, vezi Doamne, smerenia mea, căci câte puțin viața mea se cheltuieşte şi din fapte nu-mi pot aştepta mântuirea. Pentru aceasta mă rog: vezi Doamne, cu ochi milostiv smerenia mea şi mă mântuieşte.

Slavă...

Ca şi cum ar fi de față Judecătorul, grijeşte-te, suflete, şi-ți adu aminte de ceasul zilei celei înfricoşătoare, că judecata e fără de milă celor ce n-au făcut milă. De aceea strigă către Hristos Dumnezeu: Cunoscătorule de inimi, greşit-am! Ci, înainte de a mă osândi, mântuieşte-mă.

Şi acum ...

Luând aminte, Hristoase, la ziua şi ceasul judecății Tale celei înfricoşătoare, groaznice şi nemitarnice, tremur ca un făcător de rele, căci am lucruri de ruşine şi fapte rele, pe care eu singur le-am lucrat cu sârguință. Pentru aceasta cu frică cad înaintea Ta, strigând cu durere: Pentru rugăciunile celeia ce Te-a născut, mult milostive, mântuieşte-mă!

Doamne miluieşte... (*de 40 de ori*).

După care Rugăciunea aceasta:

Doamne, sfinte, Cel ce locuieşti întru cele înalte şi cu ochiul Tău cel a toate văzător priveşti spre toată zidirea: înaintea Ta am plecat grumazul sufletului şi trupului şi Ție ne rugăm Sfinte al sfinților: tinde-Ți mâna Ta cea nevăzută din sfânt lăcaşul Tău şi ne binecuvântează pe noi, pe toți. Şi orice Ți-am greşit cu voie sau fără de voie, ca un Dumnezeu bun şi iubitor de oameni, iartă, dăruindu-ne şi bunătățile Tale cele din lume! Că Ție se cuvine a ne milui şi a ne mântui pe noi, Dumnezeul

nostru şi Ţie slavă înălţăm: Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

CATISMA A PATRUSPREZECEA

PSALMUL 101

Rugăciunea unui sărac mâhnit, care-şi îndreaptă înaintea Domnului ruga sa

1.Doamne, auzi rugăciunea mea, şi strigarea mea la Tine să ajungă.

2.Să nu întorci faţa Ta de la mine; ori în ce zi mă necăjesc, pleacă spre mine urechea Ta.

3.Ori în ce zi Te voi chema, degrab auzi-mă.

4.Că s-au stins ca fumul zilele mele şi oasele mele ca uscăciunea s-au uscat.

5.Rănită este inima mea şi s-a uscat ca iarba; că am uitat să-mi mănânc pâinea mea.

6.De glasul suspinului meu, osul

meu s-a lipit de carnea mea.

7.Asemănatu-m-am cu pelicanul din pustie, ajuns-am ca bufniţa din dărâmături.

8.Privegheat-am şi am ajuns ca o pasăre singuratică pe acoperiş.

9.Toată ziua m-au ocărât vrăjmaşii mei şi cei ce mă lăudau, împotriva mea se jurau.

10.Că cenuşă am mâncat, în loc de pâine, şi băutura mea cu plângere am amestecat-o,

11.Din pricina urgiei Tale şi a mâniei Tale; că ridicându-mă eu, m-ai surpat.

12.Zilele mele ca umbra s-au plecat şi eu ca iarba m-am uscat.

13.Iar Tu, Doamne, în veac rămâi şi pomenirea Ta din neam în neam.

14.Sculându-Te, vei milui Sionul, că vremea este să-l miluieşti pe el, că a venit vremea.

15.Că au iubit robii Tăi pietrele lui şi de ţărâna lui le va fi milă.

16.Şi se vor teme neamurile de numele Domnului şi toţi împăraţii

pământului de slava Ta.
17.Că va zidi Domnul Sionul şi se va arăta întru slava Sa.
18.Căutat-a spre rugăciunea celor smeriţi şi n-a dispreţuit cererea lor.
19.Să se scrie aceasta pentru neamul ce va să vină şi poporul ce se zideşte va lăuda pe Domnul.
20.Că a privit din înălţimea cea sfântă a Lui, Domnul din cer pe pământ a privit.
21.Ca să audă suspinul celor ferecaţi, să dezlege pe fiii celor omorâţi.
22.Să vestească în Sion numele Domnului şi lauda Lui în Ierusalim.
23.Când se vor aduna popoarele împreună, şi împărăţiile, ca să slujească Domnului.
24.Zis-a către Dumnezeu în calea tăriei Lui: Vesteşte-mi puţinătatea zilelor mele.
25.Nu mă lua la jumătatea zilelor mele, că anii Tăi, Doamne, sunt din neam în neam.

26.Dintru început Tu, Doamne, pământul l-ai întemeiat şi lucrul mâinilor Tale, sunt cerurile.
27.Acelea vor pieri, iar Tu vei rămâne şi toţi ca o haină se vor învechi şi ca un veşmânt îi vei schimba şi se vor schimba.
28.Dar Tu acelaşi eşti şi anii Tăi nu se vor împuţina.
29.Fiii robilor Tăi vor locui pământul lor şi seminţia lor în veac va propăşi.

PSALMUL 102

Un psalm al lui David

1.Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul şi toate cele din lăuntrul meu, numele cel sfânt al Lui.
2.Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul şi nu uita toate răsplătirile Lui.
3.Pe Cel ce curăţeşte toate fărădelegile tale, pe Cel ce vindecă toate bolile tale;
4.Pe cel ce izbăveşte din

stricăciune viața ta, pe Cel ce te încununează cu milă şi cu îndurări;
5.Pe Cel ce umple de bunătăți pofta ta; înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețele tale.
6.Cel ce face milostenie, Domnul şi judecată tuturor celor ce li se face strâmbătate.
7.Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise, fiilor lui Israel voile Sale.
8.Îndurat şi milostiv este Domnul, îndelung răbdător şi mult milostiv.
9.Nu până în sfârşit se va iuți; nici în veac se va mânia.
10.Nu după păcatele noastre a făcut nouă, nici după fărădelegile noastre a răsplătit nouă.
11.Că după înălțimea cerului de la pământ, a întărit Domnul mila Lui, spre cei ce se tem de El.
12.Pe cât sunt de departe răsăriturile de la apusuri, depărtat-a de la noi fărădelegile noastre.
13.În ce chip miluieşte tatăl pe fii, aşa a miluit Domnul pe cei ce se tem de

Dânsul.
14.Că El a cunoscut zidirea noastră; adusu-şi-a aminte că țărână suntem.
15.Omul ca iarba; zilele lui ca floarea câmpului; aşa va înflori.
16.Că vânt a trecut peste el şi nu va mai fi şi nu se va mai cunoaşte încă locul său.
17.Iar mila Domnului din veac în veac spre cei ce se tem de Dânsul;
18.Şi dreptatea Lui spre fiii fiilor; spre cei ce păzesc legământul Lui,
19.Şi-şi aduc aminte de poruncile Lui, ca să le facă pe ele. Domnul în cer a gătit scaunul Său şi împărăția Lui peste toți stăpâneşte.
20.Binecuvântați pe Domnul toți îngerii Lui, cei puternici la vârtute, care faceți cuvântul Lui şi auziți glasul cuvintelor Lui.
21.Binecuvântați pe Domnul toate puterile Lui, slugile Lui, care faceți voia Lui.
22.Binecuvântați pe Domnul toate

lucrurile Lui, în tot locul stăpânirii Lui. Binecuvântează suflete al meu pe Domnul.

Slavă...

PSALMUL 103

Un psalm al lui David

1.Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul. Doamne, Dumnezeul meu, măritu-Te-ai foarte.
2.Întru strălucire şi în mare podoabă Te-ai îmbrăcat, Cel ce Te îmbraci cu lumina ca şi cu o haină.
3.Cel ce întinzi cerul ca un cort; Cel ce acoperi cu ape cele mai de deasupra ale Lui;
4.Cel ce pui norii suirea Ta, Cel ce umbli peste aripile vânturilor;
5.Cel ce faci pe îngerii Tăi duhuri şi pe slugile Tale pară de foc.
6.Cel ce ai întemeiat pământul pe întărirea lui şi nu se va clătina în veacul veacului.
7.Adâncul ca o haină este

îmbrăcămintea Lui, peste munţi vor sta ape.
8.De certarea Ta vor fugi, de glasul tunetului Tău se vor înfricoşa.
9.Se suie munţi şi se coboară în văi, în locul în care le-ai întemeiat pe ele.
10.Hotar ai pus, pe care nu-l vor trece şi nici nu se vor întoarce să acopere pământul.
11.Cel ce trimiţi izvoare în văi, prin mijlocul munţilor vor trece ape;
12.Adăpa-se-vor toate fiarele câmpului, asinii sălbatici setea îşi vor potoli.
13.Peste acelea păsările cerului vor locui; din mijlocul stâncilor vor da glas.
14.Cel ce adăpi munţii din cele mai de deasupra ale Tale, din rodul lucrurilor Tale se va sătura pământul.
15.Cel ce răsari iarbă dobitoacelor şi verdeaţă spre slujba oamenilor;
16.Ca să scoată pâine din pământ; şi vinul veseleşte inima omului.
17.Ca să veselească faţa cu

untdelemn şi pâinea inima omului o întăreşte.

18.Sătura-se-vor copacii câmpului, cedrii Libanului pe care i-ai sădit; acolo păsările îşi vor face cuib.

19.Locaşul cocostârcului în chiparoşi, Munţii cei înalţi adăpost cerbilor, stâncile scăpare iepurilor.

20.Făcut-a luna spre vremi, soarele şi-a cunoscut apusul său.

21.Pus-ai întuneric şi s-a făcut noapte, când vor ieşi toate fiarele pădurii;

22.Puii leilor mugesc ca să apuce şi să ceară de la Dumnezeu mâncarea lor.

23.Răsărit-a soarele şi s-au adunat şi în culcuşurile lor se vor culca.

24.Ieşi-va omul la lucrul său şi la lucrarea sa până seara.

25.Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate cu înţelepciune le-ai făcut! Umplutu-s-a pământul de zidirea Ta.

26.Marea aceasta este mare şi

largă; acolo se găsesc târâtoare, cărora nu este număr, vietăţi mici şi mari.

27.Acolo corăbiile umblă; balaurul acesta pe care l-ai zidit, ca să se joace în ea.

28.Toate către Tine aşteaptă ca să le dai lor hrană la bună vreme.

29.Dându-le Tu lor, vor aduna; deschizând Tu mâna Ta, toate se vor umplea de bunătăţi.

30.Dar întorcându-Ţi Tu faţa Ta, se vor tulbura; lua-vei duhul lor şi se vor sfârşi şi în ţărână se vor întoarce.

31.Trimite-vei duhul Tău şi se vor zidi şi vei înnoi faţa pământului.

32.Fie slava Domnului în veac! Veseli-se-va Domnul de lucrurile Sale.

33.Cel ce caută spre pământ şi-l face pe el de se cutremură; Cel ce se atinge de munţi şi fumegă.

34.Cânta-voi Domnului în viaţa mea, cânta-voi Dumnezeului meu cât voi fi.

35.Plăcute să-I fie Lui cuvintele

mele, iar eu mă voi veseli de Domnul.
36.Piară păcătoşii de pe pământ şi cei fără de lege, ca să nu mai fie. Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

Slavă...

PSALMUL 104

Aliluia

1.Lăudaţi pe Domnul şi chemaţi numele Lui; vestiţi între neamuri lucrurile Lui.
2.Cântaţi-I şi-L lăudaţi pe El; spuneţi toate minunile Lui.
3.Lăudaţi-vă cu numele cel Sfânt al Lui; veselească-se inima celor ce caută pe Domnul.
4.Căutaţi pe Domnul şi vă întăriţi; căutaţi faţa Lui, pururea.
5.Aduceţi-vă aminte de minunile Lui, pe care le-a făcut; de minunile Lui şi de judecăţile gurii Lui.
6.Seminţia lui Avraam, robii Lui, fiii lui Iacob, aleşii Lui.
7.Acesta este Domnul Dumnezeul nostru, în tot pământul judecăţile Lui.
8.Adusu-şi-a aminte în veac de legământul Lui, de cuvântul pe care L-a poruncit într-o mie de neamuri;
9.Pe care l-a încheiat cu Avraam şi de jurământul Său lui Isaac.
10.Şi l-a pus pe el lui Iacob, spre poruncă, şi lui Israel legătură veşnică,
11.Zicând: „Ţie îţi voi da pământul Canaan, partea moştenirii tale".
12.Atunci când erau ei puţini la număr, şi străini în pământul lor,
13.Şi au trecut de la un neam la altul, de la o împărăţie la un alt popor;
14.N-a lăsat om să le facă strâmbătate şi a certat pentru ei pe împăraţi, zicându-le:
15.„Nu vă atingeţi de unşii Mei şi nu vicleniţi împotriva profeţilor Mei".
16.Şi a chemat foamete pe pământ şi a sfărâmat paiul de grâu.
17.Trimis-a înaintea lor om, rob a fost rânduit Iosif.
18.Smeritu-l-au, punând în obezi

picioarele lui, prin fier a trecut sufletul lui, până ce a venit cuvântul Lui.

19.Cuvântul Domnului l-a aprins pe el; trimis-a împăratul şi l-a slobozit, căpetenia poporului şi l-a liberat pe el.

20.Pusu-l-a pe el domn casei lui şi căpetenie peste toată avuţia lui,

21.Ca să învețe pe căpeteniile lui, ca pe sine însuşi şi pe bătrânii lui să-i înțelepțească.

22.Şi a intrat Israel în Egipt şi Iacob a locuit ca străin, în pământul lui Ham.

23.Şi a înmulțit pe poporul lui foarte şi l-a întărit pe el mai mult decât pe vrăjmaşii lui.

24.Întors-a inima lor, ca să urască pe poporul Său, ca să viclenească împotriva robilor Săi.

25.Trimis-a pe Moise robul Său, pe Aaron, pe care l-a ales.

26.Pus-a întru ei cuvintele semnelor Lui şi ale minunilor Lui în pământul lui Ham.

27.Trimis-a întuneric şi i-a întunecat, căci au amărât cuvintele Lui;

28. Prefăcut-a apele lor în sânge şi a omorât peştii lor;

29.Scos-a pământul lor broaşte în cămările împăraţilor lor.

30.Zis-a şi a venit muscă câinească şi mulţime de muşte în toate hotarele lor.

31.Pus-a în ploile lor grindină, foc arzător în pământul lor;

32.Şi a bătut viile lor şi smochinii lor şi a sfărâmat pomii hotarelor lor.

33.Zis-a şi a venit lăcustă şi omidă fără număr.

34.Şi a mâncat toată iarba în pământul lor şi a mâncat rodul pământului lor.

35.Şi a bătut pe toţi întâi-născuţii din pământul lor, pârga întregii lor osteneli.

36.Şi i-a scos pe ei cu argint şi cu aur şi nu era în seminţiile lor bolnav.

37.Veselitu-s-a Egiptul la ieşirea lor, că frica de ei îi cuprinsese.

38.Întins-a nor spre acoperirea lor şi foc ca să le lumineze noaptea.

39.Cerut-au şi au venit prepeliţe şi

cu pâine cerească i-a săturat pe ei.

40.Despicat-a piatră şi au curs ape şi au curs râuri în pământ fără de apă.

41.Că şi-a adus aminte de cuvântul cel sfânt al Lui, spus lui Avraam, robul Lui;

42.Şi a scos pe poporul Său, întru bucurie şi pe cei aleşi ai Săi, întru veselie.

43.Şi le-a dat lor ţările neamurilor şi ostenelile popoarelor au moştenit.

44.Ca să păzească dreptăţile lui şi legea Lui s-o ţină.

Slavă ...

DUPĂ A PAISPREZECEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... (*de 3 ori*) Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru...

Apoi: Troparele, glas 8.

Ca păcătoasa cad înaintea Ta, ca să dobândesc iertare şi, în loc de mir, îţi aduc lacrimi din inimă, ca să mă miluieşti ca pe aceea, Mântuitorule, şi să-mi dai iertare păcatelor, căci şi eu,

ca şi dânsa, strig către Tine: izbăveşte-mă de întinăciunea faptelor mele.

Slavă...

De ce nu-ţi aduci aminte de moarte, suflete al meu? De ce nu te întorci de acum la îndreptare, mai înainte până ce nu sună trâmbiţa de judecată? Căci atunci nu va mai fi vreme de pocăinţă. Adu-ţi aminte de vameşul şi de femeia cea păcătoasă, care strigau: Greşit-am, Doamne! Miluieşte-mă!

Şi acum...

Născătoare de Dumnezeu şi pururea Fecioară, ceea ce cu adevărat ai întrecut cu naşterea ta şi puterile cereşti, neîncetat te mărim pe tine, cei ce prin tine ne îmbogăţim în Dumnezeu.

Doamne miluieşte... (*de 40 de ori*).

Apoi, Rugăciunea aceasta:

Îţi mulţumim, Doamne, Dumnezeul mântuirii noastre, căci toate le faci pentru binele vieţii noastre. Că ne-ai odihnit în partea de noapte ce a trecut şi ne-ai pus la închinarea cinstitului şi

slăvitului Tău nume. Pentru aceasta ne rugăm, Doamne, dă-ne dar şi putere să ne învrednicim a-Ţi cânta Ţie cu înţelegere, a ne ruga de-a pururea şi totdeauna a căuta la Tine, Mântuitorule şi Făcătorule de bine al sufletelor noastre, lucrând cu frică şi cu cutremur la mântuirea noastră. Ascultă-ne dar, Îndurate, şi ne miluieşte pe noi! Zdrobeşte sub picioarele noastre pe vrăjmaşii noştri nevăzuţi şi războinici! Primeşte mulţumirile noastre cele după putere! Dă-ne dar şi putere să ne deschidem gurile noastre şi ne învaţă îndreptările Tale, că nu ştim ce să cerem, nici să ne rugăm cum se cuvine, de nu ne vei povăţui Tu, Doamne, cu Duhul Tău cel Sfânt. Şi orice am greşit până întru acest ceas, cu cuvântul sau cu lucrul sau cu gândul, cu voie sau fără de voie, lasă, curăţă şi iartă; Doamne, că de Te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea suferi? Că numai Tu singur eşti sfânt,

ajutător puternic si sprijinitorul vieţii noastre, şi pe Tine Te binecuvântăm întru toţi vecii. Amin.

CATISMA A CINCISPREZECEA

PSALMUL 105
Aliluia

1.Lăudaţi pe Domnul că este bun, că în veac este mila Lui.
2.Cine va grăi puterile Domnului, cine va face auzite toate laudele Lui?
3.Fericiţi cei ce păzesc judecata şi fac dreptate, în toată vremea.
4.Adu-ţi aminte de noi, Doamne, întru bunăvoinţa Ta faţă de poporul Tău; cercetează-ne pe noi cu mântuirea Ta.
5.Ca să vedem întru bunătăţi pe aleşii Tăi, să ne veselim de veselia poporului Tău şi să ne lăudăm cu moştenirea Ta.
6.Păcătuit-am cu părinţii noştri, nelegiuit-am, făcut-am strâmbătate.

7.Părinţii noştri în Egipt n-au înţeles minunile Tale, nu şi-au adus aminte de mulţimea milei Tale şi Te-au amărât când s-au suit la Marea Roşie.

8.Dar i-a mântuit pe ei pentru numele Său, ca să facă cunoscută puterea Lui;

9.Şi a certat Marea Roşie şi a secat-o şi i-a condus pe ei prin adâncul mării ca prin pustie;

10.El i-a scos pe ei din mâna celor ce-i urau şi i-a izbăvit pe ei din mâna vrăjmaşului;

11.Şi a acoperit apa pe cei ce-i asupreau pe ei, nici unul din ei n-a rămas.

12.Şi au crezut în cuvintele Lui şi au cântat laudă Lui.

13.Dar degrab au uitat lucrurile Lui şi n-au suferit sfatul Lui.

14.Ci au fost cuprinşi de mare poftă, în pustie, şi au ispitit pe Dumnezeu, în loc fără de apă.

15.Şi le-a împlinit cererea lor şi a

săturat sufletele lor.

16.Şi au mâniat pe Moise în tabără şi pe Aaron, sfântul Domnului.

17.S-a deschis pământul şi a înghiţit pe Datan şi a acoperit adunarea lui Aviron.

18.Şi s-a aprins foc în adunarea lor, văpaie a ars pe păcătoşi.

19.Şi au făcut viţel în Horeb şi s-au închinat idolului.

20.Şi au schimbat slava Lui întru asemănare de viţel, care mănâncă iarbă.

21.Au uitat pe Dumnezeu care i-a mântuit pe ei, Care a făcut lucruri mari în Egipt;

22.Lucruri minunate în pământul lui Ham şi înfricoşătoare în Marea Roşie.

23.Şi a zis să-i piardă pe dânşii, şi i-ar fi pierdut, dacă Moise, alesul Lui, n-ar fi stat înaintea feţei Lui ca să întoarcă mânia Lui şi să nu-i piardă.

24.Şi au dispreţuit pământul cel dorit şi n-au crezut în cuvântul Lui.

25.Şi au cârtit în corturile lor, n-au

ascultat glasul Domnului.
26.Şi a ridicat mâna Sa asupra lor,
ca să-i doboare pe ei în pustie.
27.Şi să doboare sămânța lor întru
neamuri şi să-i risipească pe ei în toate
părțile.
28.Şi au jertfit lui Baal-Peor şi au
mâncat jertfele morților.
29.Şi L-au întărâtat pe El cu faptele
lor şi au murit mulți dintre ei.
30.Şi a stat Finees şi L-a îmblânzit
şi a încetat bătaia.
31.Şi i s-a socotit lui întru dreptate,
din neam în neam până în veac.
32.Şi l-au mâniat pe El la apa
certării şi Moise a suferit pentru ei,
33.Că au amărât duhul lui şi a grăit
nesocotit cu buzele lui.
34.N-au nimicit neamurile de care
le-a pomenit Domnul;
35.Ci s-au amestecat cu neamurile
şi au deprins lucrurile lor;
36.Şi au slujit idolilor lor şi s-au
smintit.
37.Şi au jertfit pe fiii lor şi pe fetele

lor idolilor.
38.Şi au vărsat sânge nevinovat,
sângele fiilor lor şi al fetelor lor, pe care
i-au jertfit idolilor din Canaan şi s-a
spurcat pământul de sânge;
39.Şi s-au pângărit de lucrurile lor şi
s-au desfrânat cu faptele lor.
40.Şi s-a aprins de mânie Domnul
împotriva poporului Său şi a urât
moştenirea Sa;
41.Şi i-a dat pe ei în mâinile
neamurilor lor şi i-au stăpânit pe ei cei
ce-i urau pe ei.
42.Şi i-au asuprit pe ei vrăjmaşii lor
şi au fost nefericiți sub mâinile lor.
43.De multe ori Domnul i-a izbăvit
pe ei, dar ei L-au amărât pe El, cu sfatul
lor şi i-a umilit pentru fărădelegile lor.
44.Dar Domnul i-a văzut când se
necăjeau ei, a auzit rugăciunea lor;
45.Şi şi-a adus aminte de
legământul Lui şi S-a căit după
mulțimea milei Sale.
46.Şi le-a dat să găsească milă,
înaintea celor ce i-a robit pe ei.

47.Mântuieşte-ne, Doamne, Dumnezeul nostru, şi ne adună din neamuri, ca să lăudăm numele cel sfânt al Tău şi să ne fălim cu lauda Ta.

48.Binecuvântat este Domnul Dumnezeul lui Israel, din veac şi până în veac; tot poporul să zică: Amin! Amin!

Slavă...

PSALMUL 106

Aliluia

1.Lăudaţi pe Domnul că este bun, că în veac este mila Lui.

2.Să spună cei izbăviţi de Domnul, pe care i-a izbăvit din mâna vrăjmaşului.

3.Din ţări i-a adunat pe ei, de la răsărit şi de la apus, de la miazănoapte şi de la miazăzi.

4.Rătăcit-au în pustie, în pământ fără de apă şi cale spre cetatea de locuit n-au găsit.

5.Erau flămânzi şi însetaţi; sufletul

într-înşii se sfârşea.

6.Dar au strigat către Domnul, în necazurile lor, şi din nevoile lor i-a izbăvit pe ei.

7.Şi i-a povăţuit pe cale dreaptă, ca să meargă spre cetatea de locuit.

8.Lăudat să fie Domnul pentru milele Lui, pentru minunile Lui, pe care le-a făcut fiilor oamenilor.

9.Că a săturat suflet deşert, şi suflet flămând a umplut de bunătăţi.

10.Şedeau în întuneric şi în umbra morţii; erau ferecaţi de sărăcie şi de fier,

11.Pentru că au amărât cuvintele Domnului şi sfatul Celui Prea înalt au întărâtat.

12.El a umilit întru osteneli inima lor; slăbit-au şi nu era cine să le ajute.

13.Dar au strigat către Domnul în necazurile lor şi din nevoile lor i-a mântuit pe ei.

14.Şi i-a scos pe ei din întuneric şi din umbra morţii şi legăturile lor le-a rupt.

15.Lăudat să fie Domnul pentru milele Lui, pentru minunile Lui, pe care le-a făcut fiilor oamenilor!

16.Că a sfărâmat porţi de aramă şi zăvoare de fier a frânt.

17.Şi i-a ajutat să iasă din calea fărădelegii lor, căci pentru fărădelegile lor au fost umiliţi.

18.Urât-a sufletul lor orice mâncare şi s-au apropiat de porţile morţii.

19.Dar au strigat către Domnul în necazurile lor şi din nevoile lor i-a mântuit.

20.Trimis-a cuvântul Său şi i-a vindecat pe ei, şi i-a izbăvit pe ei din stricăciunile lor.

21.Lăudat să fie Domnul pentru milele Lui, pentru minunile Lui, pe care le-a făcut fiilor oamenilor!

22.Şi să-i jertfească Lui jertfă de laudă şi să vestească lucrurile Lui, întru bucurie.

23.Cei ce se pogoară la mare în corăbii, cei ce-şi fac lucrarea lor în ape multe,

24.Aceia au văzut lucrurile Domnului şi minunile Lui întru adânc.

25.El a zis şi s-a pornit vânt furtunos şi s-au înălţat valurile mării.

26.Se urcau până la ceruri şi se pogorau până în adâncuri, iar sufletul lor întru primejdii încremenea.

27.Se tulburau şi se clătinau ca un om beat şi toată priceperea lor a pierit.

28.Dar au strigat către Domnul, în necazurile lor, şi din nevoile lor i-a izbăvit,

29.Şi i-a poruncit furtunii şi s-a liniştit şi au tăcut valurile mării.

30.Şi s-au veselit ei, că s-au liniştit valurile şi Domnul i-a povăţuit pe ei la limanul dorit de ei.

31.Lăudat să fie Domnul pentru milele Lui, pentru minunile Lui, pe care le-a făcut fiilor oamenilor!

32.Înălţaţi-L pe El în adunarea poporului şi în scaunul bătrânilor lăudaţi-L pe El.

33.Prefăcut-a râurile în pământ pustiu, izvoarele de apă în pământ

însetat.

34.Şi pământul cel roditor în pământ sărat, din pricina celor ce locuiesc pe dânsul.

35.Prefăcut-a pustiul în iezer de ape, iar pământul cel fără de apă în izvoare de ape;

36.Şi a aşezat acolo pe cei flămânzi şi au zidit cetate de locuit.

37.Şi au semănat ţarine şi au sădit vii şi au strâns belşug de roade.

38.Şi i-a binecuvântat pe ei şi s-au înmulţit foarte şi vitele lor nu le-a împuţinat.

39.Şi iarăşi au fost împuţinaţi şi chinuiţi de apăsarea necazurilor şi a durerii.

40.Aruncat-a dispreţ asupra căpeteniilor lor şi i-a rătăcit pe ei în loc neumblat şi fără de cale.

41.Dar pe sărac l-a izbăvit de sărăcie şi i-a pus pe ei ca pe nişte oi de moştenire.

42.Vedea-vor drepţii şi se vor veseli şi toată fărădelegea îşi va astupa gura

ei.

43.Cine este înţelept va păzi acestea şi va pricepe milele Domnului.

Slavă...

PSALMUL 107

Un psalm al lui David

1.Gata este inima mea, Dumnezeule, gata este inima mea: cânta-voi şi voi lăuda întru inima mea.

2.Deşteaptă-te slava mea! Deşteaptă-te psaltire şi alăută! Deştepta-mă-voi dimineaţa.

3.Lăuda-Te-voi între popoare, Doamne, cânta-voi Ţie între neamuri.

4.Că mai mare decât cerurile este mila Ta şi până la nori adevărul Tău.

5.Înalţă-Te peste ceruri, Dumnezeule, şi peste tot pământul slava Ta, ca să se izbăvească cei iubiţi ai Tăi.

6.Mântuieşte-mă cu dreapta Ta şi mă auzi. Dumnezeu a grăit în locul cel sfânt al Lui:

7.Înălța-Mă-voi şi voi împărți Sichemul şi Valea Suchot o voi măsura.
8.Al Meu este Galaad şi al Meu este Manase, şi Efraim, sprijinul capului Meu.
9.Iuda, legiuitorul Meu; Moab, vas al spălării Mele;
10.Spre Idumeea voi arunca încălțămintea Mea. Mie cei de alt neam Mi s-au supus.
11.Cine mă va duce la cetatea întărită? Cine mă va povățui până în Idumeea?
12.Oare, nu Tu, Dumnezeule, Cel ce ne-ai lepădat pe noi? Oare, nu vei ieşi, Dumnezeule, cu oştirile noastre?
13.Dă-ne nouă ajutor, ca să ieşim din necaz, că deşartă este mântuirea cea de la oameni.
14.Cu Dumnezeu vom birui şi El va nimici pe vrăjmaşii noştri.

PSALMUL 108

Un psalm al lui David; mai marelui cântăreților

1.Dumnezeule, lauda mea n-o ține sub tăcere. Că gura păcătosului şi gura vicleanului asupra mea s-au deschis.
2.Grăit-au împotriva mea cu limbă vicleană şi cu cuvinte de ură m-au înconjurat şi s-au luptat cu mine în zadar.
3.În loc să mă iubească, mă cleveteau, iar eu mă rugam.
4.Pus-au împotriva mea rele în loc de bune şi ură în locul iubirii mele.
5.Pune peste dânsul pe cel păcătos şi diavolul să stea de-a dreapta lui.
6.Când se va judeca să iasă osândit, iar rugăciunea lui să se prefacă în păcat.
7.Să fie zilele lui puține şi dregătoria lui să o ia altul.
8.Să ajungă copiii lui orfani şi femeia lui văduvă.
9.Să fie strămutați copiii lui şi să

cerşească, să fie scoşi din curţile caselor lor.

10.Să smulgă cămătarul toată averea lui, să răpească străinii ostenelile lui.

11.Să nu aibă sprijinitor şi nici orfanii lui miluitor.

12.Să piară copiii lui şi într-un neam să se stingă numele lui.

13.Să se pomenească fărădelegea părinţilor lui înaintea Domnului şi păcatul maicii lui să nu se şteargă.

14.Să fie înaintea Domnului pururea şi să piară de pe pământ pomenirea lui, pentru că nu şi-a adus aminte să facă milă.

15.Şi a prigonit pe cel sărman, pe cel sărac şi pe cel smerit cu inima, ca să-l omoare.

16.Şi a iubit blestemul şi va veni asupra lui; şi n-a voit binecuvântarea şi se va îndepărta de la el.

17.Şi s-a îmbrăcat cu blestemul ca

şi cu o haină, şi a intrat ca apa înlăuntrul lui şi ca untdelemnul în oasele lui.

18.Să-i fie lui ca o haină cu care se îmbracă şi ca un brâu cu care pururea se încinge.

19.Aceasta să fie răsplata celor ce mă clevetesc pe mine înaintea Domnului şi grăiesc rele împotriva sufletului meu.

20.Dar, Tu, Doamne, fă cu mine milă, pentru numele Tău, că bună este mila Ta.

21.Izbăveşte-mă, că sărac şi sărman sunt eu şi inima mea s-a tulburat înlăuntrul meu.

22.Ca umbra ce se înclină m-am trecut; ca bătaia de aripi a lăcustelor tremur.

23.Genunchii mei au slăbit de post şi trupul meu s-a istovit de lipsa untdelemnului.

24.Şi eu am ajuns lor ocară. M-au văzut şi au clătinat cu capetele lor.

25.Ajută-mă, Doamne, Dumnezeul meu, mântuieşte-mă, după mila Ta.

26.Şi să cunoască ei că mâna Ta este aceasta şi Tu, Doamne, ai făcut-o pe ea.

27.Ei vor blestema şi Tu vei binecuvânta. Cei ce se scoală împotriva mea să se ruşineze, iar robul Tău să se veselească.

28.Să se îmbrace cei ce mă clevetesc pe mine cu ocară şi cu ruşinea lor ca şi cu un veşmânt să se învelească.

29.Lăuda-voi pe Domnul foarte, cu gura mea, şi în mijlocul multora îl voi preamări pe El.

30.Că a stat de-a dreapta săracului, ca să mântuiască sufletul lui de cei ce-l prigonesc.

Slavă...

DUPĂ A CINCISPREZECEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... (*de 3 ori*)
Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru...

Apoi: Troparele, glas 1

Cât de mare e noianul greşalelor

mele, Mântuitorule, şi mă afund cumplit în păcatele mele. Dă-mi mâna, ca lui Petru, Doamne şi mă mântuieşte!

Slavă...

Pentru gânduri şi fapte rele am fost osândit, Mântuitorule! Dăruieşte-mi gând de pocăinţă, Dumnezeule, ca să strig: Miluieşte-mă, Bunule şi Făcătorule de bine şi mă mântuieşte.

Şi acum ...

Fecioară de Dumnezeu fericită şi cu totul nevinovată, curăţeşte-mă pe mine, ticălosul, care sunt întinat şi pângărit de faptele mele cele rele şi de gândurile spurcate, Maică Preacurată, Preacinstită şi cu totul sfântă şi pururea Fecioară!

Doamne miluieşte... (*de 40 de ori*).

Apoi, Rugăciunea aceasta:

Stăpâne, Doamne, Iisuse Hristoase, Tu eşti ajutorul meu şi în mâinile Tale sunt, ajută-mi şi nu mă lăsa să-Ţi greşesc, că sunt rătăcit! Nu mă lăsa să umblu după voia trupului meu şi

nu mă trece cu vederea, că sunt bolnav, Doamne! Tu cunoşti ce-mi este de folos: Nu mă lăsa să pier pentru păcatele mele! Nu mă părăsi, Doamne, nici nu te depărta de la mine, că spre Tine am nădăjduit! Învață-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu! Vindecă-mi sufletul, că am greşit Ție! Mântuieşte-mă pentru mila Ta, că înaintea Ta sunt toți cei ce au necaz pe mine! Altă scăpare n-am, Doamne, fără numai pe Tine! Să se ruşineze dar, toți cei ce se scoală asupra mea şi cei ce caută sufletul meu ca să-l piardă! Că numai Tu singur eşti puternic, Doamne, întru toate, şi a Ta este slava, în vecii vecilor.Amin

CATISMA A ŞAISPREZECEA

PSALMUL 109
Un psalm al lui David

1.Zis-a Domnul Domnului Meu:

„Şezi de-a dreapta Mea, până ce voi pune pe vrăjmaşii Tăi aşternut picioarelor Tale".

2.Toiagul puterii Tale Ți-l va trimite Domnul din Sion, zicând: Stăpâneşte în mijlocul vrăjma-şilor Tăi.

3.Cu Tine este poporul Tău în ziua puterii Tale, întru strălucirile sfinților Tăi. Din pântece mai înainte de luceafăr Te-am născut.

4.Juratu-S-a Domnul şi nu-l va părea rău. Tu eşti preot în veac, după rânduiala lui Melchisedec.

5.Domnul este de-a dreapta Ta; sfărâmat-a în ziua mâniei Sale împărați.

6.Judeca-va între neamuri; va umplea totul de ruini; va zdrobi capetele multora pe pământ.

7.Din pârâu pe cale va bea; pentru aceasta va înălța capul.

PSALMUL 110
Aliluia

1.Lăuda-Te-voi, Doamne, cu toată inima, în sfatul celor drepţi şi în adunare.

2.Mari sunt lucrurile Domnului şi potrivite tuturor voilor Lui.

3.Laudă şi măreţie este lucrul Lui şi dreptatea Lui rămâne în veacul veacului.

4.Pomenire a făcut de minunile Sale. Milostiv şi îndurat este Domnul.

5.Hrană a dat celor ce se tem de Dânsul, aduceţi-vă aminte în veac de legământul Lui.

6.Tăria lucrurilor Sale a vestit-o poporului Său, ca să le dea lor moştenirea neamurilor.

7.Lucrurile mâinilor Lui adevăr şi judecată. Adevărate sunt toate poruncile Lui.

8.Întărite în veacul veacului, făcute în adevăr şi dreptate.

9.Izbăvire a trimis poporului Său, poruncit-a în veac legământul Său; sfânt şi înfricoşător este numele Lui.

10.Începutul înţelepciunii este frica de Domnul; înţelegere bună este tuturor celor ce o fac pe dânsa. Lauda Lui rămâne în veacul veacului.

PSALMUL 111
Aliluia

1.Fericit bărbatul care se teme de Domnul; întru poruncile Lui va voi foarte.

2.Puternică va fi pe pământ seminţia Lui; neamul drepţilor se va binecuvânta.

3.Slavă şi bogăţie în casa lui şi dreptatea lui rămâne în veacul veacului.

4.Răsărit-a în întuneric lumină drepţilor, Cel milostiv, îndurat şi drept.

5.Bun este bărbatul care se îndură şi împrumută; îşi rânduieşte vorbele sale cu judecată, că în veac nu se va clăti;

6.Întru pomenire veşnică va fi dreptul; de vorbire de rău nu se va teme;

7.Gata este inima lui a nădăjdui în Domnul, Întărită este inima lui, nu se va teme, până ce va ajunge să dispreţuiască pe vrăjmaşii săi.

8.Risipit-a, dat-a săracilor, dreptatea lui rămâne în veacul veacului.

9.Puterea lui se va înălţa întru slavă.

10.Păcătosul va vedea şi se va mânia; va scrâşni din dinţi şi se va topi. Pofta păcătoşilor va pieri.

Slavă...

PSALMUL 112
Aliluia

1.Lăudaţi, tineri, pe Domnul, lăudaţi numele Domnului.

2.Fie numele Domnului binecuvântat de acum şi până în veac.

3.De la răsăritul soarelui până la

apus, lăudat este numele Domnului.

4.Înalt este peste toate neamurile Domnul, peste ceruri este slava Lui.

5.Cine este ca Domnul Dumnezeul nostru? Cel ce locuieşte întru cele înalte.

6.Şi spre cele smerite priveşte, în cer şi pe pământ.

7.Cel ce scoate din pulbere pe cel sărac şi ridică din gunoi pe cel sărman.

8.Ca să-l aşeze cu cei mari, cu cei mari ai poporului Său.

9.Cel ce face să locuiască cea stearpă în casă, ca o mamă ce se bucură de fii.

PSALMUL 113
Aliluia

1.La ieşirea lui Israel din Egipt, a casei lui Iacob dintr-un popor barbar,

2.Ajuns-a Iuda sfinţirea Lui, Israel stăpânirea Lui.

3.Marea a văzut şi a fugit, şi Iordanul s-a întors înapoi.

4.Munții au săltat ca berbecii şi dealurile ca mieii oilor.
5.Ce-ți este ție, mare, că ai fugit? Şi ție, Iordane, că te-ai întors înapoi?
6.Munților, că ați săltat ca berbecii şi dealurilor, ca mieii oilor?
7.De fața Domnului s-a cutremurat pământul, de fața Dumnezeului lui Iacob,
8.Care a prefăcut stânca în iezer, iar piatra în izvoare de apă.
9.Nu nouă, Doamne, nu nouă, ci numelui Tău dă slavă, pentru mila Ta şi pentru adevărul Tău.
10.Ca nu cumva să zică neamurile: „Unde este Dumnezeul lor?"
11.Dar Dumnezeul nostru este în cer; în cer şi pe pământ toate câte a voit a făcut.
12.Idolii neamurilor sunt argint şi aur: lucruri de mâini omeneşti;
13.Gură au şi nu vor grăi; ochi au şi nu vor vedea;
14.Urechi au şi nu vor auzi; nări au şi nu vor mirosi;

15.Mâini au şi nu vor pipăi; picioare au şi nu vor umbla, nu vor glăsui cu gâtlejul lor.
16.Asemenea lor să fie cei ce-i fac pe ei şi toți cei ce se în cred în ei.
17.Casa lui Israel a nădăjduit în Domnul; ajutorul lor şi apărătorul lor este.
18.Casa lui Aaron a nădăjduit în Domnul; ajutorul lor şi apărătorul lor este.
19.Cei ce se tem de Domnul au nădăjduit în Domnul; ajutorul lor şi apărătorul lor este.
20.Domnul şi-a adus aminte de noi şi ne-a binecuvântat pe noi, a binecuvântat casa lui Israel, a binecuvântat casa lui Aaron.
21.A binecuvântat pe cei ce se tem de Domnul, pe cei mici împreună cu cei mari.
22.Sporească-vă Domnul pe voi, pe voi şi pe copiii voştri!
23.Binecuvântați să fiți de Domnul,

Cel ce a făcut cerul şi pământul.

24.Cerul cerului este al Domnului, iar pământul l-a dat fiilor oamenilor.

25.Nu morţii Te vor lăuda pe Tine, Doamne, nici toţi cei ce se pogoară în iad.

26.Ci noi, cei vii, vom binecuvânta pe Domnul de acum şi până în veac.

PSALMUL 114

Aliluia

1.Iubit-am pe Domnul, că a auzit glasul rugăciunii mele.

2.Că a plecat urechea Lui spre mine şi în zilele mele îl voi chema.

3.Cuprinsu-m-au durerile morţii, primejdiile iadului m-au găsit; necaz şi durere am aflat.

4.Şi numele Domnului am chemat: „O, Doamne, izbăveşte sufletul meu!"

5.Milostiv este Domnul şi drept şi Dumnezeul nostru miluieşte.

6.Cel ce păzeşte pe prunci este Domnul; umilit am fost şi m-a mântuit.

7.Întoarce-te, suflete al meu, la odihna ta, că Domnul ţi-a făcut ţie bine;

8.Că a scos sufletul meu din moarte, ochii mei din lacrimi şi picioarele mele de la cădere.

9.Bine voi plăcea înaintea Domnului, în pământul celor vii.

Slavă...

PSALMUL 115

Aliluia

1.Crezut-am, pentru aceea am grăit, iar eu m-am smerit foarte,

2.Eu am zis întru uimirea mea: „Tot omul este mincinos!"

3.Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie?

4.Paharul mântuirii voi lua şi numele Domnului voi chema.

5.Făgăduinţele mele le voi plini Domnului, înaintea a tot poporului Său.

6.Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioşilor Lui.

7.O, Doamne, eu sunt robul Tău,

eu sunt robul Tău şi fiul roabei Tale; rupt-ai legăturile mele.

8.Ţie-Ţi voi jertfi jertfă de laudă şi numele Domnului voi chema.

9.Făgăduinţele mele le voi plini Domnului, înaintea a tot poporului Lui,

10.În curţile casei Domnului, în mijlocul tău, Ierusalime.

PSALMUL 116
Aliluia

1.Lăudaţi pe Domnul toate neamurile; lăudaţi-L pe El toate popoarele;

2.Că s-a întărit mila Lui peste noi şi adevărul Domnului rămâne în veac.

PSALMUL 117
Aliluia

1.Lăudaţi pe Domnul că este bun, că în veac este mila Lui.

2.Să zică, dar, casa lui Israel, că este bun, că în veac este mila Lui.

3.Să zică, dar, casa lui Aaron, că este bun, că în veac este mila Lui.

4.Să zică, dar, toţi cei ce se tem de Domnul, că este bun, că în veac este mila Lui.

5.În necaz am chemat pe Domnul şi m-a auzit şi m-a scos întru desfătare.

6.Domnul este ajutorul meu, nu mă voi teme de ce-mi va face mie omul.

7.Domnul este ajutorul meu şi eu voi privi cu bucurie pe vrăjmaşii mei.

8.Mai bine este a te încrede în Domnul, decât a te încrede în om.

9.Mai bine este a nădăjdui în Domnul, decât a nădăjdui în căpetenii.

10.Toate neamurile m-au înconjurat şi în numele Domnului i-am înfrânt pe ei.

11.Înconjurând m-au înconjurat şi în numele Domnului i-am înfrânt pe ei.

12.Înconjuratu-m-au ca albinele fagurul, dar s-au stins ca focul de spini şi în numele Domnului i-am înfrânt pe ei.

13.Împingându-mă, m-au împins

să cad şi Domnul m-a sprijinit.

14.Tăria mea şi lauda mea este Domnul şi mi-a fost mie spre mântuire.

15.Glas de bucurie şi de mântuire în corturile drepţilor: ,,Dreapta Domnului a făcut putere,

16.Dreapta Domnului m-a înălţat, dreapta Domnului a făcut putere!"

17.Nu voi muri, ci voi fi viu şi voi povesti lucrurile Domnului.

18.Certând m-a certat Domnul, dar morţii nu m-a dat.

19.Deschideţi-mi mie porţile dreptăţii, intrând în ele voi lăuda pe Domnul.

20.Aceasta este poarta Domnului, drepţii vor intra într-însa.

21.Te voi lăuda, că m-ai auzit şi ai fost mie spre mântuire.

22.Piatra pe care n-au băgat-o în seamă ziditorii, aceasta s-a făcut în capul unghiului.

23.De la Domnul s-a făcut aceasta şi minunată este întru ochii noştri.

24.Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, să ne bucurăm şi să ne veselim întru ea.

25.O, Doamne, mântuieşte! O, Doamne, sporeşte!

26.Binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului; binecuvântatu-v-am pe voi, din casa Domnului.

27.Dumnezeu este Domnul şi s-a arătat nouă. Tocmiţi sărbătoare cu ramuri umbroase, până la coarnele altarului.

28.Dumnezeul meu eşti Tu şi Te voi lăuda; Dumnezeul meu eşti Tu şi Te voi înălţa. Te voi lăuda că m-ai auzit şi ai fost mie spre mântuire.

29.Lăudaţi pe Domnul că este bun, că în veac este mila Lui.

Slavă...

DUPĂ A ŞAISPREZECEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule ... (*de 3 ori*)
Prea Sfântă Treime ... Tatăl nostru ...

Apoi: Troparele, glas 1

Altă lume te aşteaptă, suflete, şi Judecătorul, care va să vădească cele ascunse şi rele ale tale. Deci nu rămâne în acestea de aici, ci apucă mai înainte şi strigă către Judecătorul: Dumnezeule, milostiv fii mie şi mă mântuieşte!

Slavă...

Pentru că sunt înconjurat de multe păcate, Mântuitorule, şi de ranele greşalelor fără de număr, rogu-mă Ţie, Milostive Hristoase, Doctorul bolnavilor, cercetează-mă, tămăduieşte-mă şi mă mântuieşte!

Şi acum ...

Suflete al meu, pentru ce zaci în lene şi fără de grijă? De ce nu porţi grijă de relele ce ai făcut în această viaţă? Sileşte-te şi te îndreptează până nu-ţi închide Domnul uşa. Aleargă la Născătoarea de Dumnezeu, cazi înaintea ei şi strigă: Preacurată Stăpână, nădejdea deznădăjduiţilor, mântuieşte-mă pe mine, cel ce am

greşit mult!

Doamne miluieşte-mă... (*de 40 de ori*). *Apoi, Rugăciunea aceasta*:

Doamne Sfinte, Cel ce întru cele de sus locuieşti şi spre cele smerite priveşti şi cu ochiul Tău cel a toate văzător cauţi spre toată zidirea, înaintea Ta am plecat grumazul sufletului şi al trupului şi Ţie ne rugăm, Sfinte al Sfinţilor, tinde mâna Ta cea nevăzută din sfânt lăcaşul Tău şi ne binecuvântează pe noi toţi! Iartă-ne greşeala cea de voie şi cea fără de voie, cea cu cuvântul sau cu fapta. Dăruieşte-ne nouă, Doamne, umilinţă, dăruieşte-ne lacrimi duhovniceşti din tot sufletul, pentru spălarea păcatelor noastre celor multe! Dăruieşte mila Ta cea mare peste toată lumea Ta şi peste noi, nevrednicii robii Tăi! Că binecuvântat şi preaproslăvit este numele Tău: al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

CATISMA A ŞAPTESPREZECEA

PSALMUL 118

Aliluia

1.Fericiţi cei fără prihană în cale, care umblă în legea Domnului.

2.Fericiţi cei ce păzesc poruncile Lui şi-L caută cu toată inima lor.

3.Că n-au umblat în căile Lui, cei ce lucrează fărădelegea.

4.Tu ai poruncit ca poruncile Tale să fie păzite foarte.

5.O, de s-ar îndrepta căile mele, ca să păzesc poruncile Tale!

6.Atunci nu mă voi ruşina când voi căuta spre toate poruncile Tale.

7.Lăuda-Te-voi întru îndreptarea inimii, ca să învăţ judecăţile dreptăţii Tale.

8.Îndreptările Tale voi păzi; nu mă părăsi până în sfârşit.

9.Prin ce îşi va îndrepta tânărul calea sa? Prin păzirea cuvintelor Tale.

10.Cu toată inima Te-am căutat pe

Tine; să nu mă lepezi de la poruncile Tale.

11.În inima mea am ascuns cuvintele Tale, ca să nu greşesc Ţie.

12.Binecuvântat eşti, Doamne, învaţă-mă îndreptările Tale.

13.Cu buzele am rostit toate judecăţile gurii Tale.

14.În calea mărturiilor Tale m-am desfătat, ca de toată bogăţia.

15.La poruncile Tale voi cugeta şi voi cunoaşte căile Tale.

16.La îndreptările Tale voi cugeta şi nu voi uita cuvintele Tale.

17.Răsplăteşte robului Tău! Voi trăi şi voi păzi poruncile Tele.

18.Descoperă ochii mei şi voi cunoaşte minunile din legea Ta.

19.Străin sunt eu pe pământ, să nu ascunzi de la mine poruncile Tale.

20.Aprins e sufletul meu de dorirea judecăţilor Tale, în toată vremea.

21.Certat-ai pe cei mândri: blestemaţi sunt cei ce se abat de la poruncile Tale.

22.Ia de la mine ocara şi defăimarea, că mărturiile Tale am păzit.
23.Pentru că au şezut căpeteniile şi pe mine mă cleveteau, iar robul Tău cugeta la îndreptările Tale.
24.Că mărturiile Tale sunt cugetarea mea, iar îndreptările Tale sfatul meu.
25.Lipitu-s-a de pământ sufletul meu; viază-mă, după cuvântul Tău.
26.Vestit-am căile mele şi m-ai auzit; învață-mă îndreptările Tale.
27.Fă să înțeleg calea îndreptărilor Tale şi voi cugeta la minunile Tale.
28.Istovitu-s-a sufletul meu de supărare; întăreşte-mă întru cuvintele Tale.
29.Depărtează de la mine calea nedreptății şi cu legea Ta mă miluieşte.
30.Calea adevărului am ales şi judecățile Tale nu le-am uitat.
31.Lipitu-m-am de mărturiile Tale, Doamne, să nu mă ruşinezi.
32.Pe calea poruncilor Tale am alergat, când ai lărgit inima mea.

33.Lege pune mie, Doamne, calea îndreptărilor Tale şi o voi păzi pururea.
34.Înțelepțeşte-mă şi voi căuta legea Ta şi o voi păzi cu toată inima mea.
35.Povățuieşte-mă pe cărarea poruncilor Tale, că aceasta am voit.
36.Pleacă inima mea la mărturiile Tale şi nu la lăcomie.
37.Întoarce ochii mei ca să nu vadă deşertăciunea; în calea Ta viază-mă.
38. Împlineşte robului Tău, cuvântul Tău, care este pentru cei ce se tem de Tine.
39.Îndepărtează ocara, de care mă tem, căci judecățile Tale sunt bune.
40.Iată, am dorit poruncile Tale; întru dreptatea Ta viază-mă.
41.Şi să vină peste mine mila Ta, Doamne, mântuirea Ta, după cuvântul Tău.
42.Şi voi răspunde cuvânt celor ce mă ocărăsc, că am nădăjduit în cuvintele Tale.
43.Să nu îndepărtezi din gura mea

cuvântul adevărului, până în sfârşit, că întru judecăţile Tale am nădăjduit.

44.Şi voi păzi legea Ta pururea, în veac şi în veacul veacului.

45.Şi am umblat întru lărgime, că poruncile Tale am căutat.

46.Şi am grăit întru mărturiile Tale, înaintea împăraţilor, şi nu m-am ruşinat.

47.Şi am cugetat la poruncile Tale pe care le-am iubit foarte.

48.Şi am ridicat mâinile mele la poruncile Tale, pe care le-am iubit şi am cugetat la îndreptările Tale.

49.Adu-ţi aminte de cuvântul Tău, către robul Tău, întru care mi-ai dat nădejde.

50.Aceasta m-a mângâiat întru smerenia mea, că cuvântul Tău m-a viat.

51.Cei mândri m-au batjocorit peste măsură, dar de la legea Ta nu m-am abătut.

52.Adusu-mi-am aminte de judecăţile Tale cele din veac, Doamne,

şi m-am mângâiat.

53.Mâhnire m-a cuprins din pricina păcătoşilor, care părăsesc legea Ta.

54.Cântate erau de mine îndreptările Tale, în locul pribegiei mele.

55.Adusu-mi-am aminte de numele Tău, Doamne, şi am păzit legea Ta.

56.Aceasta s-a făcut mie, că îndreptările Tale am căutat.

57.Partea mea eşti, Doamne, zis-am să păzesc legea Ta.

58.Rugatu-m-am feţei Tale, din toată inima mea, miluieşte-mă după cuvântul Tău.

59.Cugetat-am la căile Tale şi am întors picioarele mele la mărturiile Tale.

60.Gata am fost şi nu m-am tulburat să păzesc poruncile Tale.

61.Funiile păcătoşilor s-au înfăşurat împrejurul meu, dar legea Ta n-am uitat.

62.La miezul nopţii m-am sculat ca să Te laud pe Tine, pentru judecăţile dreptăţii Tale.

63.Părtaş sunt cu toţi cei ce se tem de Tine şi păzesc poruncile Tale.

64.De mila Ta, Doamne, este plin pământul; îndreptările Tale mă învaţă.

65.Bunătate ai făcut cu robul Tău, Doamne, după cuvântul Tău.

66.Învaţă-mă bunătatea, învăţătura şi cunoştinţa, că în poruncile Tale am crezut.

67.Mai înainte de a fi umilit, am greşit; pentru aceasta cuvântul Tău am păzit.

68.Bun eşti Tu, Doamne, şi întru bunătatea Ta, învaţă-mă îndreptările Tale.

69.Înmulţitu-s-a asupra mea nedreptatea mândrilor, iar eu cu toată inima mea voi cerceta poruncile Tale.

70.Închegatu-s-a ca grăsimea inima lor, iar eu cu legea Ta m-am desfătat.

71.Bine este mie că m-ai smerit, ca să învăţ îndreptările Tale.

72.Bună-mi este mie legea gurii Tale, mai mult decât mii de comori de

aur şi argint.

Slavă...

STAREA I-a

73.Mâinile Tale m-au făcut şi m-au zidit, înţelepţeşte-mă şi voi învăţa poruncile Tale.

74.Cei ce se tem de Tine mă vor vedea şi se vor veseli, că în cuvintele Tale am nădăjduit.

75.Cunoscut-am, Doamne, că drepte sunt judecăţile Tale şi întru adevăr m-ai smerit.

76.Facă-se dar, mila Ta, ca să mă mângâie, după cuvântul Tău, către robul Tău.

77.Să vină peste mine îndurările Tale şi voi trăi, că legea Ta cugetarea mea este.

78.Să se ruşineze cei mândri, că pe nedrept m-au nedreptăţit; iar eu voi cugeta la poruncile Tale.

79.Să se întoarcă spre mine cei ce

se tem de Tine şi cei ce cunosc mărturiile Tale.

80.Să fie inima mea fără prihană întru îndreptările Tale, ca să nu mă ruşinez.

81.Se topeşte sufletul meu după mântuirea Ta; în cuvântul Tău am nădăjduit.

82.Sfârşitu-s-au ochii mei după cuvântul Tău, zicând: „Când mă vei mângâia?"

83.Că m-am făcut ca un foale la fum, dar îndreptările Tale nu le-am uitat.

84.Câte sunt zilele robului Tău? Când vei judeca pe cei ce mă prigonesc?

85.Spusu-mi-au călcătorii de lege deşertăciuni, dar nu sunt ca legea Ta, Doamne.

86.Toate poruncile Tale sunt adevăr; pe nedrept m-au prigonit. Ajută-mă!

87.Puțin a fost de nu m-am sfârşit

pe pământ, dar eu n-am părăsit poruncile Tale.

88.După mila Ta, viază-mă şi voi păzi mărturiile gurii mele.

89.În veac, Doamne, cuvântul Tău rămâne în cer;

90.În neam şi în neam adevărul Tău. Întemeiat-ai pământul şi rămâne.

91.După rânduiala Ta rămâne ziua, că toate sunt slujitoare Ție.

92.De n-ar fi fost legea Ta gândirea mea, atunci aş fi pierit întru necazul meu.

93.În veac nu voi uita îndreptările Tale, că într-însele m-ai viat, Doamne.

STAREA A II-a

94.Al Tău sunt eu, mântuieşte-mă, că îndreptările Tale am căutat.

95.Pe mine m-au aşteptat păcătoşii ca să mă piardă. Mărturiile Tale am priceput.

96.La tot lucrul desăvârşit am văzut sfârşit, dar porunca Ta este fără de

sfârşit.
97.Că am iubit legea Ta, Doamne, ea toată ziua cugetarea mea este.
98.Mai mult decât pe vrăjmaşii mei m-ai înțelepțit, cu porunca Ta, că în veac a mea este.
99.Mai mult decât învățătorii mei am priceput, că la mărturiile Tale gândirea mea este.
100.Mai mult decât bătrânii am înțeles, că poruncile Tale am căutat.
101.De la toată calea cea rea mi-am oprit picioarele mele, ca să păzesc cuvintele Tale.
102.De la judecățile Tale nu m-am abătut, că Tu ai pus mie lege.
103.Cât sunt de dulci limbii mele, cuvintele Tale, mai mult decât mierea, în gura mea.
104.Din poruncile Tale m-am făcut priceput; pentru aceasta am urât toată calea nedreptății.
105.Făclie picioarelor mele este legea Ta şi lumină cărărilor mele.
106.Juratu-m-am şi m-am hotărât

să păzesc judecățile dreptății Tale.
107.Umilit am fost până în sfârşit, Doamne, viază-mă, după cuvântul Tău.
108.Cele de bună voie ale gurii mele bine-voieşte-le, Doamne, şi judecățile Tale mă învață.
109.Sufletul meu în mâinile Tale este pururea şi legea Ta n-am uitat.
110.Pusu-mi-au păcătoşii cursă mie, dar de la poruncile Tale n-am rătăcit.
111.Moştenit-am mărturiile Tale în veac, că bucurie inimii mele sunt ele.
112.Plecat-am inima mea ca să fac îndreptările Tale în veac, spre răsplătire.
113.Pe călcătorii de lege am urât şi legea Ta am iubit.
114.Ajutorul meu şi sprijinitorul meu eşti Tu, în cuvântul Tău am nădăjduit.
115.Depărtați-vă de la mine cei ce vicleniți şi voi cerceta poruncile Dumnezeului meu.
116.Apără-mă, după cuvântul Tău, şi mă viază şi să nu-mi dai de ruşine

aşteptarea mea.

117.Ajută-mă şi mă voi mântui şi voi cugeta la îndreptările Tale, pururea.

118.Defăimat-ai pe toți cei ce se depărtează de la îndreptările Tale, pentru că nedrept este gândul lor.

119. Socotit-am călcători de lege pe toți păcătoşii pământului; pentru aceasta am iubit mărturiile Tale, pururea.

120.Străpunge cu frica Ta trupul meu, că de judecățile Tale m-am temut.

121.Făcut-am judecată şi dreptate; nu mă da pe mâna celor ce-mi fac strâmbătate.

122.Primeşte pe robul Tău în bunătate, ca să nu mă clevetească cei mândri.

123.Sfârşitu-s-au ochii mei după mântuirea Ta şi după cuvântul dreptății Tale.

124.Fă cu robul Tău, după mila Ta, şi îndreptările Tale mă învață.

125.Robul Tău sunt eu; înțelepțeşte-mă şi voi cunoaşte

mărturiile Tale.

126.Vremea este să lucreze Domnul, că oamenii au stricat legea Ta.

127.Pentru aceasta am iubit poruncile Tale, mai mult decât aurul şi topazul.

128.Pentru aceasta spre toate poruncile Tale m-am îndreptat, toată calea nedreaptă am urât.

129.Minunate sunt mărturiile Tale, pentru aceasta le-a cercetat pe ele sufletul meu.

130.Arătarea cuvintelor Tale luminează şi înțelepțeşte pe prunci.

131.Gura mea am deschis şi am aflat, că de poruncile Tale am dorit.

Slavă...

STAREA A III-a

132.Caută spre mine şi mă miluieşte, după judecata Ta, față de cei ce iubesc numele Tău.

133.Paşii mei îndreptează-i, după cuvântul Tău, şi să nu mă stăpânească

nici o fărădelege.
134.Izbăveşte-mă de clevetirea oamenilor şi voi păzi poruncile Tale.
135.Fața Ta arată-o robului Tău şi mă învață poruncile Tale.
136.Izvoare de apă s-au pogorât din ochii mei, pentru că n-am păzit legea Ta.
137.Drept eşti, Doamne, şi drepte sunt judecățile Tale.
138.Poruncit-ai cu dreptate mărturiile Tale şi cu tot adevărul.
139.Topitu-m-a râvna casei Tale, că au uitat cuvintele Tale vrăjmaşii mei.
140.Lămurit cu foc este cuvântul Tău foarte şi robul Tău l-a iubit pe el.
141.Tânăr sunt eu şi defăimat, dar îndreptările Tale nu le-am uitat.
142.Dreptatea Ta este dreptate în veac şi legea Ta adevărul.
143.Necazuri şi nevoi au dat peste mine, dar poruncile Tale sunt gândirea mea.
144.Drepte sunt mărturiile Tale, în veac; înțelepțeşte-mă şi voi fi viu.

145.Strigat-am cu toată inima mea: „Auzi-mă, Doamne! îndreptările Tale voi căuta".
146.Strigat-am către Tine: „Mântuieşte-mă, şi voi păzi mărturiile Tale".
147.Din zori m-am sculat şi am strigat: „Întru cuvintele Tale am nădăjduit".
148.Deschis-am ochii mei dis-de-dimineață, ca să cuget la cuvintele Tale.
149.Glasul meu auzi-l, Doamne, după mila Ta, după judecata Ta mă viază.
150.Apropiatu-s-au cei ce mă prigonesc cu fărădelege, dar de la legea Ta s-au îndepărtat.
151.Aproape eşti Tu, Doamne, şi toate poruncile Tale sunt adevărul.
152.Din început am cunoscut, din mărturiile Tale, că în veac le-ai întemeiat pe ele.
153.Vezi smerenia mea şi mă scoate, că legea Ta n-am uitat.
154.Judecă pricina mea şi mă

izbăveşte; după cuvântul Tău, fă-mă viu.

155.Departe de păcătoşi este mântuirea, că îndreptările Tale n-au căutat.

156.Îndurările Tale multe sunt, Doamne, după judecata Ta mă viază.

157.Mulți sunt cei ce mă prigonesc şi mă necăjesc, dar de la mărturiile Tale nu m-am abătut.

158.Văzut-am pe cei nepricepuți şi mă sfârşeam, că n-au păzit cuvintele Tale.

159.Vezi că poruncile Tale am iubit, Doamne, întru mila Ta mă viază.

160.Începutul cuvintelor Tale este adevărul şi veşnice toate judecățile dreptății Tale.

161.Căpeteniile m-au prigonit în zadar; iar de cuvintele Tale s-a înfricoşat inima mea.

162.Bucura-mă-voi de cuvintele Tale, ca cel ce a aflat comoară mare.

163.Nedreptatea am urât şi am disprețuit, iar legea Ta am iubit.

164.De şapte ori pe zi Te-am lăudat pentru judecățile dreptății Tale.

165.Pace multă au cei ce iubesc legea Ta şi nu se smintesc.

166.Aşteptat-am mântuirea Ta, Doamne, şi poruncile Tale am iubit.

167.Păzit-a sufletul meu mărturiile Tale, şi le-a iubit foarte.

168.Păzit-am poruncile Tale şi mărturiile Tale, că toate căile mele înaintea Ta sunt, Doamne.

169.Să se apropie rugăciunea mea înaintea Ta, Doamne; după cuvântul Tău mă înțelepţeşte.

170.Să ajungă cererea mea înaintea Ta, Doamne, după cuvântul Tău mă izbăveşte.

171.Să răspândească buzele mele laudă, că m-ai învățat în dreptările Tale.

172.Rosti-va limba mea cuvintele Tale, că toate poruncile Tale sunt drepte.

173.Mâna Ta să mă mântuiască, că poruncile Tale am ales.

174.Dorit-am mântuirea Ta, Doamne, şi legea Ta cugetarea mea este.

175.Viu va fi sufletul meu şi Te va lăuda şi judecăţile Tale îmi vor ajuta mie.

176.Rătăcit-am ca o oaie pierdută; caută pe robul Tău, că poruncile Tale nu le-am uitat.

DUPĂ A ŞAPTESPREZECEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule ... (*de 3 ori*)

Prea Sfântă Treime ... Tatăl nostru...

Apoi: Troparele, glas 2

Greşit-am Ţie, Mântuitorule, ca şi fiul cel pierdut! Dar primeşte-mă, Părinte, pe mine, cel ce mă pocăiesc şi mă miluieşte, Dumnezeule!

Slavă...

Cu glasul vameşului strig Ţie, Mântuitorule: milostiv fii mie, ca şi aceluia şi mă miluieşte, Dumnezeule!

Şi acum ...

Născătoare de Dumnezeu, să nu

mă treci cu vederea pe mine, cel ce am trebuinţă de ajutorul Tău, că spre Tine a nădăjduit sufletul meu:
miluieşte-mă!

Doamne miluieşte... (*de 40 de ori*).

Apoi, Rugăciunea aceasta:

Stăpâne, Doamne, Atotputernice şi Făcătorule a toate, Părintele îndurărilor şi Dumnezeul milei, Cel ce ai zidit pe om din pământ şi l-ai arătat după chipul şi asemănarea Ta, ca şi prin el să se slăvească pe pământ marea cuviinţă a numelui Tău şi care fiind căzut prin călcarea poruncii Tale, l-ai zidit iarăşi a doua oară, spre mai bine, prin Hristosul Tău şi l-ai suit la ceruri: Iţi mulţumesc, că ai înmulţit spre mine slava Ta şi nu m-ai dat vrăjmaşilor mei, care caută să mă tragă cu totul în jos, în prăpastia iadului, nici nu m-ai lăsat să pier întru fărădelegile mele. Deci acum, mult Milostive şi Iubitorule de bine, Doamne, Cel ce nu voieşti moartea păcătosului, ci aştepţi întoarcerea lui, ca să-l primeşti; Cel ce ridici pe oamenii cei

căzuți şi tămăduieşti pe cei zdrobiți, întoarce-mă şi pe mine la pocăință şi căzut fiind, mă ridică, şi zdrobit fiind mă vindecă! Adu-ți aminte de îndurările Tale şi de bunătatea Ta cea veşnică şi nemărginită şi uită fărădelegile mele cele nenumărate, pe care le-am săvârşit cu cuvântul şi cu fapta şi cu gândul; desleagă împietrirea inimii mele şi-mi dă lacrimi de umilință pentru curățirea întinăciunii cugetului meu! Ascultă, Doamne! Ia aminte, Iubitorule de oameni! Milostiveşte-Te, îndurate, şi izbăveşte ticălosul meu suflet de tirania patimilor ce domnesc în mine! Să nu mă mai bântuiască păcatul şi diavolul cel vrăjmaş să nu mă mai vatăme, nici să mă mai ducă la voile lui, ci răpeşte-mă cu mâna Ta cea tare de sub stăpânirea lui şi împărățeşte Tu întru mine, Bunule şi Iubitorule de oameni, Doamne. Să fiu cu totul al Tău, binevoind să viețuiesc de acum după voia Ta! Prin negrăita Ta bunătate dă-

mi curăție inimii, pază gurii, îndreptare faptelor, cuget smerit, pace gândurilor, linişte puterilor mele sufleteşti, bucurie duhovnicească, dragoste curată, îndelungă răbdare, bunătate, blândețe, credință nefățarnică şi înfrânare prea cuprinzătoare, şi mă umple de roadele tuturor bunătăților cu darul Prea Sfântului Tău Duh. Să nu mă iei la jumătatea zilelor mele, nici să-mi răpeşti sufletul neîndreptat şi nepregătit; ci fă-mă desăvârşit cu desăvârşirea Ta şi aşa mă scoate din viața aceasta, ca trecând cu darul Tău fără de oprealǎ începătoriile şi stăpâniile întunericului, să văd şi eu frumusețea cea negrăită a slavei Tale celei neapropiate, împreună cu toți sfinții Tăi, întru care s-a proslăvit şi s-a cinstit, întru tot cinstitul şi de mare cuviință numele Tău, în veci, Amin.

CATISMA A OPTSPREZECEA

PSALMUL 119
Cântarea treptelor

1.Către Domnul am strigat când m-am necăjit şi m-a auzit.

2.Doamne, izbăveşte sufletul meu de buzele nedrepte şi de limba vicleană.

3.Ce se va da ţie şi ce vei câştiga de la limba vicleană?

4.Săgeţi ascuţite cu cărbuni aprinşi, trase de Cel puternic,

5.Vai mie, că pribegia mea s-a prelungit; locuit-am în corturile lui Chedar.

6.Mult a pribegit sufletul meu.

7.Cu cei ce urau pacea, făcător de pace eram; când grăiam lor, se luptau cu mine în zadar.

PSALMUL 120
Cântarea treptelor

1.Ridicat-am ochii mei la munţi, de unde va veni ajutorul meu.

2.Ajutorul meu de la Domnul, Cel ce a făcut cerul şi pământul.

3.Nu va lăsa să se clatine piciorul tău, nici nu va dormita Cel ce te păzeşte.

4.Iată, nu va dormita, nici nu va adormi Cel ce păzeşte pe Israel.

5.Domnul te va păzi pe tine; Domnul este acoperământul tău, de-a dreapta ta.

6.Ziua soarele nu te va arde, nici luna noaptea.

7.Domnul Te va păzi pe tine de tot răul; păzi-va sufletul tău.

8.Domnul va păzi intrarea ta şi ieşirea ta de acum şi până în veac.

PSALMUL 121
Cântarea treptelor

1.Veselitu-m-am de cei ce mi-au zis mie: „În casa Domnului vom merge!"
2.Stăteau picioarele noastre în curțile tale, Ierusalime!
3.Ierusalimul cel ce este zidit ca o cetate, ale cărei porți sunt strâns unite.
4.Că acolo s-au suit semințiile, semințiile Domnului, după legea lui Israel, ca să laude numele Domnului.
5.Că acolo s-au aşezat scaunele la judecată, scaunele pentru casa lui David.
6.Rugați-vă pentru pacea Ierusalimului şi pentru îndestularea celor ce te iubesc pe tine.
6.Să fie pace în întăriturile tale şi îndestulare în turnurile tale.
7.Pentru frații mei şi pentru vecinii mei grăiam, despre tine, pace.
8.Pentru casa Domnului Dumnezeului nostru am dorit cele bune ție.

PSALMUL 122
Cântarea treptelor

1.Către Tine, Cel ce locuieşti în cer, am ridicat ochii mei.
2.Iată, precum sunt ochii robilor la mâinile stăpânilor lor, precum sunt ochii slujnicei la mâinile stăpânei sale; aşa sunt ochii noştri către Domnul Dumnezeul nostru, până ce se va milos-tivi spre noi.
3.Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că mult ne-am săturat de defăimare.
4.Că prea mult s-a săturat sufletul nostru de ocara celor îndestulați şi de defăimarea celor mândri.

PSALMUL 123
Cântarea treptelor

1.De n-ar fi fost Domnul cu noi, să spună Israel!
2.De n-ar fi fost Domnul cu noi, când s-au ridicat oamenii împotriva

noastră,

3.De vii ne-ar fi înghiţit pe noi, când s-a aprins mânia lor împotriva noastră.

4.Apa ne-ar fi înecat pe noi, şuvoi ar fi trecut peste sufletul nostru.

5.Atunci ar fi trecut peste sufletul nostru valuri înspăimântătoare.

6.Binecuvântat este Domnul, care nu ne-a dat pe noi spre vânare dinţilor lor.

7.Sufletul nostru a scăpat ca o pasăre din cursa vânătorilor; cursa s-a sfărâmat şi noi ne-am izbăvit.

8.Ajutorul nostru este în numele Domnului Celui ce a făcut cerul şi pământul.

Slavă...

PSALMUL 124

Cântarea treptelor

1.Cei ce se încred în Domnul sunt ca muntele Sionului; nu se va clătina în veac cel ce locuieşte în Ierusalim.

2.Munţi sunt împrejurul lui şi

Domnul împrejurul poporului Său, de acum şi până în veac.

3.Că nu va lăsa Domnul toiagul păcătoşilor peste soarta drepţilor, ca să nu-şi tindă drepţii întru fărădelege mâinile lor.

4.Fă bine, Doamne, celor buni şi celor drepţi cu inima;

5.Iar pe cei ce se abat pe căi nedrepte, Domnul îi va duce cu cei ce lucrează fărădelegea. Pace peste Israel.

PSALMUL 125

Cântarea treptelor

1.Când a întors Domnul robia Sionului, ne-am umplut de mângâiere.

2.Atunci s-a umplut de bucurie gura noastră şi limba noastră de veselie; atunci se zicea între neamuri: „Mari lucruri a făcut Domnul cu ei!”

3.Mari lucruri a făcut Domnul cu noi: ne-a umplut de bucurie.

4.Întoarce, Doamne, robia noastră,

cum întorci pâraele spre miazăzi.

5.Cei ce seamănă cu lacrimi, cu bucurie vor secera.

6.Mergând, mergeau şi plângeau, aruncând seminţele lor, dar venind vor veni cu bucurie, ridicând snopii lor.

PSALMUL 126

Un psalm al lui Solomon. Cântarea treptelor

1.De n-ar zidi Domnul casa, în zadar s-ar osteni cei ce o zidesc; de n-ar păzi Domnul cetatea, în zadar ar priveghea cel ce o păzeşte.

2.În zadar vă sculaţi dis-de-dimineaţă, în zadar vă culcaţi târziu, voi care mâncaţi pâinea durerii, dacă nu v-ar da Domnul somn, iubiţi ai Săi.

3.Iată, fiii sunt moştenirea Domnului, răsplata rodului pântecelui.

4.Precum sunt săgeţile în mâna celui viteaz, aşa sunt copiii părinţilor tineri.

5.Fericit este omul care-şi va umple

casa de copii; nu se va ruşina când va grăi cu vrăjmaşii săi în poartă.

PSALMUL 127

Cântarea treptelor

1.Fericiţi toţi cei ce se tem de Domnul, care umblă în căile Lui.

2.Rodul muncii mâinilor tale vei mânca. Fericit eşti; bine-ţi va fi!

3.Femeia ta ca o vie roditoare, în laturile casei tale; fiii tăi ca nişte vlăstare tinere de măslin, împrejurul mesei tale.

4.Iată, aşa se va binecuvânta omul cel ce se teme de Domnul.

5.Te va binecuvânta Domnul din Sion şi vei vedea bunătăţile Ierusalimului în toate zilele vieţii tale.

6.Şi vei vedea pe fiii fiilor tăi. Pace peste Israel!

PSALMUL 128
Cântarea treptelor

1.De multe ori s-au luptat cu mine din tinerețele mele, să spună Israel!

2.De multe ori s-au luptat cu mine din tinerețele mele şi nu m-au biruit.

3.Spatele mi-au lovit păcătoşii, întins-au nelegiuirea lor;

4.Dar Domnul, cel drept, a tăiat grumajii păcătoşilor.

5.Să se ruşineze şi să se întoarcă înapoi toți cei ce urăsc Sionul.

6.Facă-se ca iarba de pe acoperişuri, care mai înainte de a fi smulsă, s-a uscat.

7.Cu care nu şi-a umplut mâna lui secerătorul şi sânul său, cel ce adună snopii.

8.Şi n-au zis cei ce treierau: „Binecuvântarea Domnului peste voi, v-am binecuvântat pe voi întru numele Domnului!"

Slavă...

PSALMUL 129
Cântarea treptelor

1.Dintru adâncuri am strigat către Tine, Doamne! Doamne, auzi glasul meu!

2.Fie urechile Tale cu luare aminte la glasul rugăciunii mele.

3.De Te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va suferi?

4.Că la Tine este milostivirea.

5.Pentru numele Tău, Te-am aşteptat Doamne; aşteptat-a sufletul meu spre cuvântul Tău.

6.Nădăjduit-a sufletul meu în Domnul, din straja dimineții până în noapte. Din straja dimineții să nădăjduiască Israel spre Domnul.

7.Că la Domnul este mila şi multă mântuire la El.

8.Şi El va izbăvi pe Israel din toate fărădelegile lui.

PSALMUL 130

Un psalm al lui David. Cântarea treptelor

1.Doamne, nu s-a mândrit inima mea, nici nu s-au înălțat ochii mei, nici n-am umblat după lucruri mari, nici după lucruri mai presus de mine.

2.Dimpotrivă, mi-am smerit şi mi-am domolit sufletul meu, ca un prunc înțărcat de mama lui, ca răsplată a sufletului meu.

3.Să nădăjduiască Israel în Domnul, de acum şi până în veac!

PSALMUL 131

Cântarea treptelor

1.Adu-ți aminte, Doamne, de David şi de toate blândețele lui.

2.Cum s-a jurat Domnului şi a făgăduit Dumnezeului lui Iacob:

3.Nu voi intra în lăcaşul casei mele, nu mă voi sui pe patul meu de odihnă.

4.Nu voi da somn ochilor mei şi genelor mele dormitare şi odihnă tâmplelor mele;

5.Până ce nu voi afla loc Domnului, lăcaş Dumnezeului lui Iacob.

6.Iată am auzit de chivotul legii; în Efrata l-am găsit, în țarina lui Iaar.

7. Intra-vom în lăcaşurile Lui, închina-ne-vom la locul unde au stat picioarele Lui.

8.Scoală-te, Doamne, întru odihna Ta, Tu şi chivotul sfințirii Tale.

9.Preoții Tăi se vor îmbrăca cu dreptate şi cuvioşii Tăi se vor bucura.

10.Din pricina lui David, robul Tău, să nu întorci fața unsului Tău.

11.Juratu-s-a Domnul lui David adevărul şi nu-l va lepăda: „Din rodul pântecelui tău voi pune pe scaunul tău.

12.De vor păzi fiii tăi legământul Meu şi mărturiile acestea ale Mele, în care îi voi învăța pe ei, şi fiii lor vor şedea până în veac pe scaunul tău".

13.Că a ales Domnul Sionul şi l-a ales ca locuință Lui.

14.„Aceasta este odihna Mea în veacul veacului. Aici voi locui, că l-am ales pe el.

15.Roadele lui le voi binecuvânta foarte; pe săracii lui îi voi sătura cu pâine.

16.Pe preoţii lui îi voi îmbrăca cu mântuire şi cuvioşii lui cu bucurie se vor bucura.

17.Acolo voi face să răsară puterea lui David, gătit-am făclie unsului Meu.

18.Pe vrăjmaşii lui îi voi îmbrăca cu ruşine, iar pe dânsul va înflori sfinţenia Mea".

PSALMUL 132

Un psalm al lui David. Cântarea treptelor

1.Iată acum ce este bun şi ce este frumos, decât numai a locui fraţii împreună.

2.Ca mirul pe cap, care se pogoară pe barbă, pe barba lui Aaron, care se pogoară pe marginea veşmintelor lui.

3.Ca roua Ermonului, ce se pogoară pe munţii Sionului, că acolo a poruncit Domnul binecuvântarea şi viaţa, până în veac.

PSALMUL 133

Cântarea treptelor

1.Iată acum binecuvântaţi pe Domnul toate slugile Domnului, care staţi în casa Domnului, în curţile casei Dumnezeului nostru.

2.Noaptea ridicaţi mâinile voastre spre cele sfinte şi binecuvântaţi pe Domnul.

3.Te va binecuvânta Domnul din Sion, Cel ce a făcut cerul şi pământul.

Slavă ...

DUPĂ A OPTSPREZECEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule ... (*de trei ori*)
Prea Sfântă Treime ... Tatăl nostru ...
Apoi: Troparele, glas 2.

Mai înainte de a mă osândi, Doamne, Doamne al meu, dă-mi întoarcere şi îndreptare de păcatele mele cele multe! Dă-mi umilinţă duhovnicească, ca să strig către Tine: Dumnezeul meu cel milostiv şi iubitor de oameni, miluieşte-mă!

Slavă...

Dobitoacelor celor fără de minte asemănân-du-mă eu, păcătosul, m-am făcut deopotrivă cu ele; dăruieşte-mi întoarcere, Hristoase, ca să iau de la Tine mare milă!

Şi acum ...

Nu-ţi întoarce, Stăpână, faţa ta de la mine, cel ce mă rog ţie, ci ca o Maică milostivă a înduratului Dumnezeu, sârguieşte de-mi dăruieşte să mă pocăiesc, mai înainte de sfârşit, ca să mă mântuiesc prin tine. Că tu, Doamna mea, eşti mântuirea mea şi nădejdea mea cea neînfruntată.

Doamne miluieşte... (*de 40 de ori*)

Apoi Rugăciunea aceasta:

Doamne, nu mă mustra cu mânia

Ta, şi cu urgia Ta nu mă certa! Stăpâne Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu celui viu, miluieşte-mă pe mine păcătosul, săracul, golul, leneşul, nepăsătorul, lipsitul, ticălosul, desfrânatul şi prea desfrânatul, care mă tăvălesc în păcate împotriva firii; întinatul, nerecunoscătorul, nemilostivul, împietritul, beţivul, aprinsul, obraznicul, îndrăzneţul, cel fără de răspuns şi nevrednic de iubirea Ta de oameni, dar vrednic de tot chinul şi de gheenă şi de pedeapsă. Deci, pentru atâta mulţime de greşale ale mele, Izbăvitorule, nu mă pune sub mulţimea chinurilor, ci mă miluieşte, că sunt neputincios şi cu sufletul şi cu trupul, cu judecata şi cu gândul; şi mă mântuieşte pe mine nevrednicul robul Tău, cu judecăţile care ştii, pentru rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre, Născătoarei de Dumnezeu şi ale tuturor sfinţilor, care din veac bine Ţi-au plăcut Ţie. Că binecuvântat eşti

în vecii vecilor. Amin.

CATISMA A NOUĂSPREZECEA

PSALMUL 134

Aliluia

1.Lăudați numele Domnului, lăudați slugi pe Domnul.

2.Cei ce stați în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru.

3.Lăudați pe Domnul, că este bun Domnul; cântați numele Lui, că este bun.

4.Că pe Iacob şi l-a ales Domnul, pe Israel spre moştenire Lui.

5.Că eu am cunoscut că este mare Domnul nostru peste toți dumnezeii.

6.Toate câte a vrut Domnul a făcut în cer şi pe pământ, în mări şi în toate adâncurile.

7.A ridicat nori de la marginea pământului, fulgerile spre ploaie le-a făcut, Cel ce scoate vânturile din vistieriile Sale.

8.Cel ce a bătut pe cei întâi-născuți ai Egiptului, de la om până la dobitoc.

9.Trimis-a semne şi minuni în mijlocul tău, Egipte, lui Faraon şi tuturor robilor lui.

10.Cel ce a bătut neamuri multe şi a ucis împărați puternici.

11.Pe Sihon, împăratul Amoreilor şi pe Og, împăratul Vasanului şi toate împărățiile Canaanului.

12.Şi a dat pământul lor moştenire, moştenire lui Israel, poporului Său.

13.Doamne, numele Tău este în veac şi pomenirea Ta în neam şi în neam.

14.Că va judeca Domnul pe poporul Său şi de slugile Sale se va milostivi.

15.Idolii neamurilor sunt argint şi aur, lucruri făcute de mâini omeneşti.

16.Gură au şi nu vor grăi, ochi au şi nu vor vedea.

17.Urechi au şi nu vor auzi, că nu este duh în gura lor.

18.Asemenea lor să fie toți cei ce-i fac pe dânşii şi toți cei ce se încred în ei.

19.Casa lui Israel, binecuvântați pe Domnul; casa lui Aaron, binecuvântați pe Domnul;

20.Casa lui Levi, binecuvântați pe Domnul; cei ce vă temeți de Domnul, binecuvântați pe Domnul.

21.Binecuvântat este Domnul din Sion, Cel ce locuieşte în Ierusalim.

PSALMUL 135

Aliluia.

1.Lăudați pe Domnul că este bun, că în veac este mila Lui.

2.Lăudați pe Dumnezeul dumnezeilor, că în veac este mila Lui.

3.Lăudați pe Domnul domnilor, că în veac este mila Lui.

4.Singurul Care face minuni mari, că în veac este mila Lui.

5.Cel ce a făcut cerul cu pricepere, că în veac este mila Lui.

6.Cel ce a întărit pământul, pe ape, că în veac este mila Lui.

7.Cel ce a făcut luminătorii cei mari,

că în veac este mila Lui.

8.Soarele, spre stăpânirea zilei, că în veac este mila Lui.

9.Luna şi stelele spre stăpânirea nopții, că în veac este mila Lui.

10.Cel ce a bătut Egiptul cu cei întâi-născuți ai lor, că în veac este mila Lui.

11.Şi a scos pe Israel din mijlocul lor, că în veac este mila Lui.

12.Cu mâna tare şi cu braț înalt, că în veac este mila Lui.

13.Cel ce a despărțit Marea Roşie în două, că în veac este mila Lui.

14.Şi a trecut pe Israel prin mijlocul ei, că în veac este mila Lui.

15.Şi a răsturnat pe Faraon şi oştirea lui în Marea Roşie, că în veac este mila Lui.

16.Cel ce a trecut pe poporul Lui prin pustie, că în veac este mila Lui.

17.Cel ce a bătut împărați mari, că în veac este mila Lui.

18.Cel ce a omorât împărați tari, că în veac este mila Lui.

19.Pe Sihon, împăratul Amoreilor, că în veac este mila Lui.

20.Şi pe Og, împăratul Vasanului, că în veac este mila Lui.

21.Şi le-a dat pământul lor moştenire, că în veac este mila Lui.

22.Moştenire lui Israel, robul Lui, că în veac este mila Lui.

23.Că în smerenia noastră şi-a adus aminte de noi Domnul, că în veac este mila Lui.

24.Şi ne-a izbăvit pe noi de vrăjmaşii noştri, că în veac este mila Lui.

25.Cel ce dă hrană la tot trupul, că în veac este mila Lui.

26.Lăudaţi pe Dumnezeul cerului, că în veac este mila Lui.

PSALMUL 136
Un psalm al lui David

1.La râul Babilonului, acolo am şezut şi am plâns, când ne-am adus aminte de Sion.

2.În sălcii, în mijlocul lor, am atârnat harpele noastre.

3.Că acolo cei ce ne-au robit pe noi, ne-au cerut nouă cântare, zicând: „Cântaţi-ne nouă din cântările Sionului!”

4.Cum să cântăm cântarea Domnului în pământ străin?

5.De te voi uita, Ierusalime, uitată să fie dreapta mea!

6.Să se lipească limba mea de grumazul meu, de nu-mi voi aduce aminte de tine, de nu voi pune înainte Ierusalimul, ca început al bucuriei mele.

7.Adu-ţi aminte, Doamne, de fiii lui Edom în ziua dărâmării Ierusalimului, când ziceau: „Stricaţi-l, stricaţi-l până la temeliile lui!”

8.Fiica Babilonului, ticăloasă! Fericit este cel ce-ţi va răsplăti ţie fapta ta pe care ai făcut-o nouă.

9.Fericit este cel ce va apuca şi va lovi pruncii tăi de piatră.

Slavă...

PSALMUL 137
Un psalm al lui David

1.Lăuda-Te-voi, Doamne, cu toată inima mea, că ai auzit cuvintele gurii mele, şi înaintea îngerilor Iți voi cânta.
2.Închina-mă-voi spre biserica Ta cea sfântă şi voi lăuda numele Tău, pentru mila Ta şi adevărul Tău; că ai mărit peste tot numele cel sfânt al Tău.
3.În orice zi Te voi chema, degrab mă auzi! Sporeşte în sufletul meu puterea.
4.Să Te laude pe Tine, Doamne, toți împărații pământului, când vor auzi toate graiurile gurii Tale.
5.Şi să cânte în căile Domnului, că mare este slava Domnului.
6.Că înalt este Domnul şi spre cele smerite priveşte şi pe cele înalte de departe le cunoaşte.
7.De ajung la necaz, viază-mă! Împotriva vrăjmaşilor mei ai întins mâna Ta şi m-a mântuit dreapta Ta.
8.Domnul le va plăti lor pentru mine.

Doamne, mila Ta este în veac, lucrurile mâinilor Tale nu le trece cu vederea.

PSALMUL 138
Un psalm al lui David; mai marelui cântăreților

1.Doamne, cercatu-m-ai şi m-ai cunoscut.
2.Tu ai cunoscut şederea mea şi scularea mea; Tu ai priceput gândurile mele de departe.
3.Cărarea mea şi firul vieții mele Tu le-ai cercetat, şi toate căile mele mai dinainte le-ai văzut.
4.Că încă nu este cuvânt pe limba mea,
5.Şi iată, Doamne, Tu le-ai cunoscut pe toate şi pe cele din urmă şi pe cele de demult; Tu m-ai zidit şi ai pus peste mine mâna Ta.
6.Minunată este ştiința Ta, mai presus de mine; este înaltă şi n-o pot ajunge.
7.Unde mă voi duce de la duhul Tău

şi de la fața Ta unde voi fugi?
8.De mă voi sui în cer, Tu acolo eşti. De mă voi pogorî în iad, de față eşti.
9.De voi lua aripile mele de dimineață, şi de mă voi aşeza la marginea mării,
10.Şi acolo mâna Ta mă va povățui şi mă va ține dreapta Ta.
11.Şi am zis: „Poate întunericul mă va acoperi." Şi se va face noapte lumina dimprejurul meu.
12.Dar întunericul nu este întuneric la Tine şi noaptea ca ziua va lumina. Cum este întunericul ei, aşa este şi lumina ei.
13.Că Tu ai zidit rărunchii mei, Doamne, Tu m-ai alcătuit în pântecele maicii mele.
14.Te voi lăuda, că sunt o făptură aşa de minunată. Minunate sunt lucrurile Tale şi sufletul meu le cunoaşte foarte.
15.Nu sunt ascunse de Tine oasele mele, pe care le-ai făcut întru ascuns, nici ființa mea pe care ai urzit-o ca în

cele mai de jos ale pământului.
16.Cele nelucrate ale mele le-au cunoscut ochii Tăi şi în cartea Ta toate se vor scrie; zi de zi se vor săvârşi şi nici una din ele nu va fi nescrisă.
17.Iar eu am cinstit foarte pe prietenii Tăi, Dumnezeule, şi foarte s-a întărit stăpânirea lor.
18.Şi-i voi număra pe ei şi mai mult decât nisipul se vor înmulți. M-am sculat şi încă sunt cu Tine.
19.O, de ai ucide pe păcătoşi, Dumnezeule! Bărbați vărsători de sânge, depărtați-vă de la mine!
20.Aceştia Te grăiesc de rău, Doamne, şi vrăşmaşii îți hulesc numele.
21.Oare, nu pe cei ce Te urăsc pe Tine, Doamne, am urât şi asupra vrăjmaşilor Tăi m-am mâhnit?
22.Cu ură desăvârşită i-am urât pe ei şi mi s-au făcut duşmani.
23.Cercetează-mă, Doamne, şi cunoaşte inima mea, încearcă-mă şi

cunoaşte cărările mele.
24.Şi vezi de este calea fărădelegii în mine şi mă îndreptează pe calea cea veşnică.

PSALMUL 139

Un psalm al lui David; mai marelui cântăreților

1.Scoate-mă, Doamne, de la omul viclean; de omul nedrept mă izbăveşte.
2.Care gândeau nedreptate în inimă, toată ziua îmi duceau război.
3.Ascuțit-au limba lor ca a şarpelui, venin de aspidă sub buzele lor.
4.Păzeşte-mă, Doamne, de mâna păcătosului, de la oamenii nedrepți scoate-mă, care au gândit să împiedice paşii mei.
5.Pusu-mi-au cei mândri cursă mie şi funii au întins, curse picioarelor mele, pe cărare mi-au pus pietre de poticneală.
6.Zis-am Domnului: „Dumnezeul meu eşti Tu, ascultă, Doamne, glasul

rugăciunii mele".
7.Doamne, Doamne, puterea mântuirii mele, umbrit-ai capul meu în zi de război.
8.Să nu mă dai pe mine, Doamne, din pricina poftei mele, pe mâna păcătosului; viclenit-au împotriva mea; să nu mă părăseşti, ca să nu se trufească.
9.Vârful lațului lor, osteneala buzelor lor să-i acopere pe ei!
10.Să cadă peste ei cărbuni aprinşi; în foc aruncă-i pe ei, în necazuri, pe care să nu le poată răbda.
11.Bărbatul limbut nu se va îndrepta pe pământ; pe omul nedrept răutatea îl va duce la pieire.
12.Ştiu că Domnul va face judecată celui sărac şi dreptate celor sărmani.
13.Dar drepții vor lăuda numele Tău şi vor locui cei drepți în fața Ta.
Slavă...

PSALMUL 140

Un psalm al lui David

1.Doamne, strigat-am către Tine, auzi-mă; ia aminte la glasul rugăciunii mele, când strig către Tine.

2.Să se îndrepteze rugăciunea mea ca tămâia înaintea Ta, ridicarea mâinilor mele, jertfă de seară.

3.Pune, Doamne, strajă gurii mele şi uşă de îngrădire, împrejurul buzelor mele.

4.Să nu abaţi inima mea spre cuvinte de vicleşug ca să-mi dezvinovăţesc păcatele mele; cu oamenii cei ce fac fărădelege şi nu mă voi însoţi cu aleşii lor.

5.Certa-mă-va dreptul cu milă şi mă va mustra, iar untdelemnul păcătoşilor să nu ungă capul meu; că încă şi rugăciunea mea este împotriva vrerilor lor.

6.Prăbuşească-se de pe stâncă judecătorii lor. Auzi-se-vor graiurile

mele că s-au îndulcit,

7.Ca o brazdă de pământ s-au rupt pe pământ, risipitu-s-au oasele lor lângă iad.

8.Căci către Tine Doamne, Doamne, ochii mei, spre Tine am nădăjduit, să nu iei sufletul meu.

9.Păzeşte-mă de cursa care mi-au pus mie şi de smintelile celor ce fac fărădelege.

10.Cădea-vor în mreaja lor păcătoşii, ferit sunt eu până ce voi trece.

PSALMUL 141

Un psalm al lui David: al priceperii; când era el în peşteră. O rugăciune

1.Cu glasul meu către Domnul am strigat, cu glasul meu către Domnul m-am rugat.

2.Vărsa-voi înaintea Lui rugăciunea mea, necazul meu înaintea Lui voi spune.

3.Când lipsea dintru mine duhul

meu, Tu ai cunoscut cărările mele. În calea aceasta în care am umblat, ascuns-au cursă mie.

4.Luat-am seama de-a dreapta şi am privit şi nu era cine să mă cunoască. Pierit-a fuga de la mine şi nu este cel ce caută sufletul meu.

5.Strigat-am către Tine, Doamne, zis-am: „Tu eşti nădejdea mea, partea mea eşti în pământul celor vii”.

6.Ia aminte la rugăciunea mea, că m-am smerit foarte. Izbăveşte-mă de cei ce mă prigonesc, că s-au întărit mai mult decât mine.

7.Scoate din temniță sufletul meu, ca să laude numele Tău, Doamne. Pe mine mă aşteaptă drepții, până ce-mi vei răsplăti mie.

PSALMUL 142

Un psalm al lui David: al priceperii; când îl prigonea pe el fiul lui

1.Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia

Ta; auzi-mă, întru dreptatea Ta.

2.Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta.

3.Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viața mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morții cei din veacuri.

4.Mâhnit e duhul în mine şi inima mea încremenită înăuntrul meu.

5.Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit.

6.Tins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoşat.

7.Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-Ți întoarce fața Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se pogoară în mormânt.

8.Fă să aud dimineața mila Ta, că la Tine mi-i nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu.

9.Scapă-mă de vrăjmaşii mei, că la

Tine alerg, Doamne.

10.Învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății.

11.Pentru numele Tău, Doamne, dăruiește-mi viață. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu.

12.Fă bunătate de stârpește pe vrăjmașii mei și pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Slavă...

DUPĂ A NOUĂSPREZECEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule ... (*de trei ori*)
Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru ...
Apoi: Troparele, glas 7

Mulțumindu-Ți Ție, Te slăvesc, Dumnezeul meu, că tuturor păcătoșilor le-ai pus la îndemână pocăința. Să nu mă rușinezi, Mântuitorule, când vei veni să judeci toată lumea, nici pe mine, cel ce am făcut lucruri de rușine!

Slavă...

Fără de număr greșindu-Ți, pedepse nenumărate aștept, dar Tu, Dumnezeul meu, îndură-Te și mă mântuiește!

Și acum...

La mulțimea milei Tale alerg acum, Născătoare de Dumnezeu: dezleagă-mi lanțurile greșalelor mele!

Doamne miluiește... (*de 40 de ori*).

Apoi, Rugăciunea aceasta:

Stăpâne, Hristoase Dumnezeule, Cel ce cu patimile Tale ai vindecat patimile mele și cu rănile Tale ai tămăduit rănile mele, dăruiește-mi lacrimi de umilință mie, celui ce mult Ți-am greșit! Împrumută trupului meu din mireasma trupului Tău celui de viață făcător și îndulcește sufletul meu cu cinstit Sângele Tău, de amărăciunea cu care m-a adăpat potrivnicul, înalță către Tine mintea mea cea târâtă în jos și mă ridică din prăpastia pieirii! Că nu am pocăință, nu am umilință, nu am lacrimi

de mângâiere, care întorc pe fii la moştenirea lor. Întunecat sunt la minte de patimile lumeşti, nu pot căuta spre Tine la durere, nici nu mă pot înfierbânta cu lacrimile dragostei celei către Tine. Dar Stăpâne Doamne, Iisuse Hristoase, Vistieria bunătăților, dăruieşte-mi pocăință desăvârşită şi înnoieşte iarăşi în mine întipărirea chipului Tău! Deşi eu Te-am părăsit, Tu însă nu mă părăsi! Ieşi de mă caută şi mă întoarce iarăşi la păşunea Ta, numărându-mă iarăşi cu oile cele alese ale turmei Tale! Hrăneşte-mă şi pe mine împreună cu dânsele, cu verdeața dumnezeieştilor Tale Taine, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale, şi ale tuturor sfinților Tăi. Amin.

CATISMA A DOUĂZECEA

PSALMUL 143

Un psalm al lui David, împotriva lui Goliat

1.Binecuvântat este Domnul Dumnezeul meu, cel ce învață mâinile mele la luptă şi degetele mele la război.

2.Mila mea şi Scăparea mea, Sprijinitorul meu şi Izbăvitorul meu, Apărătorul meu, şi în El am nădăjduit, Cel ce supune pe poporul meu sub mine.

3.Doamne, ce este omul că Te-ai făcut cunoscut lui, sau fiul omului că-l socoteşti pe el?

4.Omul cu deşertăciunea se aseamănă, zilele lui ca umbra trec.

5.Doamne, pleacă cerurile şi Te pogoară, atinge-Te de munți şi fă-i să fumege.

6.Cu fulger fulgeră-i şi-i risipeşte! Trimite săgețile Tale şi tulbură-i!

7.Trimite mâna Ta dintru înălțime; scoate-mă şi mă izbăveşte de ape multe, din mâna străinilor,

8.A căror gură a grăit deşertăciune şi dreapta lor e dreapta nedreptății.

9.Dumnezeule, cântare nouă Îți voi cânta Ție; în psaltire cu zece strune Îți voi cânta Ție.

10.Celui ce dai mântuire împăraților, Celui ce izbăveşti pe David, robul Tău, din robia cumplită.

11.Izbăveşte-mă şi mă scoate din mâna străinilor, a căror gură a grăit deşertăciune şi dreapta lor e dreapta nedreptății;

12.Ai căror fii sunt ca nişte odrasle tinere, crescute în tinerețile lor; fiicele lor înfrumusețate şi împodobite ca chipurile templului.

13.Cămările lor pline, vărsându-se din una în alta. Oile lor cu mulți miei, umplând drumurile când ies;

14.Boii lor sunt graşi. Nu este gard căzut, nici spărtură, nici strigare în

ulițele lor.

15.Au fericit pe poporul care are aceste bunătăți. Dar fericit este poporul acela care are pe Domnul ca Dumnezeu al său.

PSALMUL 144

Un psalm de laudă al lui David

1.Înălța-Te-voi Dumnezeul meu, Împăratul meu şi voi binecuvânta numele Tău în veac şi în veacul veacului.

2.În toate zilele Te voi binecuvânta şi voi lăuda numele Tău în veac şi în veacul veacului.

3.Mare este Domnul şi lăudat foarte şi măreția Lui nu are sfârşit.

4.Neam şi neam vor lăuda lucrurile Tale şi puterea Ta o vor vesti.

5.Măreția slavei sfințeniei Tale vor grăi şi minunile Tale vor povesti.

6.Şi puterea lucrurilor Tale înfricoşătoare vor spune şi slava Ta vor povesti.

7.Pomenirea mulţimii bunătăţii Tale vor vesti şi de dreptatea Ta se vor bucura.

8.Îndurat şi milostiv este Domnul, îndelung răbdător şi mult milostiv.

9.Bun este Domnul cu toţi şi îndurările Lui peste toate lucrurile Lui.

10.Să Te laude pe Tine, Doamne, toate lucrurile Tale şi cuvioşii Tăi să Te binecuvinteze.

11.Slava împărăţiei Tale vor spune şi de puterea Ta vor grăi.

12.Ca să se facă fiilor oamenilor cunoscută puterea Ta şi slava măreţiei împărăţiei Tale.

13.Împărăţia Ta este împărăţia tuturor veacurilor, iar stăpânirea Ta din neam în neam. Credincios este Domnul întru cuvintele Sale şi cuvios întru toate lucrurile Sale.

14.Domnul sprijină pe toţi cei ce cad şi îndreaptă pe toţi cei gârboviţi.

15.Ochii tuturor spre Tine nădăjduiesc şi Tu le dai lor hrană la bună vreme.

16.Deschizi Tu mâna Ta şi saturi pe toţi cei vii de bună voinţă.

17.Drept este Domnul în toate căile Lui şi cuvios în toate lucrurile Lui.

18.Aproape este Domnul de toţi cei ce-L cheamă pe El, de toţi cei ce-L cheamă pe El întru adevăr.

19.Voia celor ce se tem de El o va face şi rugăciunea lor o va auzi şi-i va mântui pe dânşii.

20.Domnul păzeşte pe toţi cei ce-L iubesc pe El şi pe toţi păcătoşii îi va pierde.

21.Lauda Domnului va grăi gura mea şi să binecuvânteze tot trupul numele cel sfânt al Lui, în veac şi în veacul veacului.

Slavă...

PSALMUL 145

Un psalm al lui Agheu şi al lui Zaharia. Aliluia

1.Laudă, suflete al meu, pe Domnul.

2.Lăuda-voi pe Domnul în viața mea, cânta-voi Dumnezeului meu cât voi trăi.

3.Nu vă încredeți în cei puternici, în fiii oamenilor, în care nu este mântuire.

4.Ieşi-va duhul lor şi se vor întoarce în pământ. În ziua aceea vor pieri toate gândurile lor.

5.Fericit cel ce are ajutor pe Dumnezeul lui Iacob, nădejdea lui, în Domnul Dumnezeul lui,

6.Cel ce a făcut cerul şi pământul, marea şi toate cele din ele; Cel ce păzeşte adevărul în veac.

7.Cel ce face judecată celor năpăstuiți, Cel ce dă hrană celor flămânzi. Domnul dezleagă pe cei ferecați în obezi;

8.Domnul îndreaptă pe cei gârboviți, Domnul înțelepțeşte orbii, Domnul iubeşte pe cei drepți;

9.Domnul păzeşte pe cei străini: pe orfani şi pe văduvă va sprijini şi calea păcătoşilor o va pierde.

10.Împărăți-va Domnul în veac,

Dumnezeul Tău, Sioane, în neam şi în neam.

PSALMUL 146

Un psalm al lui Agheu şi al lui Zaharia. Aliluia

1.Lăudați pe Domnul, că bine este a cânta; Dumnezeului nostru plăcută Îi este cântarea.

2.Când va zidi Ierusalimul, Domnul va aduna şi pe cei risipiți ai lui Israel;

3.Cel ce vindecă pe cei zdrobiți cu inima şi leagă rănile lor,

4.Cel ce numără mulțimea stelelor şi dă tuturor numele lor.

5.Mare este Domnul nostru şi mare este tăria Lui şi priceperea Lui nu are hotar.

6.Domnul înalță pe cei blânzi şi smereşte pe cei păcătoşi, până la pământ.

7.Cântați Domnului cu cântare de laudă; cântați Dumnezeului nostru în alăută;

8.Celui ce îmbracă cerul cu nori, Celui ce găteşte pământului ploaie, Celui ce răsare în munți iarbă şi verdeață spre slujba oamenilor.

9.Celui ce dă animalelor hrana lor şi puilor de corb, care Îl cheamă pe El.

10.Nu în puterea calului este voia Lui, nici în cel iute la picior bunăvoința Lui.

11.Bunăvoința Domnului este în cei ce se tem de El şi în cei ce nădăjduiesc în mila Lui.

PSALMUL 147

Un psalm al lui Agheu şi al lui Zaharia.
Aliluia

1.Laudă, Ierusalime, pe Domnul, laudă pe Dumnezeul Tău, Sioane;

2.Că a întărit stâlpii porților tale, a binecuvântat pe fiii tăi, în tine.

3.Cel ce pune la hotarele tale pace şi cu fruntea grâului te-a săturat.

4.Cel ce trimite cuvântul Său pământului; repede aleargă cuvântul

Lui;

5.Cel ce dă zăpada ca lâna, Cel ce presară negura ca cenuşa,

6.Cel ce aruncă ghiața Lui, ca bucățelele de pâine; gerul Lui cine-l va suferi?

7.Va trimite cuvântul Lui şi le va topi; va sufla Duhul Lui şi vor curge apele.

8.Cel ce vesteşte cuvântul Său lui Iacob, îndreptările şi judecățile Sale lui Israel.

9.N-a făcut aşa oricărui neam şi judecățile Sale nu le-a arătat lor.

Slavă ...

PSALMUL 148

Un psalm al lui Agheu şi al lui Zaharia.
Aliluia

1.Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați-L pe El întru cele înalte.

2.Lăudați-L pe El toți îngerii Lui, lăudați-L pe El toate puterile Lui.

3.Lăudați-L pe El, soarele şi luna, lăudați-L pe El toate stelele şi lumina.

4.Lăudaţi-L pe El cerurile cerurilor şi apa cea mai presus de ceruri,
5.Să laude numele Domnului, că El a zis şi s-au făcut, El a poruncit şi s-au zidit.
6.Pusu-le-ai pe ele în veac şi în veacul veacului; lege le-a pus şi nu o vor trece.
7.Lăudaţi pe Domnul, toţi cei de pe pământ, balaurii şi toate adâncurile.
8.Focul, grindina, zăpada, ghiaţa, viforul, toate îndepliniţi cuvântul Lui.
9.Munţii şi toate dealurile, pomii cei roditori şi toţi cedrii;
10.Fiarele şi toate animalele, târâtoarele şi păsările cele zburătoare;
11.Împăraţii pământului şi toate popoarele, căpeteniile şi toţi judecătorii pământului;
12.Tinerii şi fecioarele, bătrânii cu tinerii,
13.Să laude numele Domnului, că numai numele Lui s-a înălţat. Lauda Lui pe pământ şi în cer.
14.Şi va înălţa puterea poporului

Lui. Cântare tuturor cuvioşilor Lui, fiilor lui Israel, poporului ce se apropie de El.

PSALMUL 149
Aliluia

1.Cântaţi Domnului cântare nouă, lauda Lui în biserica celor cuvioşi.
2.Să se veselească Israel de Cel ce l-a făcut pe el şi fiii Sionului să se bucure de împăratul lor.
3.Să laude numele Lui în horă; în timpane şi în psaltire să-l cânte Lui.
4.Că iubeşte Domnul poporul Său şi va înălţa pe cei blânzi şi-i va mântui.
5.Se vor lăuda cuvioşii întru slavă şi se vor bucura în aşternuturile lor.
6.Laudele Domnului în gura lor şi săbii cu două tăişuri în mâinile lor,
7.Ca să se răzbune pe neamuri şi să pedepsească pe popoare;
8.Ca să lege pe împăraţii lor în obezi şi pe cei slăviţi ai lor în cătuşe de fier.
9.Ca să facă între dânşii judecată

scrisă. Slava aceasta este a tuturor cuvioşilor Săi.

PSALMUL 150
Aliluia

1.Lăudaţi pe Domnul întru sfinţii Lui; lăudaţi-L pe El întru tăria puterii Lui.

2.Lăudaţi-L pe El întru puterile Lui; lăudaţi-L pe El după mulţimea slavei Lui.

3.Lăudaţi-L pe El în glas de trâmbiţă; lăuda ţi-L pe El în psaltire şi în alăută.

4.Lăudaţi-L pe El în timpane şi în horă; lăudaţi-L pe El în strune şi organe.

5.Lăudaţi-L pe El în chimvale bine răsunătoare; lăudaţi-L pe El în chimvale de strigare.

6.Toată suflarea să laude pe Domnul.

Slavă...

DUPĂ A DOUĂZECEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule ... (*de trei ori*)
Prea Sfântă Treime ... Tatăl nostru ...

Apoi: Troparele, glas 6

Plinirea tuturor bunătăţilor Tu eşti, Hristoase al meu; umple-mi de bucurie şi de veselie sufletul şi mă mântuieşte, ca un mult milostiv.

Slavă...

De am şi greşit, Dumnezeule, Mântuitorul meu, înaintea Ta, dar alt Dumnezeu afară de Tine nu ştiu şi la milostivirea Ta nădăjduiesc. Primeşte-mă dar pe mine, cel ce mă întorc, Milostive Părinte şi Fiule Unule-Născut si Duhule Sfinte, ca pe fiul cel pierdut şi mă mântuieşte!

Si acum...

Altă scăpare şi sprijin tare afară de tine nu ştiu, Stăpână! Deci, ca ceea ce ai îndrăzneală către Cel ce S-a născut din tine, ajută-mi şi mă miluieşte pe mine, robul tău!

Doamne miluieşte (*de 40 de ori*).

Apoi, Rugăciunea aceasta:

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, miluieşte-mă pe mine păcătosul şi-mi iartă mie, nevrednicului robului Tău, câte Ţi-am greşit în toată vremea vieţii mele până acum şi orice am păcătuit ca un om, cu voie sau fără de voie, cu lucrul sau cu cuvântul, cu mintea sau cu gândul, din nesocotinţă sau din înfumurare, din multă trândăvire sau din lenevire: ori de m-am jurat pe numele Tău cel sfânt, ori de am jurat strâmb, ori de am hulit în gândul meu, ori de am ocărât pe cineva, ori de am năpăstuit, sau am întristat, sau am mâniat cu ceva, sau am furat, sau m-am desfrânat, sau am minţit, sau am mâncat pe ascuns, sau pe vreun prieten care a năzuit la mine l-am trecut cu vederea, sau pe vreun frate l-am necăjit si l-am amărât; sau stând la rugăciune şi la cântare, mintea mea cea rea a alunecat spre răutăţi; sau m-am desfătat peste cuviinţă, sau am râs nebuneşte, sau am spus glume, sau m-

am trufit, sau la măriri deşarte m-am gândit, sau la frumuseţe deşartă am privit şi m-am biruit de ea, sau am bârfit, sau m-am lenevit la rugăciune, sau porunca duhovnicului nu am păzit, sau vorbe deşarte am grăit, sau altceva rău am făcut, sau acestea toate şi mai mult decât acestea am făcut şi nu le mai ţin minte: miluieşte-mă, Doamne, şi mi le iartă toate, ca un bun şi de oameni iubitor; ca în pace să adorm şi să dorm, cântând, binecuvântând şi slăvindu-Te pe Tine, împreună cu Cel fără de început al Tău Părinte şi cu Prea Sfântul şi Bunul şi de viaţă Făcătorul Tău Duh, Amin.

PSALMUL NECANONIC 151

Acest psalm este scris deosebi de David şi în afară de numărul psalmilor, când s-a bătut cu Goliat

1.Mic eram între fraţii mei şi tânăr în casa tatălui meu; păşteam oile tatălui

meu.
2.Mâinile mele au făcut harfa şi degetele mele au întocmit psaltirea.
3.Şi cine va vesti Domnului meu? însuşi Domnul, însuşi va auzi.
4.El a trimis pe îngerul Lui şi m-a luat de la oile tatălui meu şi m-a uns cu untdelemnul ungerii Lui.
5.Fraţii mei erau buni şi mari şi nu a binevoit întru dânşii Domnul.
6.Ieşit-am întru întâmpinarea celui de alt neam şi m-a blestemat cu idolii lui.
7.Iar eu smulgându-i sabia, i-am tăiat capul şi am ridicat ocara de pe fiii lui Israel.

PSALMII CARE SE CITESC ÎN DIFERITE ÎMPREJURĂRI

Împotriva vrăjmaşilor, care te asupresc: Psalmii 3, 19,30 şi 31.
Când bântuie ciuma sau alte boli, la noi sau în altă parte: Psalmul 90.
După ce ai căzut în păcat: Psalmii

50, 45, 70 şi 72.
Când mergi să te judeci cu cineva: Psalmii 20 si 75.
Când te apucă frica: Psalmii 6, 66 şi 76.
Când te supără necuratul: Psalmul 37.
În închisoare, în robie sau când cazi prizonier: Psalmul 69.
La dezlănţuirea fulgerelor şi trăsnetelor, sau când bate grindina: Psalmul 84.
Când mergi la război: Psalmul 84.
Când începi să faci pâine din recoltă nouă, să guşti din vinul nou sau să mănânci întâi din orice fel de poame: Psalmul 33.

CUPRINS